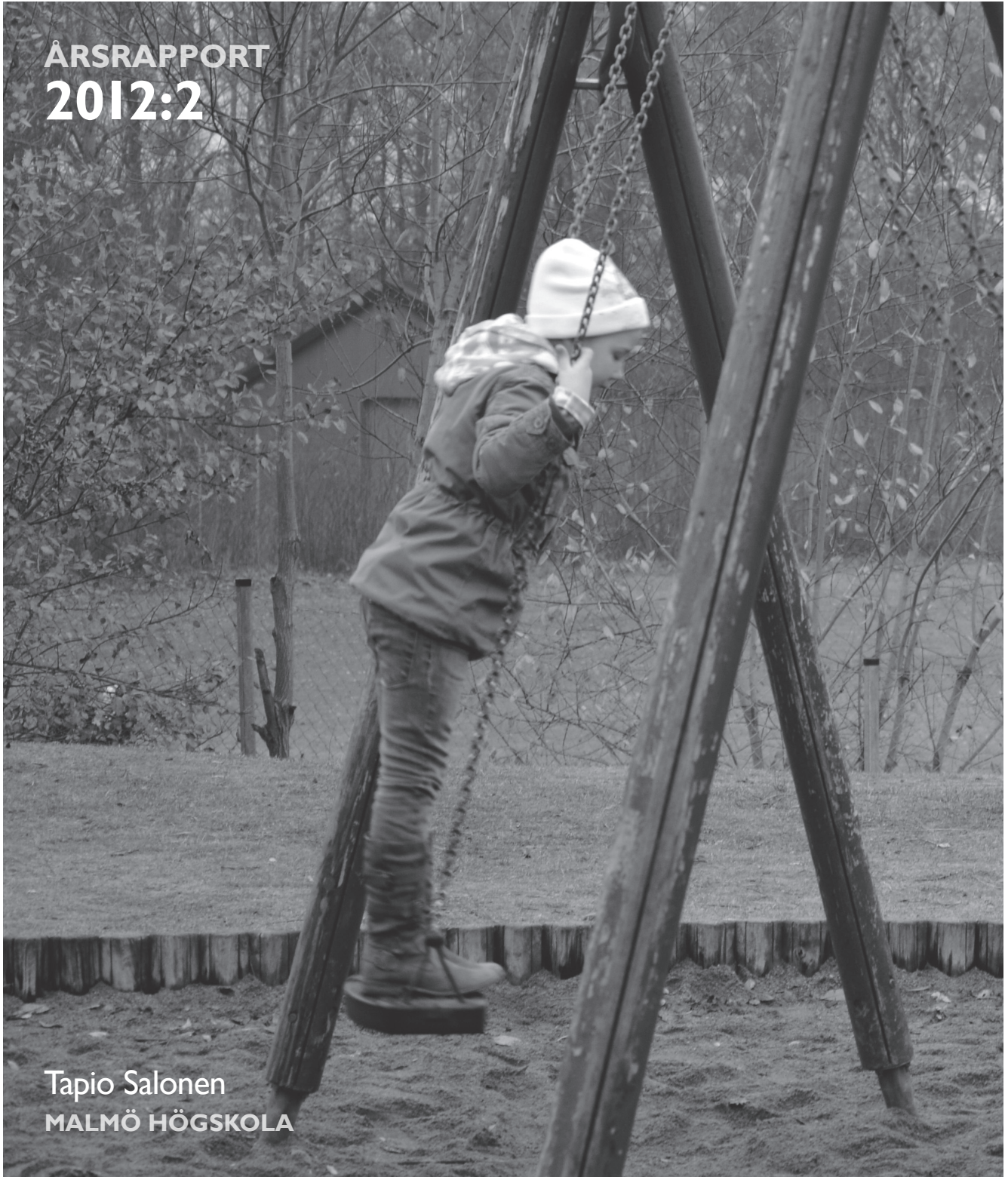

BARNES EKONOMISKA UTSATTHET

ÅRSRAPPORT
2012:2

Tapio Salonen
MALMÖ HÖGSKOLA

Rädda Barnen

Rädda Barnen kämpar för barns rättigheter.
Vi väcker opinion och stöder barn i utsatta
situationer – i Sverige och i världen.

© 2012 Rädda Barnen

ISBN: 978-91-7321-437-7

Författare: Tapio Salonen
Projektgrupp: Mary Douglas, Karin Fyrk, Sofia Hildebrand,
Ulrika Persson, Helena Pharmanson, Sara Svensson
Foto: Pernilla Norström (omslag)
Omslag: Helena Ullstrand, Ullstrand Design AB
Formgivning: Sofia Hildebrand

Rädda Barnen
107 88 Stockholm
Besöksadress: Landsvägen 39, Sundbyberg
Tel: 08-698 90 00
info@rb.se
www.raddabarnen.se

Barns ekonomiska utsatthet i Sverige
årsrapport 2012:2

av Tapio Salonen
Professor i socialt arbete
Malmö högskola

Innehållsförteckning

Förord.....	5
Sammanfattning.....	6
Studiens resultat i sammandrag.....	6
I. Nationell nivå.....	6
II. Kommunal nivå.....	7
III. Stadsdelsnivå i storstäderna.....	8
1 Bakgrund.....	9
2 Syfte.....	13
3 Att studera ekonomisk utsatthet bland barn.....	14
3.1 Definition av barnfattigdom i kommunalt barnindex.....	14
3.2 Låg inkomststandard.....	14
3.3 Försörjningsstöd.....	23
3.4 Överlappning mellan låg inkomststandard och försörjningsstöd.....	24
3.4.1 Mer om måtten.....	28
4 Ekonomisk utsatthet år 2010 – nationell nivå.....	29
4.1 Nationell nivå.....	29
4.2 Skillnader mellan förskole- och skolbarn.....	31
4.3 Ekonomisk utsatthet bland barn utifrån föräldrars etniska bakgrund.....	31
4.4 Ekonomisk utsatthet bland barn till ensamstående respektive samboende föräldrar.....	36
4.5 Ekonomisk utsatthet bland barn utifrån föräldrars härkomst och familjemönster.....	38
5 Ekonomisk utsatthet år 2010 – kommunal nivå.....	41
5.1 Kommunal nivå.....	42
5.2 Storstäders stadsdelar 2010.....	45
5.2.1. Antal barn i storstäderna.....	45
5.2.2 Ekonomisk utsatthet bland barn i storstäders stadsdelar.....	46
Referenser.....	53
Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd.....	55
Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd.....	62
Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010	69
Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.....	76
Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.....	84
Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.....	92
Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.....	100
Stadsdelsbilaga 1a: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd.....	108
Stadsdelsbilaga 1b: Andel barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll per stadsdel i landets tre storstäder.....	110
Stadsdelsbilaga 2: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i de landets tre storstäder.....	112
Stadsdelsbilaga 3a: Barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010.....	114
Stadsdelsbilaga 3b: Barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll bidrag per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010.....	116
Stadsdelsbilaga 4: Barn 0-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010.....	118
Stadsdelsbilaga 5: Barn 0-6 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010.....	120
Stadsdelsbilaga 6: Barn 7-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010.....	122

Förord

Denna årsrapport, 2012:2, kommer tätt inpå den som släpptes i början av 2012 som speglar förhållandena kring barns och deras familjers ekonomiska utsatthet i Sverige fram till 2009. Denna årsrapport är framtagen för att snabbare uppdatera de årliga analyserna. Rapporten avser resultat för år 2010. Vi har minskat tidsskillnaden, så att uppgifterna är mer aktuella när de släpps. Framöver är avsikten att årsrapporterna presenteras drygt ett och ett halvt år efter det aktuella undersökningsåret. Dessa årliga barnfattighedsrapporter har tveklöst rönt ett växande samhällsintresse från dess första rapport 2002 till idag. Jag ser att rapporterna numera används på ett mer systematiskt och aktivt sätt av olika aktörer, inte minst i det lokala arbetet för att lyfta fram barns och barnfamiljers utsatta situationer. Allt fler kommuner antar planer och riktlinjer för ett mer systematiskt arbete för att leva upp till Barnkonventionens förpliktigande utfästelser. Inom utbildning och forskning används årsrapporterna i ökad utsträckning för studier som på varierande vis fördjupar förståelsen av hur det är att leva under ekonomiskt knappa villkor i ett samhälle där det materiella och ekonomiska väståndet ökar för de flesta andra hushåll. Årsrapporterna erbjuder en analytisk och systematisk inramning för sådana fortsatta studier. Detta har varit ett underliggande syfte med dessa årliga uppföljningar, vilket nu tycks bära frukt.

Som vanligt vill jag passa på att tacka för gott samarbete med inblandade parter; SCB som på ett pålitligt vis tar fram data och alla samarbetspartners inom Rädda Barnen, särskilt denna gång Agneta Åhlund, Karin Fyrk och Sofia Hildebrand.

Torna Hällestad 12 oktober 2012

Tapio Salonen

Professor i socialt arbete
Malmö högskola
tapio.salonen@mah.se

Sammanfattning

Denna rapport är den nionde årliga uppföljningen till studien *Barns ekonomiska utsatthet under 1990-talet. Bidrag till ett kommunalt barnindex*.¹ Den första studien belyste barnfattigdomens utveckling under det välfärdspolitiskt turbulenta 1990-talet fram till år 1999. Därefter har nu nio uppföljningar, för åren 2000–2010 publicerats. Ett antal fördjupningar har därutöver gjorts: bland annat med fokus på ensamstående föräldrar (Rädda Barnen 2003) och betydelsen av den ekonomiska familjepolitiken (Rädda Barnen 2011).

Under 2011 presenterades ytterligare en fördjupande studie, denna gång med fokus på den nationella ekonomiska familjepolitikens betydelse för barnfattigdomens utveckling i Sverige de senaste 10–15 åren.² Denna rapport, 2012:2, redovisar den årsvisa utvecklingen av barns och deras familjers ekonomiska utsatthet fram till och med år 2010.

Det övergripande syftet med denna studie är att spegla förändringar kring barns ekonomiska villkor under de allra senaste åren, fram till och med 2010, och då särskilt förändringar under det senaste året på såväl nationell som kommunal nivå. Tidigare analyser av skillnader i storstädernas stadsdelar, föräldrars etniska bakgrund och ensamboende föräldrars villkor är inkluderade och uppdaterade i denna årsrapport.

Ursprungligen var Rädda Barnens ambition att utforma ett index över barns rättigheter i Sverige, där denna studie om barns ekonomiska utsatthet var en del. Därför uttrycks ibland resultaten i så kallad måluppfyllelse, där full måluppfyllelse motsvarar 100 på indexskalan. Det motsvarar alltså procentsatsen för *ansaknad* av ekonomisk utsatthet. I och med att det visade sig övermäktigt att konstruera ett heltäckande index har denna studie med tiden övergått till att huvudsakligen redovisa resultat som *förekomst* av ekonomisk utsatthet, i procent. För att bibehålla jämförbarheten över tid förekommer dock båda formerna parallellt.

Studiens resultat i sammandrag

I. Nationell nivå

Andelen barn i ekonomiskt utsatta hushåll minskade från 13,0 till 12,7 procent mellan år 2009 och 2010. Räknat i antal barn i Sverige minskade barnfattigdomen från 248 000 till 242 000 barn, eller knappt 6 000 färre barn. Trendbrottet med en ökning under 2008 och 2009 har således bromsats upp och en marginell minskning har skett under 2010. Jämfört med år 2008 lever dock 22 000 fler barn i ekonomiskt utsatta hushåll år 2010.

- Vad gäller uppfyllelse av målet att säkerställa alla barns rätt till en skälig levnadsstandard i enlighet med Barnkonventionen har det efter några års försämring nu (2010) blivit något mindre avlägset.
- 2007 låg måluppfyllelsen på 89 av 100 möjliga. Ökningen av barnfattigdomen under 2008 och framförallt under 2009 har lett till att måluppfyllelsen det senaste året är nere på 87. Utfallet för 2010 innebär en marginell förbättring med 0,3 procent. Målet att inga barn i Sverige skall behöva växa upp i ekonomiskt utsatta hushåll är således långt ifrån förverkligat.
- Den ekonomiska utsattheten är större för yngre barn, förskolebarn 0–6 år, jämfört med skolbarn, 7–17 år. På riksnivå skiljer det drygt 2 procent; 13,9 respektive 11,8 procent. Utvecklingen sedan 1991, då skillnaden var nästan fyra procent, visar dock på en viss

¹ Salonen 2002a

² Salonen 2011b

minskning av skillnaden i barnfattigdomens utbredning mellan förskole- och skolbarn. Minskningen av barnfattigdomen 2010 återfinns nästan uteslutande bland barn i skolåldern.

- Studien visar också att generella förbättringar i barnfamiljers ekonomiska villkor fram till år 2010 har inneburit en relativ ökning av skillnaderna mellan fattigare och rikare barnhushåll. De allra rikaste barnhushållen drar ifrån i inkomststandard medan de fattigaste hushållen tenderar att halka efter jämfört med medel- och högstandardhushållen. Trenden med ökade ojämlika ekonomiska villkor mellan olika hushållsskikt har ytterligare förstärkts fram till år 2010.
- Skillnader i ekonomisk utsatthet mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund är fortsatt markant. Risken att leva i ett fattigt hushåll år 2010 drygt fem gånger så hög bland barn med utländsk bakgrund jämfört med barn med svensk bakgrund (5,2 jämfört med 3,99 för år 2000). Antalet fattiga barn minskar 2010 enbart i hushåll med svenskfödda föräldrar (minus 6 000 barn) men det är mer eller mindre oförändrat för barn i hushåll med åtminstone en utlandsfödd förälder (plus 600 barn).
- Den ekonomiska utsattheten är i synnerhet påfallande bland barn med båda föräldrarna utrikesfödda eller där barnen och deras familjer kommit till Sverige under senare år. Av samtliga barn med vistelsetid högst två år i Sverige ligger barnfattigdomen fortsatt högt och uppgår till knappt 70 procent 2010. Under senare år har det skett en ökning av utrikes födda barn med högst två års vistelsetid i Sverige, från 32 000 barn 2005 till knappt 50 000 barn 2010.
- Risken för ekonomisk utsatthet är mer än tre gånger så hög bland barn till ensamstående föräldrar som bland barn till samboende föräldrar, 28,5 respektive 8,6 procent år 2010. Den ekonomiska utsattheten har under det senaste året fortsatt att öka bland barn till ensamstående föräldrar, från 28,2 till 28,5 procent medan motsvarande andel minskade från 9,0 till 8,6 procent bland samtliga barn till samboende föräldrar. Den totala minskningen av barnfattigdomen 2010 på 0,3 procent återfinns således uteslutande bland barn som bor med båda sina föräldrar.
- Störst risk för ekonomisk utsatthet för barn återfinns i hushåll med en ensamstående utlandsfödd förälder. Barnfattigdomen är bland dessa hushåll 54 procent jämfört med knappt 20 procent för barn till ensamstående svenskfödd förälder. Risken att leva i ett ekonomiskt utsatt hushåll för barn som bor med båda föräldrarna födda i Sverige är endast 2,4 procent 2010. Sedan 1991 har risken för denna grupp minskat från 6,8 procent, vilket innebär en minskad fattigdomsrisk med två tredjedelar. För barn till ensamstående föräldrar och/eller föräldrar med utländsk bakgrund har det inte skett en motsvarande minskning av den ekonomiska utsattheten.

II. Kommunal nivå

- Fortfarande förekommer stora variationer mellan landets kommuner med en spridning från 67 procent till 96 procent av samtliga barn som lever i hushåll med en ekonomi som överstiger studiens fattigdomsgräns.
- Kommuner med lägst måluppfyllelse återfinns i synnerhet i landets storstadsregioner med Malmö och Landskrona oförändrat längst ner i kommunrankingen.
- Förändring i måluppfyllelse vad gäller andelen barn som slipper leva i ekonomisk utsatthet varierar på kommunnivå 2010 från, som lägst, minus 4,6 procent till, som högst, plus 3,2 procent. Av kommunbilagorna framgår dessa lokala variationer i detalj för varje enskild kommun.
- Barnfattigdomen är minst i några av storstadsregionernas förortskommuner och störst i landets tre storstadskommuner. Under 2010 har barnfattigdomen i många större städer i Sverige inte förbättrats. Barnfattigdomen i Malmö är knappt 33 procent av samtliga barn i

kommunen. Motsvarande andel i de närbelägna kommunerna Lomma och Kävlinge är 4 respektive 6 procent.

III. Stadsdelsnivå i storstäderna

- Variationen i barnfattigdom i storstädernas sammanlagt 49 stadsdelar är större än variationen på kommunnivå. År 2010 var barnfattigdomen nästan fyrtio gånger så hög i Rosengård i Malmö (62,3 procent) jämfört med Torslanda i Göteborg (1,7 procent).
- Den långsiktiga trenden av barnfattigdomen i storstädernas stadsdelar under åren 1991–2010 visar på en fortsatt tilltagande skillnad mellan rikare och fattigare stadsdelar.
- I 16 av 49 stadsdelar noteras en barnfattigdom över 25 procent år 2010. Dessa är Rinkeby, Kista, Vantör, Skärholmen och Spånga–Tensta i Stockholm; Lärjedalen, Bergsjön, Biskopsgården, Gunnared och Frölunda i Göteborg och Centrum, Kirseberg, Södra innerstaden, Hyllie, Fosie och Rosengård i Malmö.
- Utvecklingen av barnfattigdomen i storstädernas stadsdelar speglar en fortsatt tilltagande uppdelning i boendet efter föräldrars etniska ursprung och bakgrund. I sjutton stadsdelar utgör barn med utländsk bakgrund en majoritet av samtliga barn i stadsdelen. I fem av dessa stadsdelar lever över hälften av dem i ett ekonomiskt utsatt hushåll.

I Bakgrund

Barns och deras familjers ekonomiska villkor utgör en grundläggande förutsättning för barns goda uppväxtvillkor. Sambandet mellan barnfamiljers ekonomi och en rad centrala aspekter som barns hälsa, utbildningsmöjligheter och framtidsutsikter är tydliga och pekar på ett generellt behov av att lyfta barnfamiljer upp till en lägsta nödvändig ekonomisk standard för att kunna förverkliga Barnkonventionens målsättningar. Uppkomsten och omfattningen av barnfamiljers ekonomiska utsatthet i ett välmående samhälle som det svenska måste förstås i förhållande till en rad strukturella, politiska, kulturella och individuella faktorer. Mest uppenbart är att konjunkturberoende kriser slår hårdare på redan utsatta hushåll eller för dem med svaga eller obefintliga positioner på arbetsmarknad och i de offentliga trygghetssystemen. Den ekonomiska utsattheten bland barn i samhället handlar givetvis om föräldrars möjligheter och förmåga att klara familjens nödvändiga ekonomi.

Det är inte en överdrift att hävda att barnens villkor i samhället fått en intensifierad välfärdspolitisk uppmärksamhet under senare år. Detta gäller såväl Sverige som andra EU-länder och i ett globalt perspektiv. I kärnan av denna offentliga uppmärksamhet har oftast de grundläggande basala behoven hos barnen återfunnits: rätten till ett värdigt liv och trygg utveckling. På den internationella arenan gavs dessa rättigheter en särskild plattform genom den konvention om barnets rättigheter (Barnkonventionen) som FN antog 1989 och som bland andra Sveriges riksdag ratificerade året efter. En av Barnkonventionens artiklar handlar om barns rätt till en skälig levnadsstandard (Artikel 27).

Mängden av rapporter och studier med olika utgångspunkter och varierande material har beskrivit den svenska välfärdsutvecklingen under de senaste åren.³ Den generella bilden av den svenska välfärden är att den genomgick en svår prövning under början och mitten av 1990-talet med en kraftig minskning av antalet lönearbeten, neddragningar av offentliga åtaganden och en migrationsvåg av framförallt flyktingar från krigshärjade länder. De underliggande strukturella förändringarna på den svenska samhällsarenan, såväl inom ett alltmer föränderligt arbetsliv, som de offentliga tjänsternas utformning, ökade drastiskt den ekonomiska utsattheten bland många hushåll i Sverige under dessa turbulenta år. Med lite tidsperspektiv har det dock konstaterats att denna så kallade "välfärds-kris" berörde långt ifrån de flesta hushåll. Det var framför allt de hushåll som redan tidigare hade en svag ekonomi, till exempel barnfamiljer, ungdomar och tämligen nyanlända invandrare, som i synnerhet fick känna av dessa påfrestande förändringar.⁴ Samtidigt som den ekonomiska utsattheten ökat för vissa hushåll har många hushåll fått det allt bättre i Sverige, även under de bekymmersamma åren under 1990-talet. Inkomstskillnaderna har ökat i så måtto att hushåll med redan höga inkomster fått ökade realinkomster medan hushåll med de lägsta inkomsterna fått sänkta inkomster. De fattiga i Sverige har under 1990-talet inte bara blivit fler utan också fattigare såväl absolut som relativt.⁵

Även om Sverige, sett i ett internationellt perspektiv, fortfarande har en förhållandevis låg inkomstojämlikhet, har utvecklingen de senaste 20-tal åren gått mot ökade inkomstskillnader. Det är värt att notera att inkomstspridningen i Sverige har ökat framför allt efter krisåren vid 1990-talets mitt.⁶ Ojämligheten i hushållens inkomster tenderar att öka i ekonomiska uppgångsperioder, vilket hänger samman med att det framför allt är de personer som redan är etablerade och välsituerade som i högre grad får del av reallönehöjningar och andra inkomstförbättringar. Trenden med ökade inkomstskillnader har fortsatt. Inkomstspridningen ökade påtagligt under 2000-talets första årtionde och uppmätte den största spridningen sedan SCB började sina mätningar i mitten av 1970-talet.⁷ Detta beror till största del på att hushåll med redan höga inkomster ökade avståndet till andra

³ För breda översiktsarbeten se till exempel SOU 2001:79 och Socialstyrelsen 2006.

⁴ Socialstyrelsen 2001, SOU 2001:79.

⁵ Socialstyrelsen 2001 och 2010b.

⁶ Fritzell 2001.

⁷ SCB 2008.

hushåll, bland annat genom kraftiga reavinster på börsvärden och egnahem. Under åren 2002–2004 var inkomstspridningen ganska konstant men har fortsatt att öka de allra senaste åren fram till 2010.

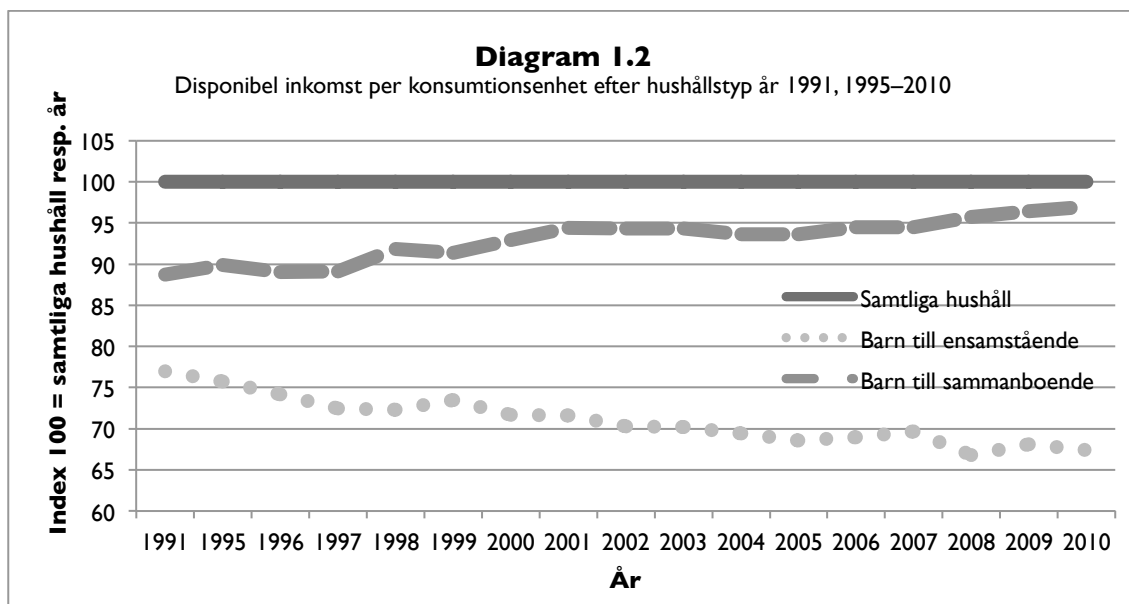
Tabell 1.1 Disponibel inkomst 1991, 2000, 2009 och 2010 för hushåll efter hushållstyp. Medianvärden i tkr per konsumtionsenhet i 2010 års priser.

Hushåll	1991	2000	2008	2009	2010	Differens, i %	
						10/91	10/00
Samtliga hushåll	150 900	159 500	198 200	202 300	205 100	+35,9	+28,6
Ensamstående kvinnor med barn	116 400	115 200	133 000	133 600	143 000	+23,2	+16,7
Ensamstående män med barn	150 400	129 600	167 300	173 500	187 100	+30,3	+25,3
Sammanboende med barn	146 900	156 500	198 400	203 600	207 200	+41,1	+32,4

Källa: SCB: statistikdatabas

Hur har då ekonomin för barnfamiljerna i allmänhet utvecklats under de senaste åren? Med hjälp av uppdaterad statistik om inkomstfördelningen som sträcker sig fram till år 2010 kan vi notera en generell återhämtning bland barnfamiljerna efter en period av försämrade hushållsekonomier under mitten av 1990-talet.⁸ Förbättringen av de disponibla inkomsterna för såväl ensamstående som samboende med barn fram till 2010 har varit stabil de senaste åren. Det är framför allt par med barn som fått en markant förbättring under 2000-talets första decennium, en ökning med drygt 32 procent i reala termer mellan 2000 och 2010 (se tabell 1.1). Motsvarande ökning för ensamstående kvinnor med barn var 17 procent och 25 procent för ensamstående män. Ser man tillbaka till 1991 har dock ensamstående med barn ökat sina disponibla inkomster med cirka 25 procent medan hushållen i stort och barnfamiljer med två vuxna numera ökat sina inkomstnivåer betydligt mer, drygt 40 procent, under perioden från 1991 till 2010.

Diagram 1.2 Disponibel inkomst per konsumtionsenhet efter hushållstyp år 1991, 1995–2010.⁹

⁸ SCB 2010.

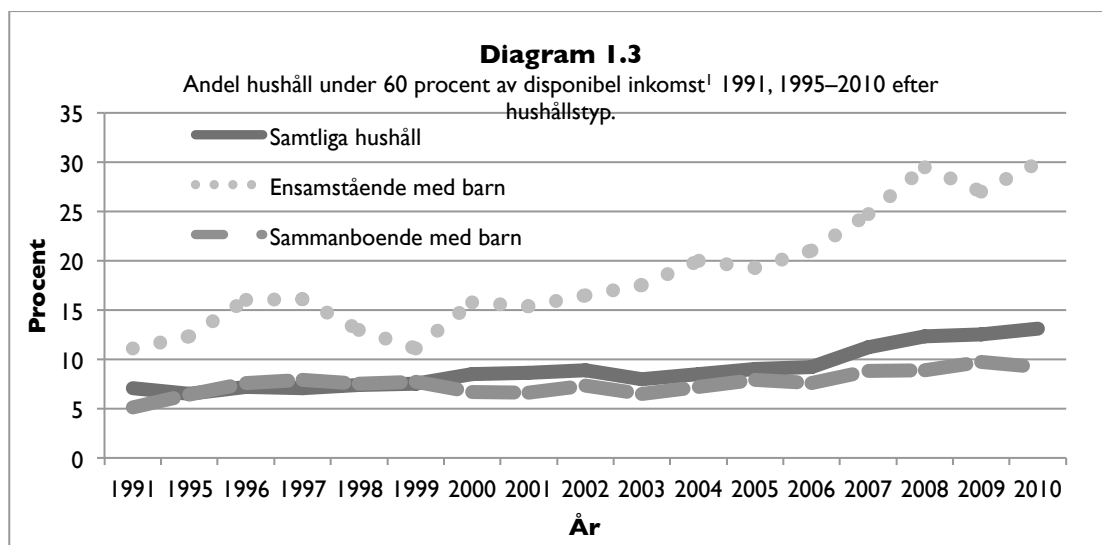
⁹ SCB:s definition av konsumtionsenhet: För att göra jämförelser av till exempel disponibel inkomst och ekonomisk köpkraft mellan olika typer av hushåll används ett viktsystem där konsumtionen är relaterad till hushållets sammansättning. Den disponibla inkomsten divideras med den konsumtionsvikt som gäller för hushållet. Skalan fastställs av SCB och bygger bland annat på budgetberäkningar utförda av Konsumentverket och underlag för bedömning av en bas konsumtion som kan beräknas för olika hushållstyper.

Jämförs barnhushållen med hushållens inkomstutveckling i stort i Sverige sedan 1991 har de ensamstående barnhushållen försämrat sina ekonomiska positioner i relativa termer (diagram 1.2). Under 1990-talet disponerade de ensamförsörjande barnhushållen i genomsnitt en femtedel mindre än andra hushåll. Detta avstånd har sedan växt successivt under senare år och 2010 har ensamförsörjarhushållen i genomsnitt endast två tredjedelar av medianvärdet för samtliga hushåll. För par med barn har utvecklingen sett något annorlunda ut. De har i genomsnitt haft nästan lika mycket i disponibel inkomst per konsumtionsenhet som samtliga hushåll under åren 1991–2010 och efterhand stärkt sina relativa inkomster. År 2010 har par med barn 97 procent av median för samtliga hushåll.

Räknat utifrån årliga data kan vi således konstatera att barnfamiljernas ekonomiska situation förbättrats betydligt. Sett i ett tioårsperspektiv har dock barnfamiljernas relativa ställning till andra hushåll inte förbättrats, för ensamhushållen med barn har den försämrats successivt sedan början av 1990-talet. Ensamstående med barn hade i genomsnitt 77 procent av medianinkomsten för samtliga hushåll år 1991. Detta har sedan gradvis sjunkit och ligger på 67 procent år 2010. Barnfamiljer med två samboende föräldrar har däremot behållit och till och med befast sin relativa inkomstnivå i genomsnitt under 2000-talets första årtionde.

En central frågeställning för denna studie är hur situationen för de mest ekonomiskt utsatta hushållen utvecklats i jämförelse mellan barnhushåll och andra hushåll. Av SCB:s officiella statistik för inkomstfördelning¹⁰ framgår att andelen hushåll med låga disponibla inkomster ökat under de senaste åren trots en generell inkomstökning. Det är således en något motsägelsefull bild som framträder där ökning av hushåll med låga inkomster sker samtidigt som de flesta hushållen reallt sett fått det ekonomiskt bättre.

Diagram 1.3 Andel hushåll under 60 procent av disponibel inkomst¹¹ 1991, 1995–2010 efter hushållstyp.

Källa: SCB:s statistikdatabas

En tydlig skillnad i inkomstutveckling märks om man utgår från EU-definitionen av fattigdom på 60 procent av landets medianinkomst omräknat årligen efter hushållens storlek och sammansättning (ekvivalensskalor för att beräkna konsumtionsenheter). Av diagram 1.3 framgår att andelen som faller under detta fattigdomsstreck har varierat mellan cirka 6 och 9 procent av samtliga svenska hushåll sedan 1990-talets inledning fram 2000-talets första år, vilket är en

¹⁰ SCB:s statistikdatabas.

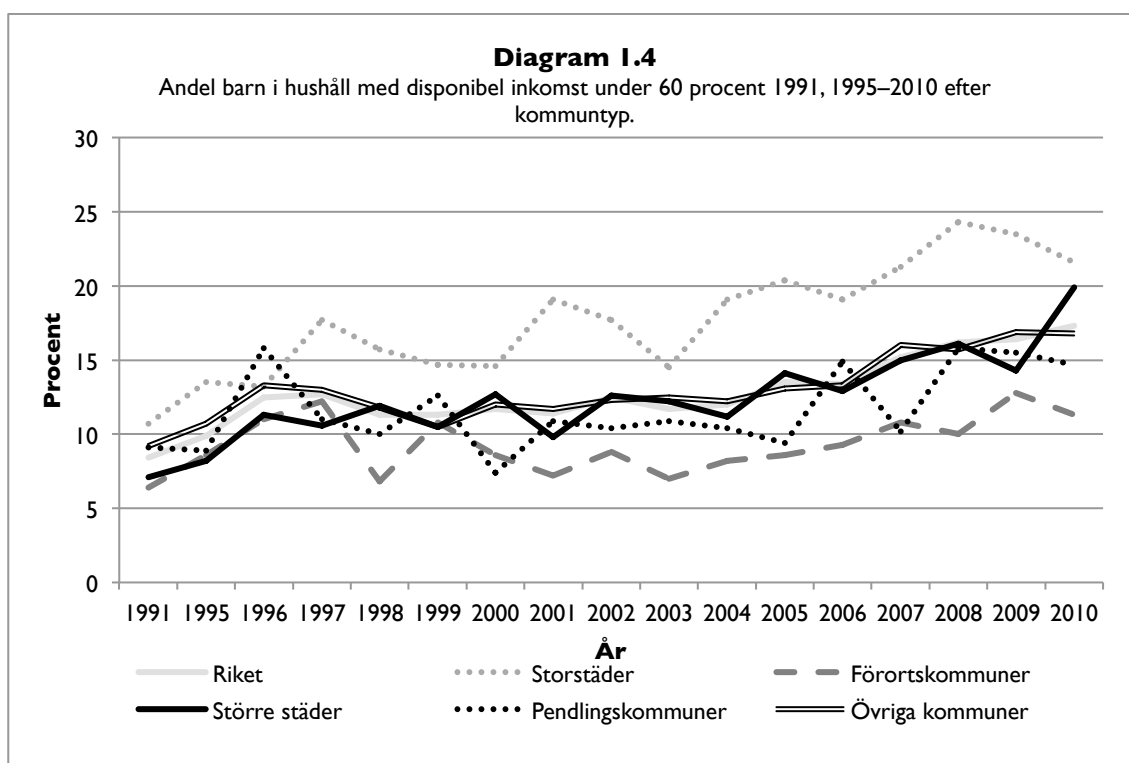
¹¹ Definierat som hushåll med en disponibel inkomst per konsumtionsenhet som är mindre än 60 procent av medianvärdet för samtliga hushåll. Beräkningar utifrån samtliga hushåll med en person 20 år eller äldre.

internationellt låg nivå. Från 2003 har denna andel successivt ökat från 8,0 procent. Dock har den ökat betydligt senare år och uppgår till 13,1 procent av samtliga hushåll år 2010. En hushållsgrupp som markant avviker från detta mönster är ensamstående med barn, som gradvis ökat andelen som understiger 60 procentsgränsen från 11 procent 1991 till 30 procent år 2010, det vill säga närmare en tredubbling under de två senaste årtiondena. Ökningen bland ensamstående med barn har varit särskilt markant de allra senaste åren. Från 2005 till 2010 ökade andelen från 19 till knappt 30 procent.

Bland sammanboende med barn ligger denna nivå relativt stilla under åren fram till 2006, mellan 6–7 procent. Denna andel ökade dock sedan stadigt fram till 2009 för att sedan minska något under 2010 till 9,2 procent.

Sammantaget indikerar dessa resultat att inte alla hushåll, i synnerhet inte vissa barnhushåll, fått del av den markanta inkomstutveckling som skett under 2000-talets första årtionde. Istället tycks både hushåll med mycket låga respektive mycket höga inkomster öka och därmed ojämlikheten i inkomster i stort.

Diagram 1.4 Andel barn i hushåll med disponibel inkomst¹² under 60 procent 1991, 1995–2010 efter kommuntyp.

Källa: SCB:s statistikdatabas.

Ser vi till geografiska skillnader i barnfamiljers fattigdomsrisk (enligt EU:s definition på 60 procent av landets medianinkomst) har utvecklingen de två senaste årtiondena förstärkt skillnader mellan olika kommuntyper överlag. I början av 1990-talet låg samtliga kommuntyper i ett intervall mellan 7–11 procent medan motsvarande spännvidd idag har blivit 13–24 procent (se diagram 1.4). Det är i synnerhet landets tre storstäder som haft den mest dramatiska ökningen från drygt 10 till 24 procent åren 1991–2010. För år 2010 märks särskilt en kraftig ökning av den relativa fattigdomen i landets större städer, det vill säga inte bara i de tre storstäderna. Detta är något som särskilt fördjupas i kapitel 5 i denna rapport.

¹² Definierat som barn 0–19 år i hushåll med en disponibel inkomst per konsumtionsenhet som är mindre än 60 procent av medianvärdet för samtliga hushåll.

2 Syfte

Denna studie utgör den nionde uppföljningen av en större studie som presenterades i början av år 2002¹³ med syfte att spegla barnfattigdomens utveckling i Sverige under 1990-talet. Tidigare uppföljningar har speglat årsvisa förändringar fram till 2009. Denna studie följer upp dessa resultat och rapporterar aktuella förändringar av barnfattigdomens utbredning och profil på såväl nationell som kommunal nivå i Sverige för år 2010 (kapitel 4). Därtill presenteras resultat som illustrerar barnfattigdomens profil i storstädernas stadsdelar (kapitel 5). Tidigare analyser utifrån föräldrars härkomst och familjesituation (ensam- respektive samboende föräldrar) följs också upp. Trender kring barnfattigdomens utveckling på kommunnivå och för storstädernas stadsdelar belyses i relation till den nationella nivån.

Motivet för att specifikt studera barnets rätt till skälig levnadsstandard hänger ihop med flera faktorer. Det främsta skälet är förmodligen att den ekonomiska dimensionen ses som en central och omistlig del i vår förståelse av välfärdens utformning och fördelning. Som forskning tydligt visat¹⁴ har den ekonomiska och materiella dimensionen starka samband med i princip alla andra dimensioner i hushållens välfärd, till exempel utbildningsnivå, arbetsmarknadsetablering, fysisk och psykisk hälsa. Det går helt enkelt inte att utesluta den ekonomiska dimensionen i analyser av befolkningens välfärdsutveckling. Däremot inte sagt att det är tillfyllest att enbart beskriva hushållens välfärdssituation utifrån ekonomisk levnadsstandard.

Denna studie har, liksom de föregående, tillkommit inom ramen för ett initiativ taget av Rädda Barnen att på sikt försöka utveckla ett barnindex i Sverige som kan spegla förändringar i barns välfärdssituation på kommunal nivå. Denna ambition kan ses i relation till organisationens övergripande mål att verka för att barnets rättigheter förverkligas, i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter. Rädda Barnen är Sveriges största barnrättsorganisation och verkar såväl i Sverige som utomlands för att på olika sätt påverka och förändra samhället för barnets bästa. Rädda Barnen i Sverige finansieras av frivilliga bidrag, sponsorer, fonder och stiftelser. Därutöver finansieras organisationens internationella biståndsverksamhet till betydande del av offentliga medel (dessa får dock inte överstiga hälften av verksamhetens totala budget). Ambitionen att utveckla ett kommunalt barnindex för att följa upp barns situation kan ses som ett mer systematiskt och långsiktigt initiativ från Rädda Barnens sida att framöver bevaka barns rättigheter i Sverige.

Rädda Barnen i Sverige har uppdragit åt Tapio Salonen, professor i socialt arbete vid Malmö högskola, att ansvara även för denna aktuella uppföljningsstudie baserat på resultat från den första rapporten om barnfattigdomens utveckling under 1990-talet i Sverige.

¹³ Salonen 2002a.

¹⁴ Till exempel Erikson & Tåhlin 1984 och Fritzell & Lundberg 2000.

3 Att studera ekonomisk utsatthet bland barn

Denna rapport utgår från de principiella och metodologiska utgångspunkter som utarbetades i den första rapporten som speglade barnfattigdomens utveckling under åren 1991–1999.¹⁵ Nedan beskrivs dock i korthet detta tillvägagångssätt.

3.1 Definition av barnfattigdom i kommunalt barnindex

Så här beskrivs den principiella utgångspunkten i valet av fattigdomsdefinition i Salonen 2002a:

”Det finns inget entydigt vedertaget sätt att mäta hushållens materiella levnadsstandard på. Alla försök att dra en gräns – ett fattigdomsstreck – mellan fattiga och icke-fattiga utgår från dels samtidens normer och värderingar och dels de empiriska möjligheter som föreligger för att kunna mäta detta. Därför är det inom denna forskning centralt att noggrant redogöra för de normativa överväganden och konkreta metodval som ligger till grund för olika sätt att mäta den ekonomiska dimensionen i hushållens välfärdsförändringar.” (a.a. s. 23)

En genomgång av ett flertal möjliga sätt att utgå från trovärdiga och över tiden beständiga data på kommunal nivå kring barn och deras familjers ekonomiska villkor ledde fram till att föreslå två separata mått:

- 1) Låg inkomststandard
- 2) Försörjningsstöd

Båda dessa mått på hushållens ekonomi går att följa via olika myndighetsregister, årsvis för samtliga hushåll i landet. Fördelen att använda dessa två oberoende mått i ett sammanslaget index erbjuder en fördjupad möjlighet att konsekvent följa brister i barns ekonomiska grundtrygghet. Det ena måttet, låg inkomststandard, är en utfallsvariabel på hushållsekonomin medan den andra, försörjningsstödet, är en åtgärdsvariabel som påverkas av bland annat politiska och professionsstyrda inslag. Det tyngsta skälet till valet av två indikatorer för att följa upp Barnkonventionens formulering om alla barns rätt till en skälig levnadsstandard är erfarenheterna från tidigare forskning om en förhållandevis låg samstämmighet mellan olika fattigdomsdefinitioner (se vidare avsnitt 3.2). De olika definitionerna fångar delvis olika delar av befolkningen och mäter delvis olika slags ekonomisk utsatthet bland hushållen. I ett välfärdssamhälle som det svenska har barns rätt till en skälig levnadsstandard därför tolkats som att barn inte skall behöva växa upp i hushåll som har en låg inkomststandard eller som tvingas leva på försörjningsstöd. Detta är den socialpolitiska normativa utgångspunkten för detta delindex. I de fortsatta analyserna kommer vi att variera benämningen för barn vars familjer understiger denna inkomststandardgräns; ...barn i fattiga hushåll, ...i ekonomiskt fattiga hushåll, ...i ekonomiskt utsatta, ...i ekonomiskt sårbara etcetera. Alla dessa begrepp är ett pedagogiskt försök att underlätta framställningen och skall ses som synonymer till den operationella definitionen inkomststandard understigande värdet 1,0 och/eller har mottagit försörjningsstöd under året. Här följer en kort beskrivning av de två delmått.

3.2 Låg inkomststandard

Detta är ett mått som utvecklats av Statistiska Centralbyrån (SCB) för att relatera hushållens inkomster med en norm för levnadsomkostnader, vilket innebär att den tar hänsyn till såväl hushållens inkomst- som utgiftssida. Det har under senare år använts för att skildra bland annat barnfamiljernas ekonomiska situation, i de årliga rapporterna ”Barn och deras familjer”.¹⁶

¹⁵ Salonen 2002a.

¹⁶ Se till exempel SCB 2008.

Vad innebär då detta mått ”låg inkomststandard” för olika barnhushåll? För 2010 var gränsvärdet 11 453 SEK/månad för ett hushåll med en vuxen och ett barn och 17 457 SEK/månad för en familj med två vuxna och två barn. Jämfört med 2009 har dessa gränsvärden justerats ytterst marginellt, plus 29 SEK för ensamstående med ett barn och minus 13 SEK för familjen med två vuxna och två barn. Alla familjer med en disponibel inkomst (den inkomst de har netto när alla skatter, bidrag och förmåner räknats in), under dessa gränsvärden har en inkomststandard som räknas som ”låg”.

Inkomstuppgifterna i måttet inkomststandard hämtas från SCB:s Inkomst- och förmögenhetsregister (IoF), vilket avser hela inkomståret och omfattar hela Sveriges befolkning. Familjesammansättningen överensstämmer med den i SCB:s befolkningsregister och speglar hushållets förhållanden i slutet av inkomståret (31/12). Inkomsterna redovisas för familjer där samtliga personer fanns folkbokförda i landet både i början och i slutet av året. Uppgifter om inkomster, skatter och transfereringar samlas in för samtliga familjemedlemmar. Eftersom IoF är en totalundersökning så är det möjligt att bryta ned materialet på mindre geografiska nivåer, exempelvis regioner, läns- och kommunnivå.

Formeln för detta mått på hushållens inkomststandard ser sammantaget ut på följande vis:

$$\text{Inkomststandard} = \frac{\text{Disponibel inkomst per konsumtionsenhet}}{\text{Norm för baskonsumtion + boendenorm}}$$

Måttet består av en inkomstsida i form av disponibel inkomst per konsumtionsenhet. Inkomsten utgår från en samlad familjeinkomst, vilket innebär att samtliga familjemedlemmars inkomster läggs ihop, även barns egna redovisade arbetsinkomster. Samtliga inkomster räknas, det vill säga löneinkomster och alla transfereringar (bidrag minus skatter och andra negativa transfereringar). För en mer ingående beskrivning se www.scb.se). Sammantaget erhåller varje hushåll på så sätt en disponibel inkomst som relateras till hushållets storlek och sammansättning genom en så kallad ekvivalensskala för att kunna jämföra den disponibla inkomstens värde mellan olika hushållstyper. Den ekvivalensskala som används till måttet inkomststandard ser ut på följande vis:

Första vuxen	1,00
Andra vuxen	0,66
Barn 0–3 år	0,48
Barn 4–10 år	0,57
Barn 11–17 år	0,66
Övriga 18 år–	0,83

Denna skala hamnar någonstans i mitten av de skalor som används i olika sammanhang och som tar hänsyn till hushållens sammansättning och är den skala som SCB använder.

I motsats till inkomstsidan som baseras på hushållens faktiska uppgifter relateras utgiftssidan till en normerad levnadsomkostnad. Denna bygger på två huvudposter, dels en omkostnadsdel som bygger på tidigare rekommenderade utgiftsnivåer vid försörjningsstödsprövning (1986 års normer) och dels en norm för boendekostnad.

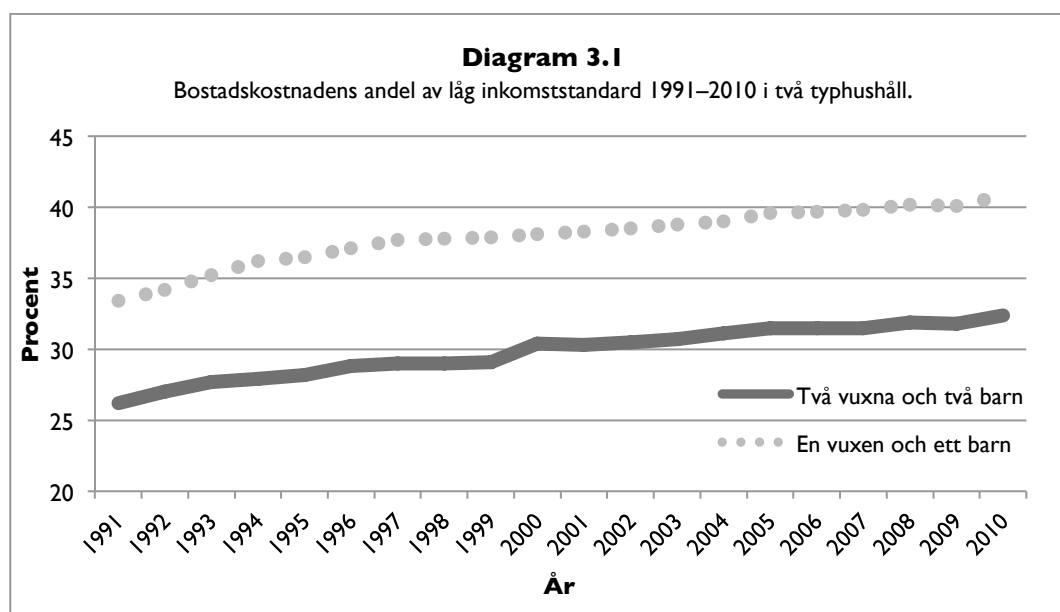
Denna norm för hushållens baskonsumtion har ursprungligen utgått ifrån de försörjningsstödsnormer som officiellt rekommenderades av Socialstyrelsen 1986 och som sedan följt indexutvecklingen för varje år. Sedan dess har dessa försörjningsstödsnormer förändrats på olika sätt, men för att möjliggöra jämförelser över tid används fortfarande den ursprungliga normen vid beräkning av inkomststandard. Den normerande riksnorm för försörjningsstöd, som infördes 1998 och innebär en slags miniminivå som kommunerna inte får understiga, bygger på en modifierad konstruktion med färre antal godkända utgiftsposter.¹⁷

Den andra delen av normen för levnadsomkostnader består av en miniminivå för boendekostnad. Normen för boendekostnad utgörs av medelhyran för en lägenhet som ligger på

¹⁷ Socialstyrelsen 1998.

trångboddhetsgränsen enligt trångboddhetsnorm 2. Som trångbodd räknas då en familj med två personer eller fler per rum. Då är kök, vardagsrum och badrum oräknade. Hyreskostnaden erhålls från årliga hyresundersökningar där genomsnittlig årshyra ges för olika kostnadszoner i landet. Det bör noteras att familjerna i praktiken ofta har en högre boendekostnad än den som motsvarar hyran för en lägenhet på trångboddhetsgränsen; familjer bor rymligare, har bundit sig för långsiktiga avbetalningar på bostadsrätt eller eget hem etcetera. Fördelen med att utgå från en normerad bostadskostnad är att man inte behöver ta hänsyn till att vissa hushåll i praktiken har högre reell bostadskostnad (över de stipulerade beloppen) och därigenom hamnar under fattigdomsstrecket. En nackdel med en fiktiv beräkning av bostadskostnaden kan däremot vara en oförmåga att beakta lokala kostnadslägen på olika bostadsorter. I orter med en extremt låg bostadskostnadsnivå, till exempel i utflyttningsorter i vissa regioner, kan detta påverka fattigandelen bland hushållen.

Diagram 3.1 Bostadskostnadens andel av låg inkomststandard 1991–2010 i två typhushåll.

Som framgår av diagram 3.1 har bostadskostnadens betydelse för låginkomsthushåll ökat stadigt under senare år. För en ensamstående förälder med ett barn har boendekostnaden ökat från 33 till knappt 41 procent av hushållets löpande ekonomi. Detta innebär att deras reella ekonomiska utrymme för andra levnadsomkostnader i praktiken har minskat i motsvarande grad under senare år.

Det som inte räknas med som utgifter i denna studie (eller i SCB:s barnundersökningar) är andra uppgifter som ibland tas med i studier om hushållens inkomststandard. I studier som baseras på urvalsundersökningar¹⁸ ingår även fackföreningsavgifter och barnomsorgsutgifter som poster på utgiftssidan. Särskilt barnomsorgsutgifterna är ofta av stor betydelse för många barnfamiljer. Då inkomststandard beräknas för uppgifter från Inkomst- och förmögenhetsregistret (IoF) ingår alltså inte denna del av utgiftssidan utan enbart de två första, normkonsumtionen samt boendekostnaden enligt trångboddhetsnormen. Om till exempel barnomsorgskostnaden skulle tagits med hade andelen fattiga barnfamiljer tenderat att stiga.

Definitionen av låg inkomststandard innebär att värdet för det enskilda hushållet hamnar under 1,0; hushållet saknar en disponibel inkomst för att täcka miniminormer för baskonsumtion och boende. Dessa familjer faller under strecket för ”lägsta rimliga standard”. Var detta streck i realiteten dras utvecklas närmare nedan där det jämförs i detalj med den officiella EU-definitionen av fattigdom.

¹⁸ Till exempel HEK, SCB:s årliga undersökning om hushållens ekonomi.

Definitionen av "låg inkomststandard" innebär att alla hushåll vars inkomststandard understiger 1,0 och/eller har mottagit försörjningsstöd under året räknas in. Deras ekonomiska standard understiger vad som i dessa normer ses som en lägsta rimlig standard. För denna studie har vi försökt fördjupa analysen av inkomstspridningen under senare år genom att särskilt studera utvecklingen av inkomststandarden för olika hushållstyper. Till skillnad från disponibel inkomst som enbart mäter hushållens inkomstsida mäter detta mått relationen mellan hushållens faktiska inkomster och en normerad miniminivå för hushållens nödvändiga utgifter. På så vis kan graden av hushållens under- eller överskott till en lägsta godtagbar konsumtionsnivå studeras. Alla hushåll med en disponibel inkomst under den stipulerade konsumtionsnivån betecknas som hushåll med låg inkomststandard (inkomststandard under 1,0). I det följande belyses två, i detta sammanhang intressanta, aspekter av dess fördelning; för det första barnhushållens utveckling jämfört med andra hushåll och för det andra spridningen bland barnhushåll. Samtliga beräkningar baseras på IoF-registrets totalräknade hushållsmaterial för varje enskilt år. Jämförelser görs mellan den tiondel av hushållen med lägst inkomststandard (den tionde percentilen = P10) och den tiondel av hushållen med högst inkomststandard (P90) i relation till varandra och medianhushåll (P50). Detta förfarande ansluter till en väl beprövad och accepterad analysmodell i studier av hushållens ekonomiska skillnader. Dessa spridningsmått erbjuder en god uppfattning om avståndet mellan de sämst respektive bäst ställda hushållen och hushåll med en hushållsstandard på mediannivå.

Den första frågeställningen, jämförelsen mellan hushåll med och utan barn, inleds med att identifiera vilka värden som avgränsat den fattigaste respektive den rikaste tiondelen efter hushållstyp för några enskilda år (tabell 3.2).

Tabell 3.2 Gränsvärden i inkomststandard 3 för P10, median och P90 efter familjetyp utvalda år 1991–2010.

Gränsvärden	1991	1997	2000	2005	2009	2010
P 10, samtliga hushåll	1,06	0,95	1,02	1,06	1,02	1,02
med barn	1,12	0,96	1,05	1,09	1,08	1,1
utan barn	1,04	0,94	1,01	1,04	0,99	0,99
Median, samtliga hushåll	1,75	1,56	1,75	1,88	2,07	2,11
med barn	1,72	1,5	1,71	1,89	2,13	2,21
utan barn	1,77	1,58	1,76	1,88	2,04	2,07
P 90, samtliga hushåll	2,79	2,6	3,03	3,25	3,7	2,81
med barn	2,48	2,25	2,66	2,9	3,41	3,53
utan barn	2,88	2,69	3,12	3,35	3,78	3,89

En inledande slutsats som kan dras av dessa siffror är att spännvidden i inkomststandard rent allmänt är större bland barnlösa hushåll, vilket naturligtvis speglar bland annat heterogeniteten bland de barnlösa hushållen (där allt från ungdomshushåll, par med utflyttade barn och pensionärshushåll återfinns). Bland barnhushållen innebär de familjepolitiska stöden också en generellt högre utjämnande effekt.

Inkomststandarden har ökat betydligt under de senaste åren och ligger för samtliga hushållstyper numera betydligt över 1990-talets nivå för inkomststandard, räknat i medianvärden. Under år 2010 ligger medianvärdet på 2,11, vilket innebär att medianhushållet har en inkomststandard som är drygt två gånger så stor som hushåll vid gränsvärdet för låg inkomststandard. Den fattigaste tiondelen (P10) har 2010 en inkomststandard som ligger i paritet med situationen vid 1990-talets inledning. Det har dock skett en tydlig förbättring mellan åren 1997 och 2008. 2009 minskar dock gränsvärdet för den fattigaste tiondelen barnhushåll för första gången för att 2010 återigen öka något. Den rikaste tiondelen bland barnfamiljerna har i sin tur dragit ifrån märkbart under de senaste åren och hamnar år 2010 betydligt mer gynnsamt än vad motsvarande tiondel gjorde vid 1990-talets indelning, från cirka 2,5 till 3,5 gånger högre inkomststandard än den tiondel som har lägst inkomster.

Tabell 3.3 Jämförelse mellan olika inkomststandardnivåer efter familjetyper utvalda år 1991–2010.

	1991	1997	2000	2005	2009	2010
P 10/ Median - Samtliga hushåll	0,61	0,61	0,59	0,56	0,49	0,48
med barn	0,65	0,64	0,61	0,58	0,51	0,52
utan barn	0,59	0,60	0,57	0,55	0,49	0,48
P 90/Median - Samtliga hushåll	1,59	1,67	1,73	1,73	1,79	1,81
med barn	1,44	1,50	1,56	1,53	1,60	1,60
utan barn	1,63	1,70	1,72	1,78	1,85	1,88
P 90/P 10 - Samtliga hushåll	2,63	2,74	2,95	3,07	3,63	3,74
med barn	2,21	2,34	2,53	2,66	3,16	3,21
utan barn	2,77	2,86	3,00	3,22	3,82	3,93

Den ökade spridningen i inkomststandard analyseras närmare i tabell 3.3 där relationstal mellan olika standardnivåer jämförs. Den fattigaste tiondelen, oavsett hushållstyp, tenderar halka efter såväl medianhushåll som den allra bäst bemedlade gruppen. År 2010 är deras inkomststandard under 50 procent av medianhushållets. De ökade klyftorna i inkomststandard märks allra mest för den rikaste tiondelen som förbättrat sin ekonomiska situation betydligt mer än andra grupper. 1991 hade den rikaste tiondelen 2,63 gånger så hög inkomststandard som den fattigaste tiondelen. Motsvarande relationstal för år 2010 har ökat till 3,74 gånger så hög inkomststandard. Detta betyder att åtminstone en tiondel av landets hushåll har en inkomststandard som skulle räcka till att försörja ytterligare tre familjer av samma storlek. Bland barnfamiljerna är motsvarande relationstal (P90/P10) 3,21 år 2010, vilket är en kontinuerlig ökning av skillnaden under de senaste tjugotal åren. Vi kan således konstatera att ojämlikheten i inkomststandard gradvis fortsätter att öka under senare år och att mönstret slår igenom på både hushåll med respektive utan barn, men de största skillnaderna återfinns i den senare kategorin.

Tabell 3.4 Gränsvärden i inkomststandard 3 för P10, median och P90 för barnhushåll utvalda år 1991–2010.

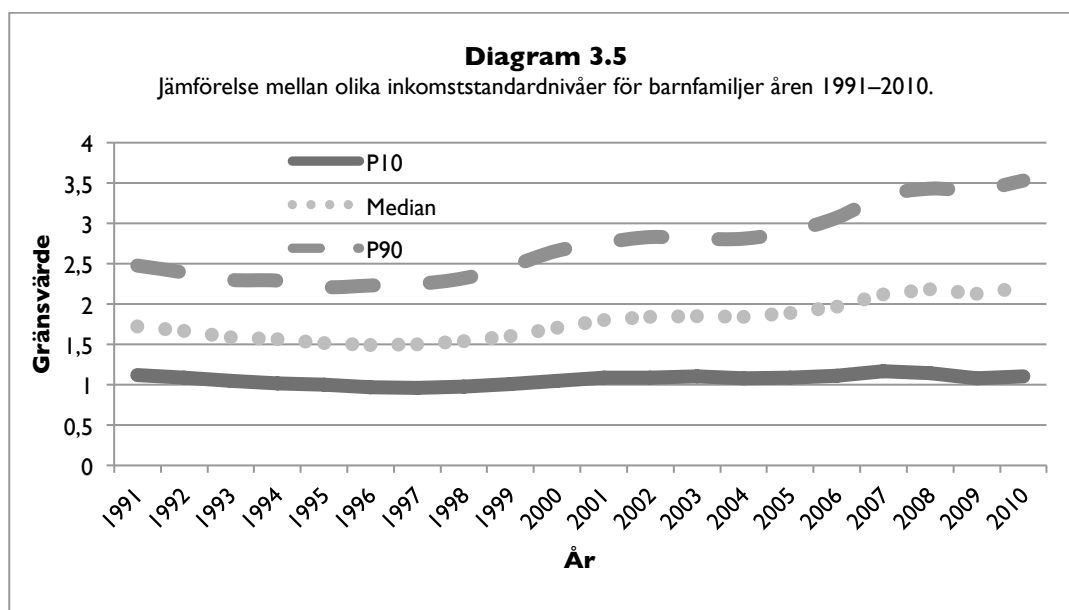
År	P10	P50	P90
1991	1,12	1,72	2,48
1997	0,96	1,50	2,25
2000	1,05	1,71	2,66
2001	1,09	1,80	2,76
2002	1,09	1,84	2,83
2003	1,10	1,85	2,81
2004	1,08	1,84	2,81
2005	1,09	1,89	2,90
2006	1,11	1,97	3,07
2007	1,17	2,12	3,34
2008	1,14	2,18	3,43
2009	1,08	2,13	3,41
2010	1,10	2,21	3,53
Differens, %			
1997/1991	-14,3	-12,8	-9,3
2000/1997	9,4	14,0	18,2

År	P10	P50	P90
2010/2000	+4,7	+29,2	+32,7
2010/1991	-1,8	+28,5	+42,3

En annan relevant frågeställning fokuserar på skillnader i ekonomisk standard bland barnfamiljer. Av tabell 3.4 kan man utläsa att förändringen i inkomststandard mellan 1991 och 1997 slog igenom för alla nivåer, men mest för de allra sämst ställda (-14,3 procent). Under återhämtningsperioden mellan 1997 och 2000 har inkomststandarden höjts markant för alla grupper, men mest för de allra bäst ställda barnhushållen (drygt 18 procent). Motsvarande standardhöjning var ungefär hälften så hög för den fattigaste tiondelen barnfamiljer. Under åren 2000–2010 har såväl medianhushållen som höginkomsthushållen fått en standardhöjning på 29–33 procent medan den fattigaste tiondelen under samma period endast erhållit en ökning på knappt 5 procent.

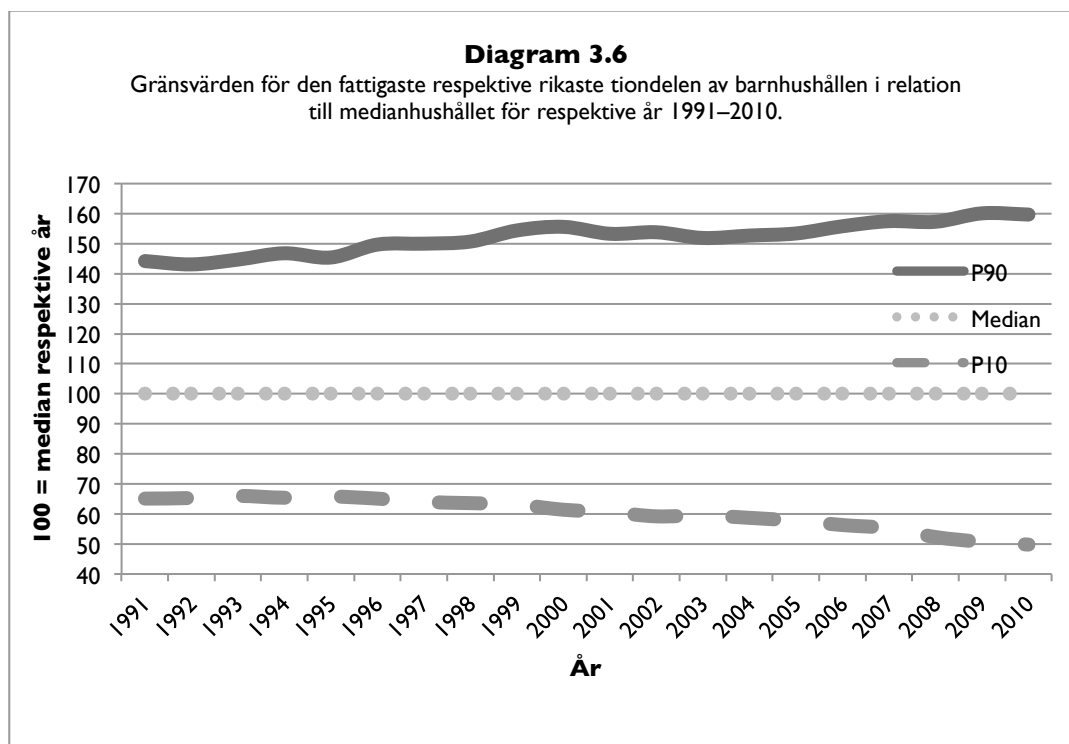
Sett över hela tidsperioden 1991–2010 har den rikaste tiondelen av barnfamiljerna ökat sin inkomststandard med drygt 42 procent. Även medianhushållet har noterat en tydlig standardökning, nästan 29 procent. Däremot har den fattigaste tiondelen av barnfamiljerna ett gränsvärde som ligger cirka 1,8 procent lägre 2010 än 1991. Detta bekräftar en långsiktig växande inkomstjämlighet bland de svenska barnhushållen.

Diagram 3.5 Jämförelse mellan olika inkomststandardnivåer för barnfamiljer åren 1991–2010.

I diagram 3.5 åskådliggörs denna spridning i ekonomisk standard bland barnhushållen i Sverige årligen sedan 1991. Mättet ”låg inkomststandard” bör förstås i relation till att de allra flesta barnhushållen har en betydligt bättre ekonomisk standard. Avståndet mellan den fattigaste och rikaste tiondelen av barnhushållen i relation till medianvärdet och till varandra har således tenderat att öka under de allra senaste åren på 00-talet. Under de besvärliga åren i 1990-talets inledning och mitt låg dessa relationstal tämligen stilla för att under 2000-talets första årtionde dra åt olika håll. Denna ökade ojämlikhet i levnadsstandard bland barnfamiljerna har i synnerhet accentuerats under de allra senaste åren, 2007 till 2010.

Diagram 3.6 Gränsvärden för den fattigaste respektive rikaste tiondelen av barnhushållen i relation till medianhushållet för respektive år 1991–2010.

I de två följande diagrammen presenteras i detalj avståndet mellan den fattigaste och rikaste tiondelen av barnfamiljerna i relation till medianhushållet, årsvis från 1991 till 2010.

Diagram 3.7 Gränsvärden för den fattigaste tiondelen av barnfamiljerna i relation till medianhushåll respektive år 1991–2010.

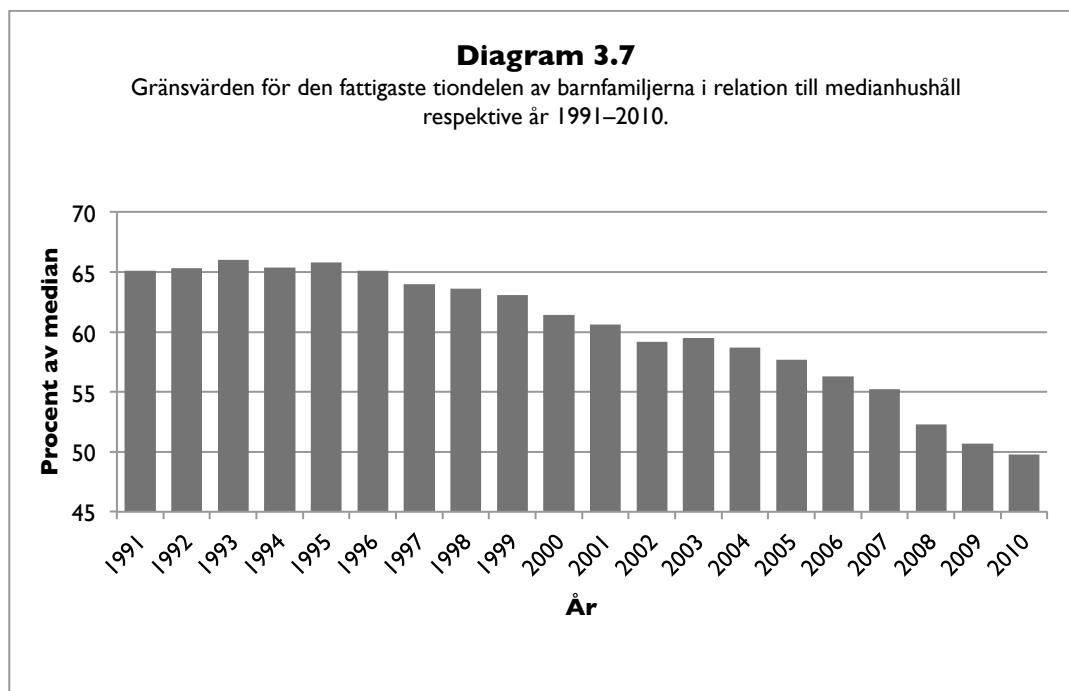
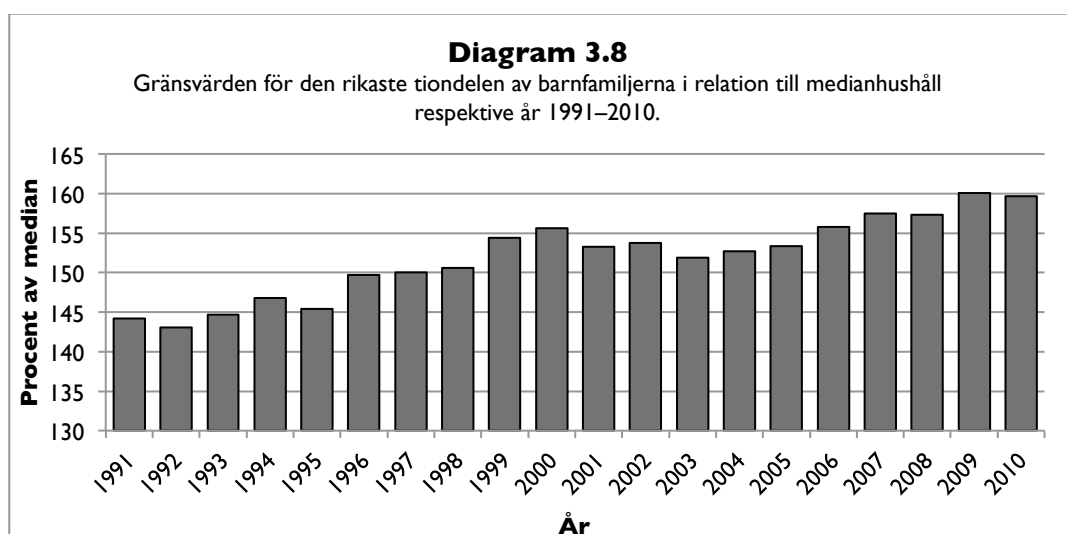

Diagram 3.8 Gränsvärden för den rikaste tiondelen av barnfamiljerna i relation till medianhushåll respektive år 1991–2010.

Sammanfattningsvis har dessa resultat visat att trots den gynnsamma ekonomiska utvecklingen för hushållen i allmänhet i Sverige de allra senaste åren tenderar ojämlikheten i ekonomisk levnadsstandard att bestå och till och med att öka. Även om de allra fattigaste barnhushållen fått det bättre ökar numera avståndet till såväl normal- som höginkomsttagarhushållen.

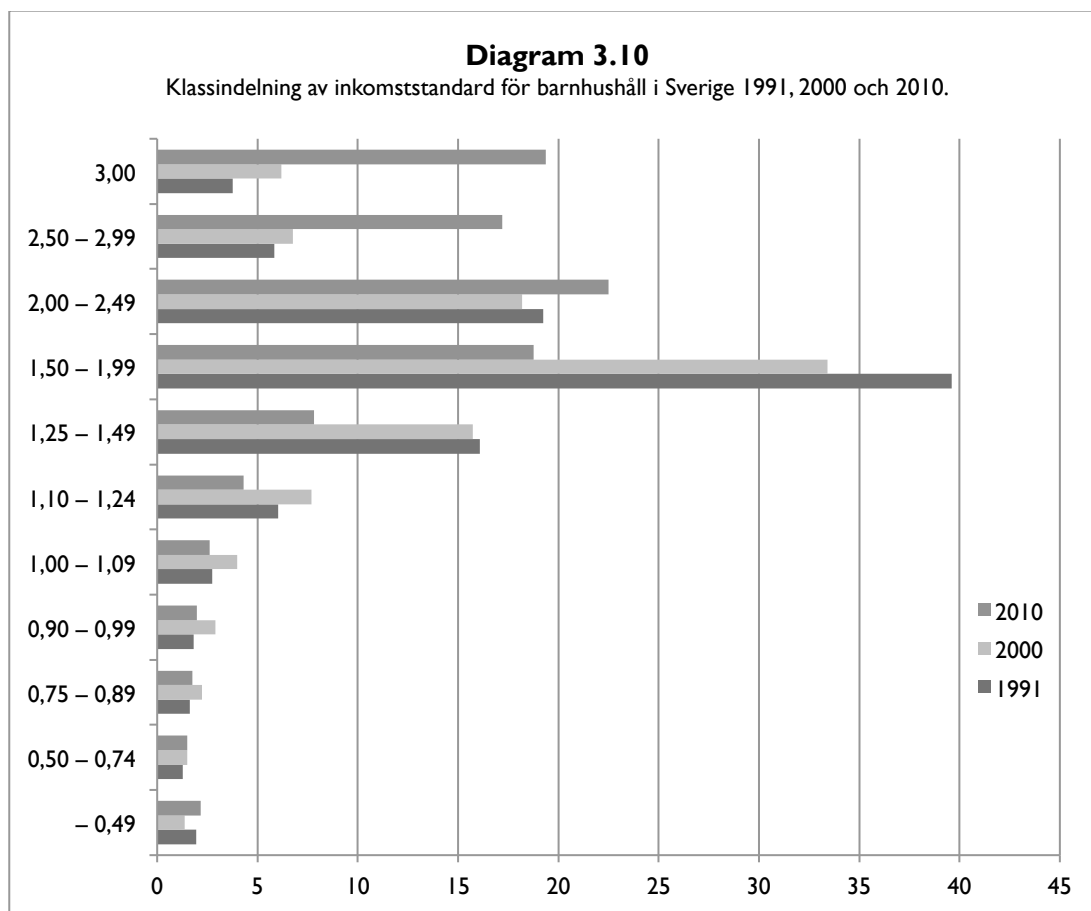
Så här stod det i den första rapporten om barnfattigdomens utveckling under 1990-talet, Salonen 2002a s. 30:

”Det bör noteras att alla barn som lever i hushåll med ett värde under 1,0 i inkomststandard räknas in oavsett hur mycket under detta värde deras inkomststandard egentligen ligger på ett enskilt år. Självklart skiljer det sig avsevärt att leva på en inkomststandard på exempelvis 0,6 jämfört med 0,98. I konstruktionen av ”låg inkomststandard” tas dock inte någon sådan hänsyn utan alla barn vars familjers inkomststandard understiger 1,0 räknas som ekonomiskt fattig.”

Tabell 3.9 Klassindelning av inkomststandard för barnhushåll i Sverige år 1991, 1997, 2000, 2005, 2007–2010. I procent av samtliga barnhushåll.

Inkomststandard	1991	1997	2000	2005	2007	2008	2009	2010	Differens	
									10/00	10/91
0,00 – 0,49	2,0	1,6	1,4	1,5	1,7	1,9	2,2	2,2	0,8	0,2
0,50 – 0,74	1,3	2,4	1,5	1,4	1,2	1,4	1,7	1,5	0,0	0,2
0,75 – 0,89	1,6	3,7	2,2	1,9	1,4	1,6	1,9	1,8	-0,4	0,2
0,90 – 0,99	1,8	4,7	2,9	2,3	1,6	1,7	2,1	2,0	-0,9	0,2
1,00 – 1,09	2,8	6,2	4,0	3,3	2,3	2,3	2,7	2,6	-1,4	-0,2
1,10 – 1,24	6,0	11,3	7,7	6,2	4,4	4,2	4,6	4,3	-3,4	-1,7
1,25 – 1,49	16,1	20,6	15,7	12,0	9,1	8,3	8,5	7,8	-7,9	-8,3
1,50 – 1,99	39,6	32,2	33,4	28,5	22,1	20,0	20,2	18,8	-14,6	-20,8
2,00 – 2,49	19,2	11,2	18,2	23,9	25,2	24,1	23,2	22,5	4,3	3,3
2,50 – 2,99	5,9	3,5	6,8	10,4	15,6	17,0	16,1	17,2	10,4	11,3
3,00 –	3,8	2,7	6,2	8,7	15,5	17,5	17,0	19,4	13,2	15,6
Summa	100	100	100	100	100	100	100	100		

Diagram 3.10 Klassindelning av inkomststandard för barnhushåll i Sverige 1991, 2000 och 2010.

För att närmare belysa hur nära barnhushåll hamnar det använda fattigdomsstrecket på 1,0 inkomststandard har vi i denna studie granskat fördelningen av inkomststandard för några utvalda år. Uppgifterna är återigen hämtade från SCB:s Inkomst- och Förmögenhetsregister och baseras på uppgifter från samtliga barnhushåll i landet respektive år. Flera intressanta mönster framträder (se tabell 3.9 och diagram 3.10). För det första kan man konstatera att dragningen av ett fattigdomsstreck vid värdet 1,0 hamnar på relativt långt avstånd från de breda normalskikten bland barnhushållen. 86 procent (sju av åtta hushåll) av samtliga barnhushåll har åtminstone 25 procent högre inkomststandard än fattigdomsstrecket på under 1,0 inkomststandard. Standardförbättringen bland barnfamiljerna generellt under de senaste åren märks tydligt i ökningen av andelen barnfamiljer i de allra högsta standardklasserna. Andelen barnfamiljer med åtminstone två gånger så hög inkomststandard som det lägst godtagbara har ökat från drygt 17 procent 1997 till 59 procent år 2010. Mellan 2009 och 2010 ökade denna andel med knappt tre procent, från 56 till 59 procent. Den största ökningen återfinns i barnhushåll som har en inkomststandard som är minst tre gånger så hög som gränsen för låg inkomststandard. Nästan vart femte barnhushåll ligger numera över denna inkomstgräns.

Ser vi närmare på de standardklasser som ligger precis under respektive över det aktuella fattigdomsmåttet (10 procent under respektive över värdet 1,0) var det framför allt under 1997 som barnhushåll låg nära denna gräns – knappt 5 procent under respektive drygt 6 procent över. För det senaste aktuella året 2010 har dessa andelar minskat betydligt; till drygt 2 procent. Av samtliga barnhushåll som enligt denna definition betraktas som ekonomiskt fattiga har drygt en fjärdedel en inkomststandard som är högst 10 procent under detta fattigdomsstreck år 2010 (2,0 av 7,5 procent) resten av de ekonomiskt utsatta barnhushållen har en betydligt lägre inkomststandard.

Därmed har vi belyst hur de fattiga barnhushållens inkomststandard sammantaget relaterar sig till det använda fattigdomsstrecket. Alla metoder som används för att försöka avgränsa en fattig del från en icke-fattig del av befolkningen tvingas dra en gräns som i praktiken är mycket mer komplex och sammansatt än den använda dikotomin. Därför är det värdefullt att dessa redovisas och granskas på ett öppet och detaljerat vis.

3.3 Försörjningsstöd

Det andra delmättet utgörs av det klassiska fattigdomsstrecket, det vill säga de hushåll som har en så pass dålig ekonomi att de söker, och är berättigade till, samhällets yttersta hjälp. Den har naturligtvis bytt skepnad och innehåll på många vis sedan 1800-talets kommunala uppbyggnad men utgör fortfarande samhällets officiella sätt att försöka hjälpa familjer i ekonomiskt utsatta situationer. Samhällets yttersta ekonomiska stöd till familjer i kris har bytt namn flera gånger det senaste århundradet, från fattighjälp, socialhjälp, socialbidrag, ekonomiskt bistånd till det numera formellt korrekta uttrycket ”försörjningsstöd”. Namnskiftena till trots har stödets principiella karaktär i stora delar bibehållits och administreras fortfarande som ett behovsprövat stöd hos kommunernas socialtjänst.

Sedan 1998 fastställer riksdagen en riksnorm för försörjningsstödet som kommunerna inte får understiga.¹⁹ Rätten till försörjningsstöd regleras i socialtjänstlagen och kan överklagas till länsrätten av den enskilde. Vid ansökan hos kommunens socialkontor eller liknande (till exempel kommundels- eller stadsdelsförvaltning) görs en individuell prövning. Förutsättning för att beviljas försörjningsstöd är att hushållet inte kan försörja sig själv eller få sina behov tillgodosedda på något annat sätt. Detta innebär bland annat att man inte får ha andra tillgångar, till exempel besparingar, eller att man måste ha ansökt om andra generella förmåner först, som bostadsbidrag och föräldrapenning. Dessutom ställs numera strikta krav på att vara aktivt arbetssökande eller medverka i särskilda sysselsättningsåtgärder, arbetskrav som går utöver att stå till arbetsmarknadens förfogande via arbetsförmedlingen.

Behovet av försörjningsstöd bedöms för samtliga personer i hushållet, även hemmavarande ungdomar över 18 år. Stödet betalas normalt ut på månadsbasis och är uppdelat i en norm och i en del som tar hänsyn till andra så kallade skäligena kostnader som ligger utanför försörjningsstödsnormen, framför allt den faktiska bostadskostnaden men också hushållsel, hemförsäkring, läkarvård, arbetsresor och fackföreningsavgift. Vid ett längre biståndsbehov kan det röra sig om bistånd utöver norm som täcker till exempel tandvård och husgeråd. På grundval av alla uppgifter om hushållets samlade inkomster och utgifter räknas hushållets nettobehov ut och beviljas som ett behovsprövat försörjningsstöd. Biståndet varierar högst avsevärt både i tid och belopp. Extremfallen är dels hushåll som erhåller försörjningsstöd vid ett enstaka tillfälle, till exempel vid en akut försörjningskris och aldrig mer, och dels sådana hushåll som permanent lever uteslutande på försörjningsstöd, kanske i avvaktan på sjukpensionering eller ålderspension.

Riksnormen per månad för år 2010 var oförändrad i jämförelse med 2009 och var:

1. Personliga omkostnader		2. Gemensamma hushållskostnader	
Ensam vuxen	-2 800 kr	1 person	-880 kr
Samboende vuxna	-5 060 kr	2 personer	-990 kr
Barn under 1 år	-1 650 kr	3 personer	-1 240 kr
Barn 1–2 år	-1 880 kr	4 personer	-1 420 kr
Barn 3 år	-1 540 kr	5 personer	-1 620 kr
Barn 4–6 år	-1 880 kr	6 personer	-1 850 kr
Barn 7–10 år	-2 100 kr	7 personer	-2 020 kr
Barn 11–14 år	-2 410 kr		
Barn 15–18 år	-2 710 kr		

¹⁹ SFS 1997:890.

Riksnormen för försörjningsstödet ska motsvara summan av de personliga kostnaderna för samtliga medlemmar i hushållet och de gemensamma hushållskostnaderna. För de två typfamiljer som kommer att illustrera olika mått och kriterier i denna studie innebär detta:

Typfamilj 1. Familjen Olsson som består av Kerstin som är ensamstående vårdnadshavare med ett barn, Caroline, 8 år. Riksnorm: 5 890 kr. Därtill tillkommer beräkning av faktisk boendekostnad och andra eventuella godkända utgifter. Med en boendekostnad på 4 700 kr/månad blir familjen berättigade till försörjningsstöd ifall deras inkomster efter skatt understiger 10 590 kr/månad under år 2010.

Typfamilj 2. Familjen Karlsson som består av Hans och Gunilla med barnen Jens, 7 år och Johan, 16 år. Riksnorm: 11 290 kr. Därtill tillkommer beräkning av faktisk boendekostnad och andra eventuella godkända utgifter. Med en boendekostnad på 5 800 kr/månad blir familjen berättigade till försörjningsstöd ifall deras inkomster understiger 17 090 kr/månad under år 2010.

Kommunernas försörjningsstödsuppgifter lagras och bearbetas av Statistiska centralbyrån. Socialstyrelsen publicerar löpande försörjningsstödsstatistik på kvartals- och årsbasis.²⁰ De försörjningsstödsuppgifter som används i denna studie är hämtade från SCB:s Inkomst- och Förmögenhetsregister (IoF), som i sin tur överfört uppgifterna från de årliga officiella försörjningsstödsregistren. Uppgifterna som denna rapport bygger på är mängddata (Excelfiler) som anger hur många barn 0–17 år i respektive kommun och år som tillhört ett hushåll med försörjningsstöd. Dessutom har uppdelningen av barn i utrikes födda hushåll respektive flyktinghushåll²¹ ingått. Vilken datakvalitet och tillförlitlighet har detta registermaterial om barnfamiljernas försörjningsstöd? Enligt SCB och Socialstyrelsen är tillförlitligheten i de insamlade uppgifterna numera av ”god kvalitet”.²² De statistikansvariga myndigheterna bevakar och försöker åtgärda partiella brister i kommunernas primäruppgifter. För år 2010 har samtliga landets 290 kommuner inrapporterat uppgifter. Därutöver kan det förekomma ett partiellt bortfall i ett fåtal kommuner. Med reservation för eventuell inverkan av andra fel i kommunernas uppgiftslämnande kan det empiriska materialet om barn i hushåll med försörjningsstöd sammantaget sägas hålla en tillfredsställande tillförlitlighet.

3.4 Överlappning mellan låg inkomststandard och försörjningsstöd

I syfte att konstruera en robust indikator på barns och deras familjers ekonomiska utsatthet som förmår att följa utvecklingen på kommunal nivå över tid på ett trovärdigt vis utvecklades i den första barnfattigdomsstudien²³ en indikator som baseras på dessa två mått; barn i familjer med låg inkomststandard och barn i försörjningsstödshushåll. Definitionen av barnfattigdom blir då barn som lever i familjer med låg inkomststandard och/eller som uppbär försörjningsstöd. Flera skäl låg bakom valet att konstruera en sammansatt indikator på barnfattigdomen som baseras på dessa två mått.

Det kanske tyngsta skälet har varit den låga samstämmigheten mellan olika fattigdomsdefinitioner. Slutsatsen från tidigare forskning har varit att olika mått delvis fångar in olika delar av befolkningen, och delvis mäter olika slags ekonomisk utsatthet bland hushållen.²⁴

Flera faktorer kan påverka den bristande överensstämmelsen mellan dessa två mått. Så här sammanfattades dessa i den första studien:²⁵

²⁰ Se www.sos.se

²¹ De hushåll som ingår i denna studie är sådana som är folkbokförda i Sverige, alltså flyktinghushåll som erhållit uppehålls- och arbetstillstånd.

²² Socialstyrelsen 2010a:10.

²³ Salonen 2002a.

²⁴ Halleröd 2000, Salonen 2002a.

²⁵ Salonen 2002a s.68

1. *Tid.* Medan ett inkomstrelaterat fattigdomsmått utgår från årssummerade hushållsuppgifter utgår försörjningsstödmåttet från löpande aktuella månadsuppgifter. Årsuppgifter förmår inte spegla förändringar av utsatta hushålls föränderliga ekonomiska villkor under ett innevarande år, vilket till exempel kan innebära att ett hushåll har en så pass låg inkomst att de beviljas försörjningsstöd under någon eller några månader för att därefter få inkomster gott och väl över försörjningsstödsnivå.
2. *Nivåer.* De olika måtten utgår delvis från olika nivåer på vad som skall betraktas som en lägsta miniminivå på hushållens utgiftssida, såväl baskonsumtion som boendeutgifter. Eftersom kommunerna ytterst bestämmer över försörjningsstödsnivåer kan dessa fluktuera mellan kommuner och över tid. I definitionen av ekonomisk fattigdom (inkomststandard under 1,0) utgår man ifrån en fiktiv boendeutgift. Denna kan variera lokalt och i de fall den reella boendekostnaden är lägre innebär det, allt annat givet, att ett hushåll kanske därigenom inte blir berättigat till försörjningsstöd.
3. *Attityd.* Med tanke på försörjningsstödet traditionellt stigmatiserande karaktär kan det tänkas att vissa hushåll, som i och för sig är berättigade, avstår från att söka detta behovsprövade bidrag med alla dess ingående individuella kontroller och prövningar.
4. *Kvalificering.* Förutom rena inkomst- och utgiftsuppgifter omgärdas försörjningsstödsystemet av en rad förbehåll och villkor för beviljande av bidrag, till exempel får man inte inneha olika former av besparingar, äga bil (varierar) eller en för stor bostad etcetera. För att beviljas försörjningsstöd kan hushåll uppmanas att flytta, göra sig av med bilen eller uppfylla något annat kriterium. Dessa strikta krav påverkar i varierande grad hushållens benägenhet att söka och beviljas försörjningsstöd.

I det följande avsnittet skall vi kort uppdatera utvecklingen av de två delmåten, var för sig men också i relation till varandra, fram till år 2010. I tabell 3.11 presenteras en tidsserie tillbaka till 1991 för båda dessa mått. Utfallet för de senaste åren visar att antalet barn i hushåll med låg inkomststandard minskade fram till 2007 för att sedan öka betydligt igen under de senaste åren. Antalet barn i hushåll med försörjningsstöd uppvisar ett liknande aktuellt mönster. Under åren från 2000 och framåt har antalet barn i hushåll med försörjningsstöd minskat snabbare än barn i hushåll med låg inkomststandard. Jämfört med 1991 har antalet barn i hushåll med låg inkomststandard ökat med cirka 15 000 medan det skett en minskning med 39 000 barn i hushåll med försörjningsstöd fram till år 2010.

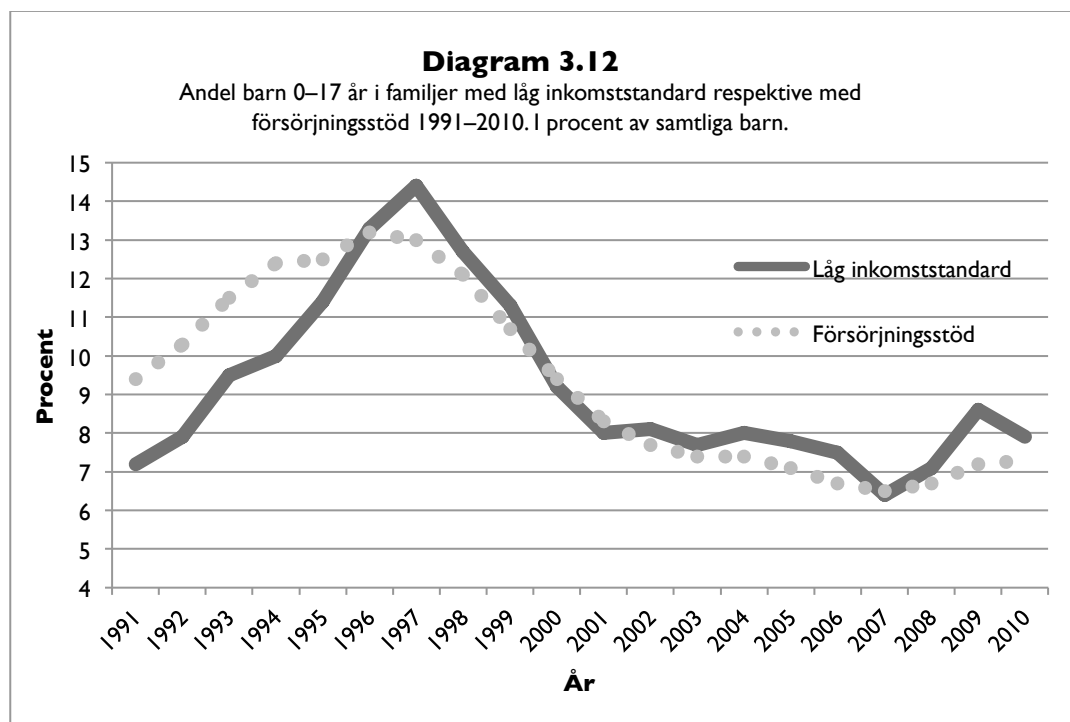
Tabell 3.11 Jämförelse av antal barn i hushåll med låg inkomststandard med barn i hushåll med försörjningsstöd 1991–2010 i Sverige. I procent av samtliga barn 0–17 år.

År	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Differens försörjningsstöd/låg inkomststandard	
	i tusen	%	i tusen	%	i tusen	kvot
1991	136	7,20	178	9,40	42	1,32
1992	150	7,90	196	10,30	46	1,31
1993	183	9,50	221	11,50	38	1,21
1994	197	10,00	242	12,40	45	1,23
1995	224	11,40	245	12,50	21	1,10
1996	261	13,30	259	13,20	-2	0,99
1997	279	14,40	256	13,00	-23	0,91
1998	246	12,70	236	12,10	-10	0,95
1999	219	11,30	208	10,70	-11	0,95
2000	177	9,20	181	9,40	4	1,02
2001	154	8,00	161	8,30	7	1,05

År	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Differens försörjningsstöd/låg inkomststandard	
	i tusen	%	i tusen	%	i tusen	kvot
2002	157	8,10	148	7,70	-9	0,94
2003	150	7,70	143	7,40	-7	0,95
2004	154	8,00	144	7,40	-10	0,94
2005	151	7,80	138	7,10	-13	0,91
2006	145	7,50	130	6,70	-15	0,90
2007	123	6,40	125	6,50	2	1,02
2008	136	7,10	128	6,70	-8	0,94
2009	165	8,60	138	7,20	-27	0,84
2010	151	7,90	139	7,30	-12	0,92

Den dramatiska utvecklingen av båda delmått, först med en kraftig uppgång 1991–1997 för att därefter sjunka drastiskt fram till 2001, har förbytts till en relativt stabil minskning under 00-talet fram till 2007. Under 2008 och 2009 kan en stigande trend noteras, i synnerhet för barn i hushåll med låg inkomststandard. Under det senaste året, 2010, har dock antalet barn i hushåll med låg inkomststandard minskat med 14 000 till 151 000 medan antalet barn i hushåll med försörjningsstöd ligger kvar kring knappt 140 000 barn.

Diagram 3.12 Andel barn 0–17 år i familjer med låg inkomststandard respektive med försörjningsstöd 1991–2010. I procent av samtliga barn.

Ungefär lika många barn återfinns således i var och ett av de två måtten på barnfamiljers ekonomiska sårbarhet. Den centrala frågan är då hur det faktiska sambandet mellan dessa mått ser ut på hushållsnivå. Hur många barn och deras familjer uppfyller båda dessa fattigdomskriterier, det vill säga överlappningen dem emellan? Tabell 3.13 belyser detta utifrån uppgifter för samtliga barn och deras familjer i landet.

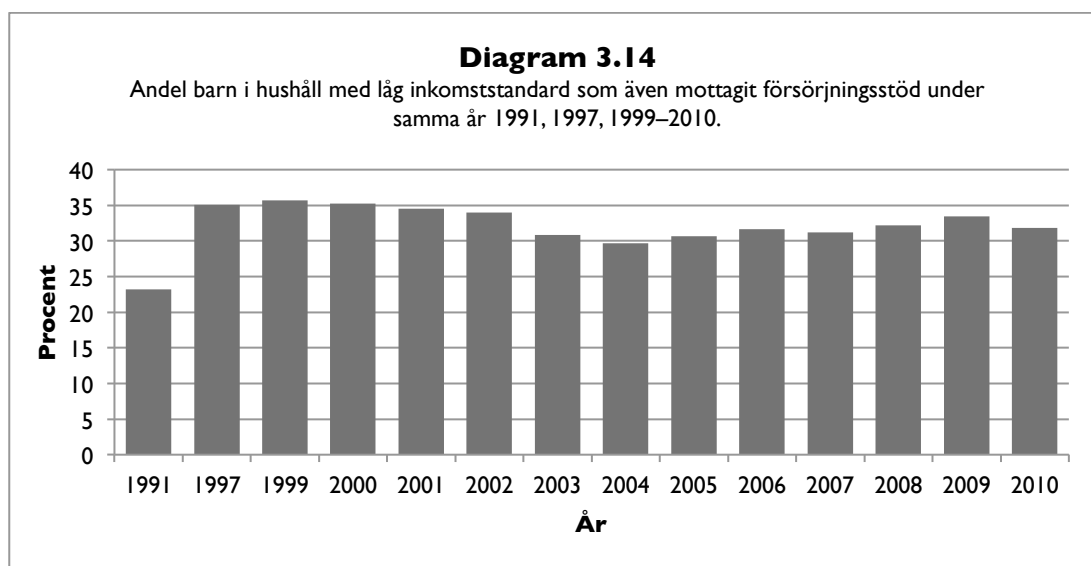
Tabell 3.13 Antal barn 0–17 år i familjer efter låg inkomststandard och förekomst av försörjningsstöd 2010.

	Inkomststandard under 1,0		Inkomststandard över 1,0		Samtliga	
	n	%	n	%	n	%
Försörjningsstöd	48 084	2,5	91 092	4,8	139 176	7,3
Ej försörjningsstöd	103 127	5,4	1 669 768	87,3	1 772 895	92,7
Summa	151 211	7,9	1 760 860	92,1	1 912 071	100,0

Av de barn som lever i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd år 2010 återfanns cirka 48 000 i hushåll som både betecknades som ekonomiskt fattiga och som åtminstone under en period under året erhållit försörjningsstöd. Denna kärngrupp bland de ekonomiskt utsatta barnen utgör 2,5 procent av samtliga barn. Därutöver fanns det cirka 91 000 barn som levde i hushåll som erhållit försörjningsstöd under året men med en inkomststandard som låg över värdet 1,0 för hela året. Omvänt fanns det 103 000 barn i hushåll med en inkomststandard under miniminivån men som inte har erhållit försörjningsstöd detta aktuella år. Sammantaget omfattar dessa tre grupper 242 000 barn som uppfyller åtminstone ett av dessa två delmått. Det är denna grupp barn som i denna studie räknas som att leva i ekonomiskt utsatta hushåll år 2010.

Av alla barn i hushåll med låg inkomststandard år 2010 hade knappt en tredjedel av dessa även försörjningsstöd under året. Denna överlappning har legat relativt stabilt kring drygt 30 procent under senare år. Det är en stor skillnad mellan situationen för barn med svensk respektive utländsk bakgrund. Överlappningen är tre gånger så stor för barn i hushåll med utländsk bakgrund. Drygt hälften av dessa barn i ekonomisk fattigdom återfinns också i hushåll med försörjningsstöd medan motsvarande andel för barn med svensk bakgrund endast är vart sjätte barn i ett ekonomiskt fattigt hushåll. Vidare analyser utifrån etnicitet och barns ekonomiska utsatthet presenteras i kapitel 4.

Diagram 3.14 Andel barn i hushåll med låg inkomststandard som även mottagit försörjningsstöd under samma år 1991, 1997, 1999–2010.

Eftersom detta index om barns ekonomiska utsatthet har som ambition att spegla kommunala variationer presenteras relationen mellan dessa delmått på kommunal nivå i en särskild bilaga, kommunbilaga 3. Stora variationer förekommer i graden av överlappning mellan låg inkomststandard och förekomst av försörjningsstöd mellan landets kommuner, allt ifrån 0 till 66 procent. Störst överlappning återfinns i kommuner med en relativ hög barnfattigdom medan kommuner med en generellt sett låg nivå på såväl ekonomisk fattigdom som förekomst av försörjningsstöd också har en marginell överensstämmelse mellan dessa två delmått. Detta innebär

att det i stort inte är variationer i graden av överlappning som påverkar barnfattigdomens spridning mellan kommunerna. Ifall överlappningen varit jämn mellan kommunerna så skulle spridningen varit ännu större på kommunal nivå. De slutsatser som den första rapporten om barnfattigdomen redovisade om relationen mellan dessa mått kan fortsatt vara värda att hänvisa till:

”Dessa resultat, sammantaget, har lett fram till bedömningen att det vore problematiskt att enbart välja ut ett av de studerade måtten i framtida jämförelser om barnfattigdom i Sverige. Istället talar resultatet för att man bör konstruera ett sammansatt mått som tar hänsyn till båda dessa variabler. På så sätt bygger man in en dynamik i ett index som samtidigt förmår ta hänsyn till såväl ett utfallsorienterat perspektiv (låg inkomststandard) som ett åtgärdsinriktat perspektiv (förekomst av försörjningsstöd). Det är i en samlad bedömning av variationer av både låg inkomststandard och försörjningsstöd som välfärdspolitiska strategier kan utvärderas.”²⁶

”Med tanke på det komplexa ”dragspel” som tycks föreligga mellan å ena sidan ett inkomst- & utgiftsbaserat fattigdomsmått och å andra sidan försörjningsstödet som samhällets yttersta fattigdomsbekämpande åtgärd finns det således goda skäl, såväl principiellt som empiriskt, att föreslå ett sammansatt mått som förmår ta hänsyn till båda aspekterna.”²⁷

3.4.1 Mer om måtten

I det statistiska underlaget för denna studie ingår alla barnhushåll som är folkbokförda i Sverige. Asylsökande och papperslösa omfattas alltså inte och barn i skuldsatta familjer med löneutmätning går heller inte att identifiera i underlaget. Barn i dessa familjer ingår därför inte i barnfattigdomsstatistiken, trots att det är känt att många av dem lever under ekonomiska förhållanden som motsvarar eller understiger nivåerna i Rädda Barnens definition

Längre fram i den här rapporten finns ett avsnitt om barnfattigdomen bland barn i olika familjetyper. Det bör noteras att heltäckande statistik om barns verkliga familjeförhållanden saknas, sedan Folk- och bostadsräkningen senast gjordes år 1990. Jämförelser mellan olika studier indikerar att antalet barn med ensamstående föräldrar överskattas med cirka tio procent. Det är framförallt barn till ensamstående föräldrar som flyttar ihop med en ny partner, utan att paret har gemensamma barn, som blir felaktigt registrerade som barn till ensamstående.

Det finns också en viss osäkerhet i statistiken som rör inkomstförhållanden i gränskommuner som har omfattande arbetspendling till Norge, Finland och Danmark. Andelen familjer med låg inkomststandard kan vara överskattad i dessa kommuner, eftersom inkomst från annat land inte registreras i den svenska statistiken.

²⁶ Salonen 2002a s.74.

²⁷ Salonen 2002a s.75.

4 Ekonomisk utsatthet år 2010 – nationell nivå

Detta kapitel beskriver studiens centrala resultat och analys på nationell nivå. Fokus ligger på aktuella förändringar för det senaste studerade året; 2010. Dessa resultat jämförs varierande med tidigare år för att kunna spegla såväl senaste årets förändringar som mer långsiktiga trender. Upplägget följer i stort presentationen från tidigare årsrapporter. Resultat på nationell nivå följs av analyser som närmare granskar barnfattigdomens utveckling, dels utifrån föräldrars härkomst och dels för barn till ensam- respektive samboende föräldrar.

4.1 Nationell nivå

I den allra första rapporten²⁸ om barnfattigdomens utveckling i Sverige under perioden 1991–1999 beskrevs den nationella utvecklingstrenden utifrån två distinkta perioder. Den första perioden präglades av den generella ekonomiska nedgångsperioden vid 1990-talets början och mitt. Mellan åren 1991 och 1997 ökade barnfattigdomen i Sverige successivt för att hamna på en högsta nivå 1997. Under 1990-talets två sista år vände denna negativa trend och en gynnsam utveckling kring barnfamiljers ekonomiska utsatthet kunde också noteras för åren fram till 2007 men med en långsamt avtagande nivå. Därefter bröts denna positiva trend 2007 då barnfattigdomen åter ökade på nationell nivå.

Hur har då utvecklingen av barnfattigdomen i Sverige sett ut under 2010? Av följande tabeller och diagram kan utläsas att den ekonomiska situationen bland barnfamiljer förbättrats något under 2010. Under 2010 levde 242 000 barn i åldern 0–17 år i hushåll som betecknas som ekonomiskt utsatta. Detta är en minskning med knappt 6 000 barn jämfört med 2008 eller från 13,0 till 12,7 procent av samtliga knappt 2 miljoner barn i Sverige. Det ser ut som om ökningen under åren 2008 och 2009 nu stannat av, vilket är förväntat med tanke på att den ekonomiska nedgången från 2008 var relativt kortvarig i Sverige.

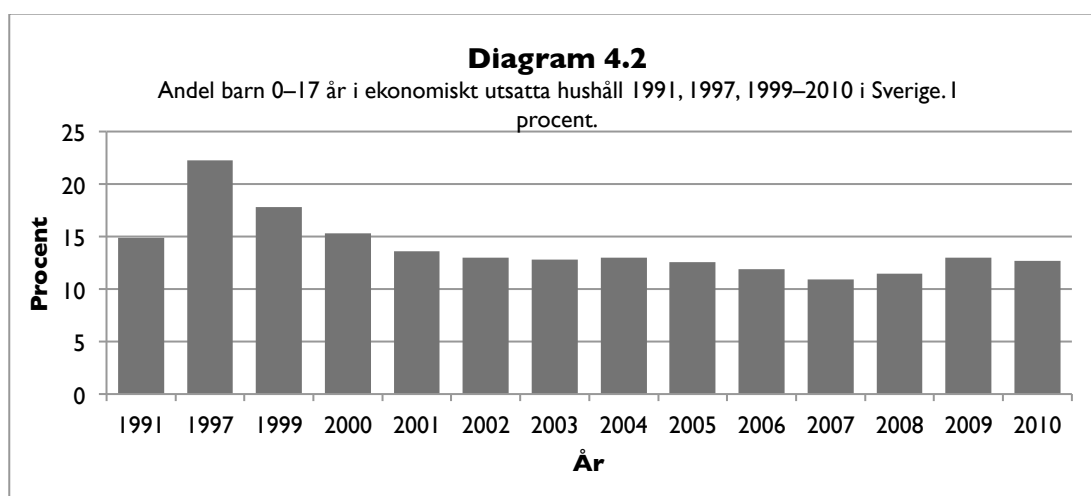
Tabell 4.1 Årlig förändring av andel barn i ekonomisk utsatthet 1991–2010.

År	1991– 1997	1997– 1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
%	7,4 (+1,2 per år)	-4,5 (-2,3 per år)	-2,5	-1,7	-0,6	-0,2	0,2	-0,4	-0,7	-1	0,6	1,5	-0,3

Jämfört med bottenåret 1997, då barnfattigdomens andel uppmättes till hela 22,3 procent, har barnfattigdomen sammantaget halverats, från 433 000 barn 1997 till 210 000 barn år 2007. För åren 2007–2009 har det sedan skett en ökning av antal barn i ekonomiskt utsatta hushåll med närmare 40 000 barn för att minska med knappt 6 000 barn under 2010.

²⁸ Salonen 2002a.

Diagram 4.2 Andel barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll 1991, 1997, 1999–2010 i Sverige. I procent.

Relaterat till Barnkonventionens målsättning att alla barn har rätt till en skälig levnadsstandard i Sverige har andelen i motsvarande grad ökat under år 2010 till 87,3 procent. Detta kan jämföras med 87,0 procent 2009 eller 89,1 procent 2007.

Tabell 4.3 Barn 0–17 år i Sverige efter förekomst av låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd för år 1991, 1997, 2000, 2007–2010.

År	Varken låg inkomststd eller försörjningsstöd		Enbart låg inkomststandard		Enbart försörjningsstöd		Både låg inkomststd och försörjningsstöd		Summa	
	I tusen	%	I tusen	%	I tusen	%	I tusen	%	I tusen	%
1991	1 612	85,1	104	5,5	146	7,7	32	1,7	1 893	100
1997	1 511	77,7	181	9,3	154	7,9	98	5,0	1 943	100
2000	1 635	84,7	115	6,0	119	6,2	62	3,2	1 931	100
2007	1 715	89,1	85	4,4	87	4,5	38	2,0	1 925	100
2008	1 698	88,5	92	4,8	84	4,4	44	2,3	1 918	100
2009	1 667	87,0	110	5,7	83	4,3	55	2,9	1 915	100
2010	1 667	87,3	103	5,4	91	4,8	48	2,5	1 912	100
Differens										
09/91	55	1,9	6	0,2	-63	-3,4	23	1,2	22	
09/97	156	9,3	-71	-3,6	-71	-3,3	-43	-2,1	-28	
09/00	63	2,3	-5	-0,3	-36	-1,9	-7	-0,3	-10	
09/08	-17	-1,5	18	0,9	-1	-0,1	11	0,6	-3	
10/09	0	0,0	-7	-0,3	8	0,5	-7	-0,4	-3	

Vid en närmare jämförelse för hela perioden 1991–2010 framgår det att det framför allt är en lägre andel av barn i hushåll med försörjningsstöd som förklarar varför måluppfyllelsen långsiktigt förbättrats (se tabell 4.3). 1991 var det 42 000 fler barn i familjer med försörjningsstöd än barn i familjer med enbart låg inkomststandard. Under de senaste åren är det fler barn som lever i hushåll med låg inkomststandard än barn i familjer med försörjningsstöd. Antalet barn i familjer som uppfyller båda dessa delmål var 48 000 barn, vilket motsvarar 2,5 procent av samtliga barn i Sverige.

Dessa resultat pekar på att en allmän förbättring av de svenska hushållens ekonomiska levnadsvillkor bara marginellt slår genom på utsatta barnfamiljers levnadsvillkor. Trots den gynnsamma utvecklingen sedan 1997 lever fortfarande 242 000 barn och deras familjer under pressade ekonomiska vardagsvillkor år 2010.

4.2 Skillnader mellan förskole- och skolbarn

Hur har då utvecklingen av barnfattigdomen sett ut för barn i olika åldrar under det senaste året? Som framgått av tidigare rapporter är den ekonomiska utsattheten större bland förskolebarn än skolbarn. Föräldrarnas etableringssituation i både familje- och arbetsliv innebär vanligtvis en successivt förbättrad familjeekonomi under barnens uppväxttid. Många faktorer spelar givetvis in för den enskilda barnfamiljens långsiktiga ekonomiska utveckling, till exempel familjesplittring, sjukdom och arbetslöshet.

Tabell 4.4 Andel barn i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter barns ålder 1991, 2000, 2009 och 2010.

Ålder	1991		2000		2009		2010		Differens, i proc.enh.		
	N	%	N	%	N	%	N	%	10/91	10/00	10/09
0–6 år	135 423	17,1	114 835	17,1	107 946	14,3	107 694	13,9	-3,2	-3,2	-0,4
7–17 år	145 797	13,3	181 220	14,4	139 897	12,1	134 609	11,8	-1,5	-2,6	-0,3
0–17 år	281 220	14,9	296 055	15,3	247 843	13,0	242 303	12,7	-2,2	-2,6	-0,3

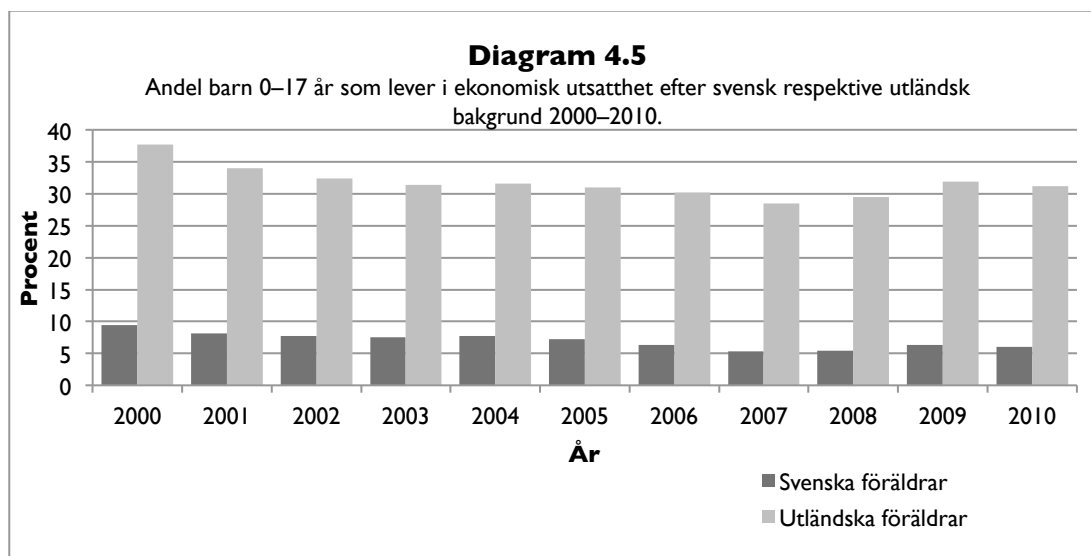
Den ekonomiska utsattheten bland förskolebarn och deras familjer uppgick till 13,9 procent av samtliga förskolebarn 2010. Detta motsvarar vart sjunde förskolebarn i Sverige. Även barnfattigdomen bland skolbarn har minskat något under 2010, 11,8 procent jämfört med 12,1 procent för år 2009. Sett till antalet barn återfinns minskningen av barnfattigdomen under 2010 nästan uteslutande bland skolbarn i åldern 7–17 år. Den långsiktiga trenden är att skillnaden i ekonomisk utsatthet mellan förskole- och skolbarn tycks minska. Skillnaden var 3,8 procentenheter 1991, för att därefter minska till 2,7 procentenheter år 2000 och 2,1 procentenheter år 2010.

4.3 Ekonomisk utsatthet bland barn utifrån föräldrars etniska bakgrund

Tidigare rapporter om barnfattigdomens utveckling i Sverige har visat på stora skillnader mellan barn med svenskfödda föräldrar och barn med utrikes födda föräldrar eller barn som själva är födda i något annat land än Sverige. Det är betydligt vanligare att vara född i Sverige och ha en eller båda föräldrar som invandrat till Sverige än att som barn själv invandrat till Sverige. År 2010 hade 238 000 barn i åldern 0–17 år föräldrar som båda var födda utomlands och cirka 127 000 barn var själva födda utomlands. 272 000 barn hade en förälder född utomlands. Med begreppet ”utländsk bakgrund” sammanförs alla dessa barn i denna rapport. Givetvis varierar ursprungssituation och relation till sitt eller föräldrars födelseland kraftigt bland de cirka 510 000 barn som klassificeras utifrån detta breda begrepp. Mer än vart fjärde barn (26,7 procent) i Sverige ingår numera i denna definition.²⁹ Situationen för barn som själva tillsammans med sina familjer kommit från krigshärjade länder är givetvis annorlunda än för många av de barn som har en utlandsfödd förälder som i många fall levtt i Sverige i årtionden. Det finns heller inget som talar för att skillnader i barnfamiljers ekonomi egentligen beror på föräldrars etniska bakgrund utan handlar om deras konkreta situation, förankring och positioner på den svenska arbetsmarknaden och tillhörighet i de offentliga trygghetssystemen vid till exempel barnafödande, sjukdom och arbetslöshet.

²⁹ SCB 2009, Barnombudsmannen 2010.

Diagram 4.5 Andel barn 0-17 år som lever i ekonomisk utsatthet efter svensk respektive utländsk bakgrund 2000–2010.

Barns ekonomiska utsatthet utifrån ett etniskt bakgrundsmönster fram till år 2010 visar att nästan vart sjuttonde barn (6,0 procent) med svensk bakgrund levde i ett hushåll som antingen hade en låg inkomststandard eller försörjningsstöd. Detta skall jämföras med nästan vart tredje barn med någon bakgrund i utlandet (31,2 procent). Det är således mer än fem gånger så stor risk för barn med någon form av utländsk bakgrund att leva i ett hushåll med en ekonomiskt utsatt situation.

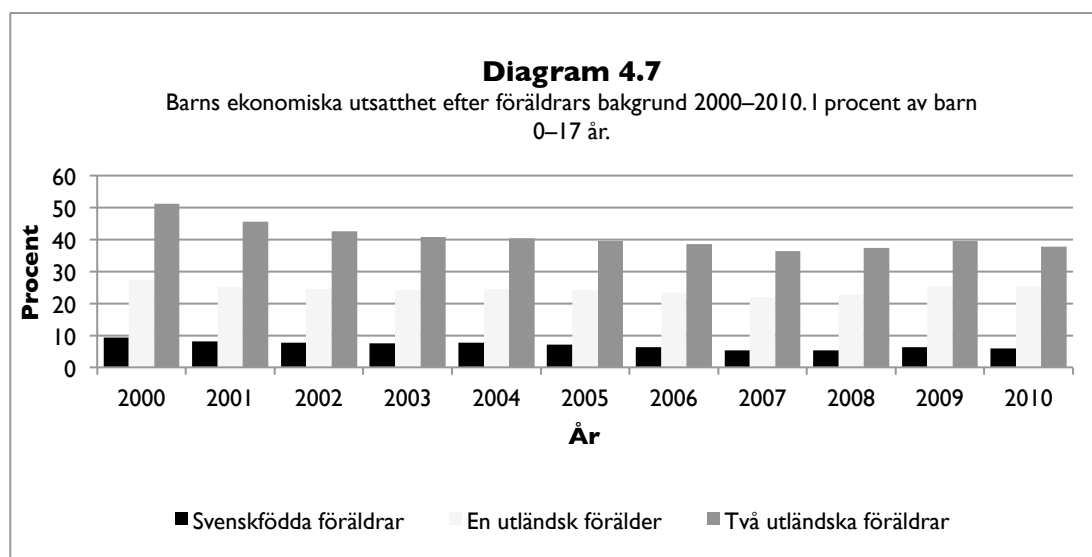
Tabell 4.6 Barns ekonomiska utsatthet utifrån föräldrars bakgrund år 2010.

Barn 0–17 år		Låg inkomststandard		Försörjningsstöd		Låg ink. standard & försörj.stöd		Låg ink.standard och/eller försörj.stöd	
		N	%	N	%	N	%	N	%
Samtliga barn	(n = 1 912 071)	151 211	7,9	139 176	7,3	48 084	2,5	242 303	12,7
Barn med svenska föräldrar	(n = 1 401 988)	52 203	3,7	39 651	3,0	11 219	0,8	83 415	6,0
Barn med en utrikes född förälder	(n = 271 958)	45 617	16,8	39 651	14,6	16 376	6,0	68 892	25,3
Barn med två utrikes födda föräldrar	(n = 238 125)	53 391	22,4	57 094	24,0	20 489	8,6	89 996	37,8
Summa, barn med utrikes födda föräldrar	(n = 510 083)	99 008	19,4	96 745	19,0	36 865	7,2	158 888	31,2
Barn, utrikes födda	(n = 124 708)	38 404	30,8	42 053	33,7	15 972	12,8	64 485	51,7
- varav 0–2 år vistelsetid	(n = 49 726)	23 334	46,9	20 781	41,8	9 622	19,4	34 493	69,4
- varav 3–5 år vistelsetid	(n = 34 361)	9 223	26,8	12 915	37,6	4 102	11,9	18 036	52,5
- varav 6–9 år vistelsetid	(n = 24 241)	4 223	17,4	6 018	24,8	1 691	7,0	8 550	35,3
- varav 10 år–vistelsetid	(n = 16 107)	1 575	9,8	2 238	13,9	529	3,3	3 284	20,4

Denna sårbarhet varierar kraftigt om en eller båda föräldrarna är födda utomlands; 25 respektive 38 procent år 2010. Ser man till de barn som själva är födda i ett annat land uppgår denna andel till drygt hälften (51,7 procent) av alla dessa 125 000 barn år 2010. Detta hänger naturligtvis samman med den osäkra ekonomiska etableringssituation som blivit allt vanligare under de två senaste årtiondena för nyanlända familjer. Barns ekonomiska otrygghet är naturligtvis särpräglad för familjer som kommit till Sverige och genomgår en etableringsprocess. Den ekonomiska utsattheten bland dessa barn och deras familjer följer tydligt ett mönster efter vistelsetidens längd i Sverige. Ju kortare tid man varit i landet desto högre risk för ekonomisk utsatthet.

Den markant högre fattigdomsandelen bland barn som varit i Sverige en kortare period (se tabell 4.6) är också intressant i förhållande till finansieringsformer mellan stat och kommun. I det nuvarande statliga ersättningssystemet utgår ett schablonbelopp till kommunerna för deras flyktningmottagande. Av resultaten bland barn och deras föräldrar som kommit på senare år att döma har många av dessa hushåll erhållit försörjningsstöd från kommunerna under en längre följd av år än vad som täcks av det statliga ersättningssystemet.

Diagram 4.7 Barns ekonomiska utsatthet efter föräldrars bakgrund 2000–2010. I procent av barn 0–17 år.

Jämförs dessa förhållanden för det senaste året 2010 med tidigare år bekräftas bilden av stora skillnader mellan barn med svenska respektive utländska föräldrar (tabell 4.8). Bland barn med svensk bakgrund har målet att undslippa ekonomisk fattigdom ökat från 83,9 till 94,0 procent mellan 1997 och 2010. För dessa hushåll är den ekonomiska fattigdomen numera betydligt lägre än vad den var vid 1990-talets inledning (88,7 procent år 1991). För samtliga barn med utländsk bakgrund har barnfattigdomen också minskat något under det senaste året, från 31,9 till 31,2 procent (diagram 4.9). År 2010 omfattas således endast knappt 70 procent av samtliga barn med utländsk bakgrund av målsättningen att inte behöva växa upp i ett ekonomiskt fattigt hushåll och/eller med försörjningsstöd. Studeras de två fattigdomskriterierna närmare under senare år är det framför allt förekomsten av låg inkomststandard, som påverkar den bekymmersamma ekonomiska situationen för barn i hushåll med utländsk bakgrund. 2010 är det en något högre andel barn i familjer med utländsk bakgrund som har en låg inkomststandard jämfört med barn i hushåll med försörjningsstöd (19,4 respektive 19,0 procent).

Tabell 4.8 Andel barn 0–17 år efter förekomst av låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd för utvalda år utifrån svensk/utländsk bakgrund.

Bakgrund/År	Varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd %	Enbart låg inkomststandard %	Enbart försörjningsstöd %	Både låg inkomststandard och försörjningsstöd %	Summa	
					i tusen	%
Svensk bakgrund						
1991	88,7	4,6	5,9	0,7	1 519	100
1997	83,9	8,3	5,8	2,1	1 510	100
2000	90,6	4,6	3,8	1,0	1 528	100
2005	92,9	4,4	3,5	0,8	1 494	100
2008	94,6	2,7	2,1	0,6	1 438	100
2009	93,7	3,3	2,2	0,8	1 419	100
2010	94,0	3,7	3,0	0,8	1 402	100
Utländsk bakgrund						
1991	70,6	9,0	14,9	5,5	374	100
1997	56,3	13,0	15,3	15,4	433	100
2000	62,3	10,9	14,9	11,9	403	100
2005	68,9	11,5	11,6	8,0	435	100
2008	70,5	11,1	11,1	7,3	480	100
2009	68,1	12,8	10,4	8,7	496	100
2010	68,8	12,2	11,8	7,2	510	100
Differens utländsk/svensk bakgrund						
1991	-18,1	4,4	9,0	4,8		
1997	-27,6	4,7	9,5	13,3		
2000	-28,3	6,3	11,1	10,9		
2005	-24,0	7,1	8,1	7,2		
2008	-24,1	8,4	9,0	6,7		
2009	-25,6	9,5	8,2	7,9		
2010	-25,2	8,5	8,8	6,4		

Tabell 4.9 sammanfattar jämförelsen mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund genom att jämföra de relativa skillnaderna under utvalda år mellan 1991 och 2010. Ett tydligt resultat är att skillnaden i ekonomisk utsatthet kraftigt förstärkts mellan dessa barngrupper sedan den ekonomiska uppgången inleddes från 1997, en ökning från 2,7 gånger större risk för barn med utländsk bakgrund 1997 till 4,2 gånger så stor risk år 2001 (tabell 4.9). Däremot låg detta mer eller mindre stilla under åren 1991 till 1997 med dess kraftiga konjunktturnedgång. Skillnaderna utifrån etnisk bakgrund tycks accentueras under 00-talet. Sedan 2001 har sedan denna relativa skillnad legat kvar på ungefär samma nivå fram till 2004 för att sedan förstärkas betydligt varje år fram till 2010. Den relativa skillnaden mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund är som störst år 2008. Minskningen av antalet barn i ekonomiskt utsatta familjer 2006 och 2007 kunde helt hänföras till barn med svenskfödda föräldrar, från 108 000 till 77 000 barn, medan antalet barn i familjer med någon förälder utlandsfödd låg kvar oförändrat på 135 000 barn fram till 2007.

Därefter har antalet barn i familjer som är ekonomiskt utsatta ökat fram till 2009, oavsett föräldrars födelseland. Från 2009 till 2010 minskade dock antalet barn i ekonomiskt utsatta familjer

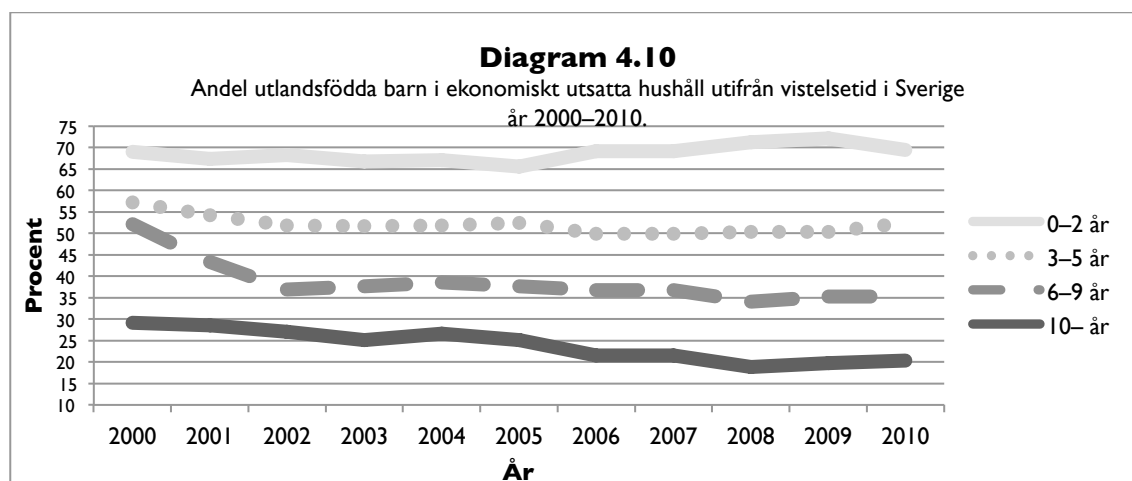
med svenskfödda föräldrar med 7 000 medan det ökade med 1 000 barn i hushåll med minst en utrikes född förälder.

Tabell 4.9 Andel barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta familjer, utifrån föräldrars bakgrund 1991, 1997 och 2000–2010.

År	Barn med svensk bakgrund		Barn med utländsk bakgrund		Differens utl./sv. barn
	I tusen	%	I tusen	%	
1991	171	11,30	110	29,40	2,60
1997	243	16,10	189	43,70	2,71
2000	144	9,40	152	37,70	3,99
2001	123	8,10	139	34,00	4,20
2002	117	7,70	135	32,40	4,21
2003	114	7,50	133	31,40	4,19
2004	117	7,70	135	31,60	4,10
2005	108	7,20	135	31,00	4,31
2006	93	6,30	135	30,20	4,80
2007	77	5,30	132	28,50	5,38
2008	78	5,40	142	29,50	5,46
2009	90	6,30	158	31,90	5,06
2010	83	6,00	159	31,20	5,20

Om man närmare följer de utlandsfödda barnens ekonomiska villkor i Sverige under senare år kan vi notera att den ekonomiska utsattheten kulminerade 1997. Men samtidigt minskar den ekonomiska utsattheten tämligen långsamt när man beaktar hushållens vistelsetid i Sverige. Nivåerna ligger betydligt högre till exempel i början av 00-talet än motsvarande nivåer vid 1990-talets inledning. Det finns således starka skäl för att fortsatt uppmärksamma invandrabarnens ekonomiska grundvillkor, i synnerhet alla de barnfamiljer som invandrat under senare år. Under 2010 har antalet utlandsfödda barn som kommit till Sverige de två senaste åren ökat i antal och deras ekonomiska utsatthet ligger kvar på en oroväckande hög nivå (diagram 4.10). Den ekonomiska utsattheten har särskilt ökat bland barn i hushåll som varit i Sverige 3–5 år, en ökning från 50 till drygt 52 procent det senaste året. Däremot uppvisar längre vistelsetider en något mer gynnsam utveckling från mitten av 00-talet, dock på förhållandevis höga nivåer alltjämt.

Diagram 4.10 Andel utlandsfödda barn i ekonomiskt utsatta hushåll utifrån vistelsetid i Sverige år 2000–2010.

4.4 Ekonomisk utsatthet bland barn till ensamstående respektive samboende föräldrar

Det är sedan tidigare väl belagt att barnfamiljer med enbart en ensamstående vårdnadshavare oftare lever under betydligt sämre ekonomiska villkor än barnfamiljer med samboende föräldrar.³⁰ En tidigare studie har belyst barns ekonomiska utsatthet i relation till om de bor med båda sina föräldrar eller med en ensamstående förälder.³¹ Uppgifterna för den studien sträckte sig fram till 2003. Presentationen i detta avsnitt är en uppdatering av dessa resultat till och med 2010.

Före resultatgenomgången är det dock angeläget att uppmärksamma möjligheterna att spegla barns faktiska föräldraförhållanden och de brister som föreligger i den offentliga statistikföringen. I takt med att den traditionella kärnfamiljen med två biologiska föräldrar som lever med barnen under hela deras uppväxt allt sämre stämmer in på alla barnfamiljer är det väsentligt att utveckla den offentliga familjestatistiken. Flera utredningar har på senare år uppmärksammat de problem som finns kring att försöka fånga barns reella familjeförhållanden.³² Sedan Folk- och bostadsräkningen gjordes senast, 1990, finns inte någon heltäckande officiell registrering, vilket lett till att statistik om hushåll och familjer blivit alltmer bristfälliga. Genom att jämföra intervjubaserade undersökningar³³ med register om totalbefolkning kan sådana felkällor identifieras och deras storlek uppskattas. Bland barnfamiljer sker framför allt en underskattning av barn till samboende föräldrar och en överskattning av barn till ensamstående föräldrar. En uppskattning visar att antalet barn till ensamstående förälder i det register som denna studie utgår ifrån överskattas med 36 000 barn för år 2001. Dessa utgjorde knappt 9 procent av samtliga 413 000 barn 0–17 år till ensamstående föräldrar.³⁴ Det är framförallt barn som lever med en ensamstående förälder som flyttat samman med en ny partner utan att dessa har nya gemensamma barn som blir felaktigt registrerade. I ombildade familjer där barnet har nya halvsyskon uppstår inte detta problem. I dessa fall blir barnet registrerat i en ombildad familj med två vuxna. Allt fler barn lever i en ombildad eller ibland två ombildade familjer. Den vanligaste typen av ombildad familj är den där modern har egna barn från ett tidigare förhållande och paret därutöver har gemensamma barn.³⁵ Närmare 30 procent av skilsmässobarn bor numera växelvis mellan sina biologiska föräldrar.³⁶ Därutöver kan det givetvis skilja sig avsevärt åt vad det i praktiken innebär för ett barn att den förälder man bor med skaffat en ny partner. För många barn kommer denna person att träda in som en varaktigt betydelsefull styvpappa eller styvmamma, medan det för andra barn kanske formas till en mer distanserad och tillfällig vuxenrelation. Det har i offentlig statistik blivit allt svårare att spegla den ökade dynamiken i såväl bildande av som upplösning av familjekonstellationer där barn ingår.

För tolkningen av resultaten i denna studie är det således viktigt att komma ihåg att en viss överskattning av antalet barn med ensamstående föräldrar sker, troligtvis kring en tiondel av denna grupp. Denna överskattning bör dock inte påverka de förändringar och variationer som beskrivs över tid eller mellan olika geografiska enheter. Motivet att, trots denna felkälla, använda denna hushållsdefinition är möjligheten att spegla barns ekonomiska utsatthet på kommunal nivå.

Resultaten som presenteras här har givetvis ett tydligt könsuppdelat mönster eftersom den stora merparten av alla ensamstående föräldrar är kvinnor. Fyra av fem barn till ensamstående föräldrar lever med sin mamma.³⁷ Tonårspojkar lever i något större utsträckning med sin ensamstående pappa jämfört med yngre barn och tonårsflickor. I de statistiska underlag som analyserats i denna studie framgår det alltså inte om det rör sig om barn som lever med en ensamstående mamma eller pappa. Men vi kan utgå från att de allra flesta barn, fyra av fem, lever med enbart sin mamma.³⁸

³⁰ SOU 2001:55, Gähler 2001, Socialstyrelsen 2010.

³¹ Salonen 2006.

³² SCB 2003, Socialdepartementet 2004, rikskommissionen, Barnombudsmannen 2011, Salonen 2011b.

³³ Till exempel HEK, SCB:s årliga undersökning om Hushållens Ekonomi.

³⁴ Socialdepartementet 2004:153.

³⁵ Barnombudsmannen 2004.

³⁶ SCB 2009b

³⁷ Barnombudsmannen 2010, SCB 2009a.

³⁸ Baserat på uppgifter om barnens folkbokföringsadress

Tabell 4.11 Antal barn 0–17 år boende med ensamstående respektive samboende föräldrar 1991, 2003–2010.

År	Ensamstående föräldrar		Samboende föräldrar		Totalt	
	i tusen	%	i tusen	%	i tusen	%
1991	304	16	1 581	84	1 885	100
2003	421	22	1 515	78	1 936	100
2004	419	22	1 515	78	1 934	100
2005	413	21	1 516	79	1 928	100
2006	406	21	1 522	79	1 928	100
2007	399	21	1 526	79	1 925	100
2008	392	20	1 526	80	1 918	100
2009	391	20	1 523	80	1 915	100
2010	388	20	1 524	80	1 912	100
Differens						
2003/1991	+117	+6	-66	-6	+51	
2005/2003	-8	-1	+1	+1	-8	
2010/2005	-25	-1	+8	+1	-16	
2010/1991	+84	+4	-57	-4	+27	

Hur har barns föräldraanknytning överlag förändrats från 1990-talets inledning och framåt? Antalet barn 0–17 år till ensamstående förälder i hela landet har under denna period ökat med 36 procent, från drygt 300 000 barn till knappt 400 000 barn år 2010. Detta innebär att andelen av samtliga barn som bor med ensamstående förälder ökat från knappt vart sjätte barn till vart femte barn mellan 1991 och 2010. En minskning (33 000 barn) av andelen barn till ensamstående förälder kan dock noteras mellan 2003 och 2010.

Tabell 4.12 Barn i ekonomiskt utsatta hushåll, utifrån ensamstående respektive samboende föräldrar 1991, 2003–2010. Antal och procent.

År	Ensamstående föräldrar		Samboende föräldrar		Totalt	
	N	%	N	%	N	%
1991	105 263	34,6	168 090	10,6	273 353	14,5
2003	115 992	27,6	130 705	8,6	246 697	12,8
2004	119 520	28,5	132 067	8,7	251 585	13,0
2005	114 588	27,8	127 509	8,4	242 097	12,6
2006	105 153	25,9	123 320	8,1	228 473	11,9
2007	94 835	23,8	115 095	7,5	209 930	10,9
2008	97 092	24,7	122 935	8,1	220 027	11,5
2009	110 347	28,2	137 496	9,0	247 843	13,0
2010	110 607	28,5	131 696	8,6	242 303	12,7
Differens						
2010/2005	-3 981	+0,7	+4 187	+0,2	+206	+0,1
2010/1991	+5 344	-6,1	-36 394	-2,0	-31 050	-1,8

Hur har då barns ekonomiska utsatthet förändrats sedan 1990-talets början när det gäller ensamstående respektive samboende föräldrar? Av tabell 4.12 framgår att skillnaden mellan dessa

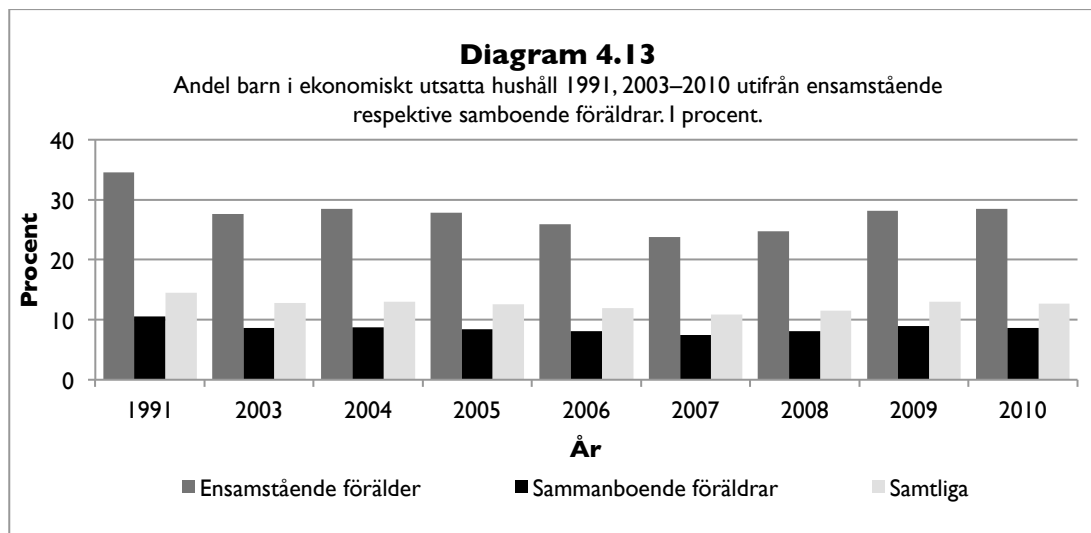
föräldrakategorier var betydande redan år 1991. Medan drygt var tionde barn till samboende föräldrar definierades som ekonomiskt utsatta det året, återfanns mer än vart tredje barn i hushåll med ensamstående föräldrar. Den relativa utsattheten för barn till ensamstående föräldrar var således mer än tre gånger så hög som för barn till samboende föräldrar. Nästan 35 procent av samtliga barn i ekonomiskt utsatta hushåll hade ensamstående föräldrar 1991.

Hur har då detta förändrats fram till 2010? Den ekonomiska utsattheten har minskat med sex procentenheter bland barn till ensamstående föräldrar, från knappt 35 procent år 1991 till 28,5 procent 2010. Motsvarande minskning för barn till samboende föräldrar är drygt två procentenheter, från knappt 11 procent år 1991 till knappt 9 procent. Mellan 2003 och 2004 ökade barnfattigdomen något, särskilt bland barn till ensamstående förälder. Därefter minskade barnfattigdomen i hushåll med en förälder fram till 2007. Under 2008 ökade dock denna andel igen med närmare en procent, till cirka 25 procent. Barnfattigdomen ökar också något 2008 bland barnfamiljer med samboende föräldrar 2008 till drygt 8 procent.

Minskningen av barnfattigdomen i Sverige 2010 på totalt 6 000 barn återfinns uteslutande bland barn i hushåll med sammanboende föräldrar. Däremot ökade antalet ekonomiskt utsatta barn till ensamstående föräldrar marginellt med några hundra barn.

Den relativa risken för barn att leva i ett fattigt hushåll har varit oförändrad mellan barn till ensam- respektive samboende föräldrar sedan 1990-talets början. Det är mer än tre gånger så stor risk för barn till ensamstående föräldrar: 3,3 gånger både år 1991 och 2010. Men räknat på samtliga barn som lever i ekonomiskt utsatta hushåll har barn till samboende föräldrar ökat kraftigt, från 38,5 procent 1991 till 45,6 procent 2010. Närmare hälften av alla barn i ekonomiskt fattiga hushåll återfinns således bland ensamstående föräldrar. Detta indikerar på ett tydligt vis en strukturell problematik och kan ses som en grundläggande välfärds- och familjepolitisk fråga att förhålla sig till.

Diagram 4.13 Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll 1991, 2003-2010 utifrån ensamstående respektive samboende föräldrar. I procent.

4.5 Ekonomisk utsatthet bland barn utifrån föräldrars härkomst och familjemönster

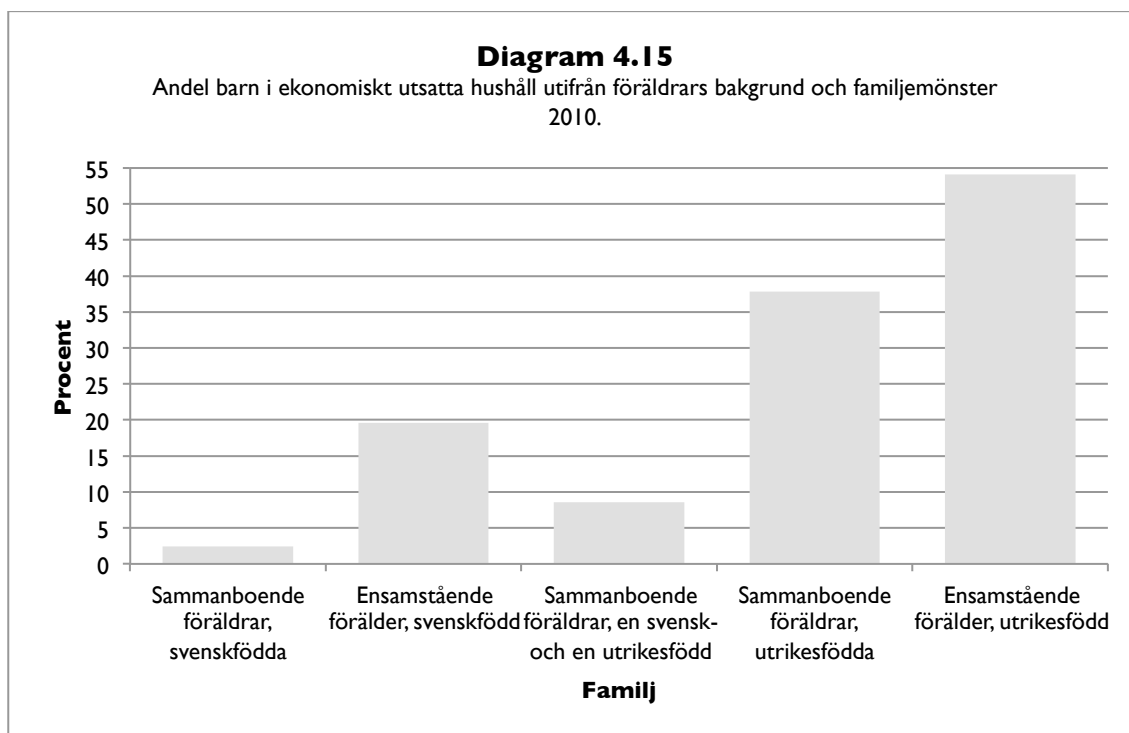
Om man närmare analyserar ekonomisk utsatthet bland barnfamiljer genom att kombinera föräldraskapet utifrån både föräldrars familjeförhållanden (i detta sammanhang om barn lever med en eller två föräldrar) och föräldrars härkomst, avtäckts ett skarpt ojämlikhetsmönster (tabell 4.14 och diagram 4.15). En majoritet av samtliga barn (58,2 procent) lever med båda sina biologiska svenskfödda föräldrar. Den ekonomiska utsattheten bland dessa barn uppgår endast till 2,4 procent

eller vart 42:a barn. Detta kan jämföras med drygt hälften av samtliga barn som lever med en ensamstående förälder född utanför Sverige. Bland barn i familjer med båda föräldrarna födda utanför Sverige är den ekonomiska utsattheten 38 procent år 2010 medan motsvarande andel är knappt 9 procent för barn med en av sina två föräldrar född utanför Sverige.

Tabell 4.14 Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll utifrån föräldrars bakgrund och familjeförhållanden 2010.

Förälder	Antal barn	Barn i ekonomiskt utsatta hushåll		Andel av samtliga barn i ekonomiskt utsatta hushåll	
		antal	%	%	
Sammanboende föräldrar, svenskfödda	1 113 618	26 905	2,4	11,1	
Ensamstående förälder, svenskfödd	288 370	56 510	19,6	23,3	
Sammanboende föräldrar, en svensk- och en utrikesfödd	172 029	14 795	8,6	6,1	
Sammanboende föräldrar, utrikesfödda	238 125	89 996	37,8	37,1	
Ensamstående förälder, utrikesfödd	99 929	54 097	54,1	22,3	
Summa	1 912 071	242 303	12,7	100,0	

Diagram 4.15 Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll utifrån föräldrars bakgrund och familjemönster 2010.

Sett till samtliga barn i fattiga hushåll år 2010 återfinns enbart vart nionde barn i hushåll med två svenskfödda föräldrar. Två tredjedelar (65,6 procent) av barnen i ekonomiskt utsatta hushåll har åtminstone en av föräldrarna utlandsfödd. Knappt hälften (45,6 procent) av samtliga fattiga barn lever med en ensamstående förälder. I de flesta av dessa ekonomiskt utsatta ensamhushåll är föräldern svenskfödd, 54 respektive 20 procent. Däremot är risken för ekonomisk utsatthet betydligt högre bland ensamhushåll med en utlandsfödd förälder.

Hur har denna sammansättning av ekonomiskt utsatta barnhushåll förändrats mellan 2008 och 2010? Antalet barn som lever med svenskfödda föräldrar har generellt minskat men också deras ekonomiska utsatthet. I barnfamiljer med två utlandsfödda föräldrar kan vi notera en generell ökning av antal barn och även en betydande ökning av barn som bor i ekonomiskt utsatta familjer.

Tabell 4.16 Förändring av barn i ekonomiskt utsatta hushåll efter föräldrars bakgrund och föräldraförhållanden mellan 2008 och 2010.

<i>Förälder</i>	<i>Antal barn</i>	<i>Barn i ekonomiskt utsatta hushåll</i>	
		<i>Antal</i>	<i>%</i>
Sammanboende föräldrar, svenskfödda	-24 272	693	0,1
Ensamstående förälder, svenskfödd	-12 183	4 506	2,3
Sammanboende föräldrar, en svensk- och en utrikesfödd	7 296	1 610	0,6
Sammanboende föräldrar, utrikesfödda	14 803	6 458	0,4
Ensamstående förälder, utrikesfödd	8 020	9 009	5,0
Summa	-6 336	22 278	1,2

Sammanfattningsvis visar dessa resultat på högst varierande ekonomiska uppväxtvillkor efter föräldrars härkomst och föräldrars boendemönster. Dessutom varierar dessa sårbarhetsmönster avsevärt på kommunal nivå vilket belyses mer ingående i nästa kapitel.

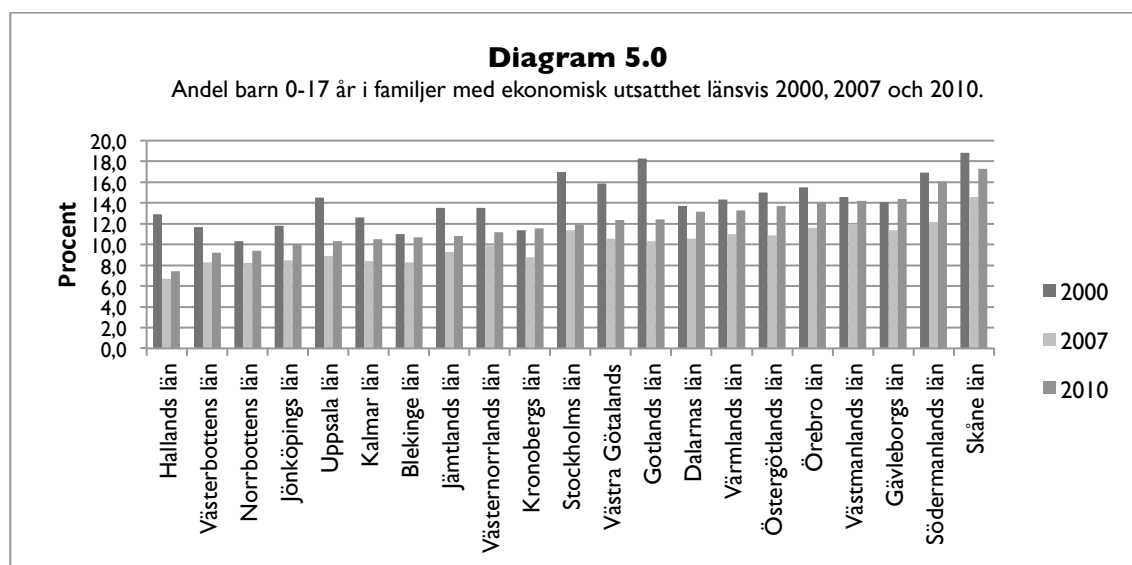
5 Ekonomisk utsatthet år 2010 – kommunal nivå

Tidigare rapporter om barnfattigdomen i Sverige har visat på stora skillnader mellan landets kommuner. Har detta mönster förändrats i någon större utsträckning under år 2010? Av rapportens bifogade kommunbilagor kan varje enskild kommuns senaste utveckling av barnfattigdomen följas mer i detalj. Tidigare studier har lyft fram två tydliga mönster på kommunal nivå, dels den stora spridningen i barnfattigdomens utbredning mellan kommuner och dels att man kan skönja många divergerande utvecklingstrender på kommunal nivå. Det senare innebär i klartext att barnfattigdom för en enskild kommun kan avvika markant från den generella trenden i landet i stort. Detta understryker behovet av att noggrant följa den enskilda kommunens utveckling kring barns ekonomiska utsatthet. Framställningen i det följande kompletteras därför av omfattande kommunbilagor för att underlätta till vidare fördjupning på kommunal nivå. Analyserna har ambitionen att skildra kommunala variationer på ett överskådligt och sammanhållet sätt och därutöver uppmuntra läsaren till att göra sina egna specifika analyser och jämförelser på lokal nivå.

Inledningsvis presenteras barnfattigdomens utveckling länsvis i Sverige under 00-talet. Andel barn i hushåll som uppfyller åtminstone en av studiens två indikatorer på barnfattigdom (låg inkomststandard och förekomst av försörjningsstöd det aktuella året) varierar högst avsevärt mellan länen. Skåne ligger högst med 17,3 procent och Halland uppvisar lägst barnfattigdom på 7,4 procent 2010. Det finns således avsevärda skillnader på länsnivå. De två andra storstadslänen, Stockholms och Västra Götalands län, hamnar i mitten av länen. Tre län (Halland, Västerbotten och Norrbotten) har en barnfattigdom som ligger under 10 procent år 2010, medan fem län har en nivå som överstiger 14 procent. Ser vi till utvecklingen under årtiondet (2000–2010) har barnfattigdomen minskat i nästan alla län (undantaget är Kronobergs och Gävleborgs län där andelen barn i ekonomiskt utsatta familjer ökat något), men högst varierat. Länen med kraftigast minskning är Gotlands län (från 18,3 till 12,4 procent) och Hallands län från 12,9 till 7,4 procent). Län med betydligt blygsammare minskning under 00-talet är Västmanland (-0,4 procent), Blekinge (-0,3 procent) och Dalarna (-0,5 procent).

I samtliga län ökade barnfattigdomen mellan 2007 och 2010 med en variation från plus 0,6 procent i Stockholms län till plus 3,9 procent i Södermanlands län. Under det allra sista året 2010 har dock andelen minskat i 14 län (mest i Kalmar län med minus 1,0 procent) medan det var oförändrat eller ökade i sju län.

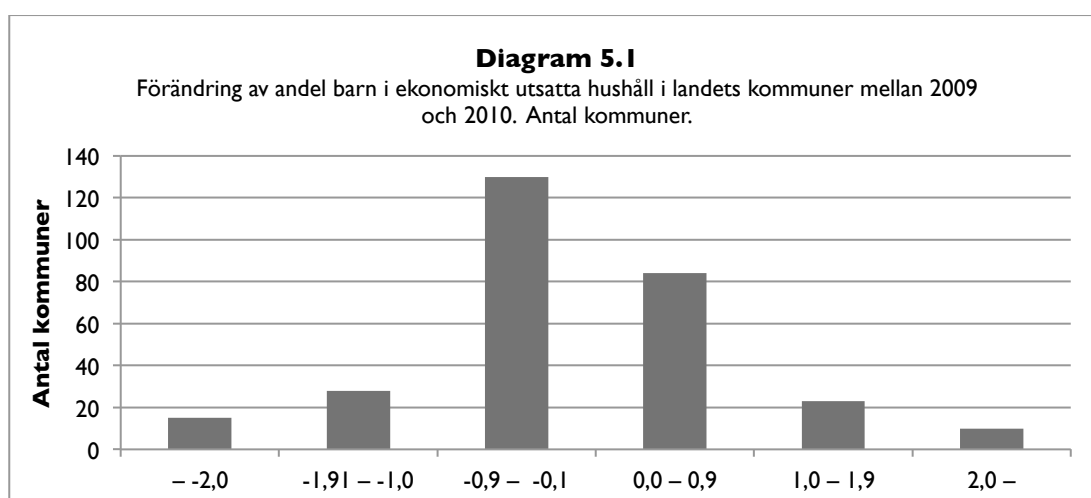
Diagram 5.0 Andel barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet länsvis 2000, 2007 och 2010.

5.1 Kommunal nivå

Som beskrivits tidigare minskade barnfattigdomen i Sverige år 2010 med 0,3 procent. Hur såg då denna förändring ut på kommunal nivå? Som förväntat har andelen barn i fattiga hushåll i stort följt den nationella utvecklingen. Av diagram 5.1 framgår att förändringen av barnfattigdomen på kommunnivå det senaste året varierar högst avsevärt. I 173 kommuner minskade den ekonomiska utsattheten, vilket motsvarar 6 av 10 kommuner i landet. I 117 kommuner ökade däremot denna nivå under 2010. Den totala spridningen i barnfattigdomens förändring 2009 på kommunal nivå varierade från minus 4,6 procent i Älvdalen till plus 3,2 procent i Vilhelmina. Noteras bör att i vissa gränskommuner sker en viss överskattning av den ekonomiska utsattheten bland barnfamiljer då inkomster från grannländer inte kan inkluderas i den svenska inkomststatistiken som måttet ”låg inkomststandard” bygger på.

Diagram 5.1 Förändring av andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll i landets kommuner mellan 2009 och 2010. Antal kommuner.

Tidigare års centrala resultat kring den stora spridningen i barnfattigdomens omfattning mellan landets kommuner består i stort sett år 2010. Det skiljer knappt 29 procentenheter mellan lägsta och högsta resultat, mellan 67,3 till 96,0 procents måluppfyllelse. Drygt fyra femtedelar av landets kommuner ligger år 2010 på över 85 procent (tabell 5.2). En tredjedel av landets kommuner ligger 2010 över 90 procent av samtliga barn i familjer som inte lever i ekonomiskt utsatta familjer. Detta kan jämföras med bottenåret 1997 då endast en kommun i hela landet uppvisade ett resultat på denna höga nivå.

Tabell 5.2 Kommuner fördelat efter andel barn som varken lever i ekonomiskt fattiga hushåll eller med försörjningsstöd 1991, 1997, 2000, 2005, 2009 och 2010. Antal kommuner och procent.

Procent	1991		1997		2000		2005		2009		2010	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
- 74	1	0	54	19	4	1	1	0	1	0	1	0
75 - 79	13	5	105	36	9	3	4	2	8	3	10	3
80 - 84	87	31	104	36	74	26	22	8	46	16	46	16
85 - 89	163	57	24	8	156	54	137	47	137	47	138	48
90 - 94	20	7	1	0	45	16	123	42	91	31	88	30
95 -	0	0	0	0	1	0	3	1	7	2	7	2
Summa	284	100	288	100	289	100	290	100	290	100	290	100

Procent	1991		1997		2000		2005		2009		2010	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Spridning:												
Lägsta värde	74,7		60,3		64,6		68,4		66,5		67,3	
Högsta värde	94,2		92,4		95,0		95,7		96,2		96,0	
Differens	19,5		32,1		30,4		27,3		27,3		28,7	

Den stora spridningen i omfattningen av barns materiella utsatthet mellan landets kommuner kan studeras närmare i kommunbilagorna. De största förändringarna mellan 2009 och 2010 redovisas i nedanstående tabeller. Förändringar av ekonomisk utsatthet bland barnfamiljer kan variera högst avsevärt från ett år till ett annat på kommunal nivå. Det kan återspegla till exempel tillfälliga demografiska förändringar, i form av in- eller utflyttning av barnfamiljer med etableringsproblem, eller relateras till den lokala arbetsmarknadens fluktuationer. Det är inte ovanligt att barnfattigdomen växlar fram och tillbaka i en del kommuner, medan andra har en mer stabil utvecklingstrend. En genomgång av strukturella och demografiska bakgrundsvariabler för kommunerna visar på en del samband när det gäller barnfattigdomens förändringar i landets kommuner. Sett till invånarantal i kommunerna är minskningen av barns ekonomiska utsatthet betydligt mer accentuerad i de allra minsta kommunerna (upp till 5 000 invånare) och i de större (mer än 50 000 invånare). Närmare analyser bör ta flera faktorer i beaktande, till exempel flyttmönster och förändrade familjeförhållanden. Något tydligt mönster efter arbetslöshets- och förvärvsarbetsnivåer i kommunerna kunde inte noteras. De största minskningarna av barnfattigdomen senare år återfinns överlag i kommuner som i utgångsläget hade en förhållandevis hög barnfattigdom.

Tabell 5.3 Kommuner efter störst förändring av andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll mellan 2009 och 2010.

Kommuner med störst ökning		Kommuner med störst minskning	
Vilhelmina	3,24	Älvdalen	-4,62
Berg	2,88	Aneby	-3,88
Sorsele	2,65	Lekeberg	-3,45
Nordanstig	2,50	Borgholm	-3,18
Bengtstors	2,38	Grästorp	-2,88
Filipstad	2,37	Torsby	-2,63
Mellerud	2,23	Ödeshög	-2,58
Skinnskatteberg	2,19	Mullsjö	-2,57
Örkelljunga	2,13	Hjo	-2,51
Ydre	2,04	Åmål	-2,42

Samtidigt kan det konstateras att kommunerna i toppen och botten av kommunrankingen för år 2010 uppvisar en stabilitet jämfört med året innan (tabell 5.4). Bland kommunerna med lägst barnfattigdom återfinns många välmående kranskommuner i storstadsregionerna. Längst ner på årets lista finns som tidigare år Malmö och Landskrona. I Malmö minskade barnfattigdomen med 0,8 procent 2010 (se dock förbehåll om gränspendlingens inverkan, s. 27). Bland större kommuner där barnfattigdomen inte minskat 2010 återfinns bland andra Trollhättan (+1,9 procent), Linköping (+0,4 procent) och Helsingborg (+0,3 procent). Däremot har barnfattigdomen i till exempel Botkyrka successivt minskat under 00-talet från 29,6 till 17,2 procent mellan 2000 och 2010, vilket motsvarar en minskning med 42 procent. Botkyrka minskade sin andel med 1,6 procentenheter år 2010. Göteborg återfinns även 2010 bland kommuner med högst barnfattigdom (ranking 270)

medan Stockholms kommun numera har lämnat bottenlistan (ranking 227). En mer ingående analys av de tre storstäderna följer i avsnitt 5.2.

Tabell 5.4 Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll 2009 och 2010. 20 kommuner med lägst respektive högst ranking år 2010.³⁹

Kommun	Ranking 2010	Procent 2010	Ranking 2009	Procent 2009	Förändring	
					i proc.enh.	i ranking
Täby	1	4,0	1	3,8	0,2	0
Lomma	2	4,4	4	4,6	-0,3	-2
Danderyd	3	4,4	2	4,1	0,3	1
Vaxholm	4	4,6	11	5,6	-1,0	-7
Kungsbacka	5	4,6	3	4,5	0,1	2
Hammarö	6	4,7	7	4,9	-0,2	-1
Öckerö	7	5,0	9	5,5	-0,5	-2
Knivsta	8	5,0	5	4,7	0,3	3
Vallentuna	9	5,1	8	5,4	-0,4	1
Härryda	10	5,2	6	4,9	0,4	4
Ekerö	11	5,3	10	5,5	-0,2	1
Habo	12	5,4	18	6,3	-0,9	-6
Lerum	13	5,5	13	6,0	-0,6	0
Lekeberg	14	5,6	68	9,0	-3,5	-54
Mullsjö	15	5,7	46	8,2	-2,6	-31
Kävlinge	16	5,8	12	5,9	-0,2	4
Mörbylånga	17	5,8	16	6,2	-0,4	1
Bollebygd	18	6,0	17	6,2	-0,3	1
Mölnadal	19	6,0	21	6,5	-0,4	-2
Lidköping	20	6,1	26	6,9	-0,9	-6
Köping	271	18,3	274	18,4	-0,2	-3
Burlöv	272	18,7	282	20,2	-1,6	-10
Helsingborg	273	18,7	273	18,4	0,3	0
Mellerud	274	18,8	253	16,5	2,2	21
Filipstad	275	18,8	251	16,4	2,4	24
Nordanstig	276	19,0	254	16,5	2,5	22
Högsby	277	19,6	268	17,6	2,0	9
Katrineholm	278	19,7	278	19,1	0,6	0
Storfors	279	20,0	281	19,7	0,3	-2
Borlänge	280	20,2	283	20,3	-0,1	-3
Hällefors	281	20,4	275	18,6	1,9	6
Flen	282	20,6	284	20,7	-0,1	-2
Perstorp	283	20,6	279	19,5	1,1	4
Sorsele	284	20,8	272	18,2	2,7	12
Eskilstuna	285	21,5	285	21,5	0,0	0
Årjäng	286	22,5	286	22,3	0,3	0

³⁹ För gränskommuner till Norge, Finland och Danmark med en omfattande arbetspendling kan redovisningen för inkomststandard vara problematisk. Detta kan i sin tur leda till en överskattning av antal barn i hushåll med låg inkomststandard.

Kommun	Ranking	Procent	Ranking	Procent	Förändring	
	2010	2010	2009	2009	i proc.enh.	i ranking
Eda	287	23,0	287	23,2	-0,2	0
Södertälje	288	23,7	288	23,4	0,3	0
Landskrona	289	24,7	289	24,6	0,1	0
Malmö	290	32,7	290	33,5	-0,8	0

5.2 Storstädernas stadsdelar 2010

I likhet med föregående års rapport har vi valt att särskilt analysera barnfattigdomens utveckling i landets tre storstäder; Stockholm, Göteborg och Malmö och dess totalt 49 stadsdelar. Motivet till detta är naturligtvis tidigare års oroväckande koncentration av barnfattigdomen till landets storstäder. Malmö kommun har allt sedan dessa mätningar började i 1990-talets inledning intagit en särställning bland landets kommuner (ranking 290) och Stockholm och Göteborg har stadigt legat bland kommunerna med hög barnfattigdom (Stockholm ranking 227 och Göteborg ranking 270 bland landets samtliga kommuner år 2010, kommunbilaga 1).

5.2.1. Antal barn i storstäderna

Det är inte överraskande att antalet barn ökat kraftigare i landets storstäder än i landet i stort under de senaste tiotal åren. Detta speglar de strukturella omflyttningar som skett under senare år med bland annat en tilltagande inflyttning till storstadsområdena och en fortsatt utflyttning från gles- och landsbygdsområden i Sverige. En stor del av inflyttning från utlandet har koncentrerats till storstadsområdena och då i synnerhet till de så kallade miljonprogramsområden där bostäder funnits tillgängliga.

Av tabell 5.5 framgår att den totala ökningen av antalet barn i landet mellan 1991 och 2010 kan tillskrivas de tre storstäderna. Deras totala ökning av antal barn 0–17 år på 77 000 barn kan jämföras med att barnantalet utanför storstäderna minskade med 58 000 barn motsvarande period. I början av 1990-talet bodde vart åttonde barn i någon av de tre storstäderna. 2010 är det vart sjätte barn i landet. Störst procentuell ökning av barnantalet noteras för Malmö och Stockholm (plus 33 respektive 35 procent) för perioden 1991–2009 och en ökning med 19 procent i Göteborg. Storleksmässigt överstiger dock barnantalet i Stockholm det sammanlagda antalet barn i Göteborg och Malmö tillsammans. Den kraftigaste befolkningsökningen bland barn i storstäderna skedde under perioden 1991 till 1997 för att därefter mattas av i ökningstakt under 2000-talets första år. I Stockholm fortsätter dock barnantalet att öka successivt fram till 2010. I Göteborg och Malmö har också antalet barn ökat de senaste åren.

Tabell 5.5 Antal barn 0–17 år i riket och i de tre storstäderna utvalda år 1991–2010. I tusental.

	1991	1997	2000	2005	2009	2010	Differens		
							10/91	10/00	10/05
Riket	1 893	1 943	1 931	1 928	1 915	1 912	19,0	-19,0	-16,0
Tre storstäder	239	270	279	290	309	316	77,0	37,0	26,0
Andel av riket, %	12,6	13,9	14,5	15	16,1	16,5	3,9	2,0	1,5
Stockholm	117	133	138	145	158	161	44,0	23,0	16,0
Göteborg	80	88	90	93	95	97	17,0	7,0	4,0
Malmö	42	49	51	52	56	57	15,0	6,0	5,0

5.2.2 Ekonomisk utsatthet bland barn i storstädernas stadsdelar

Med tanke på stadsdelarnas storlek i de tre storstäderna har det inte funnits några betänkligheter att redovisa barns ekonomiska utsatthet på denna detaljnivå. Bland de sammanlagt 49 stadsdelarna som fördelar sig på 18 i Stockholm, 21 i Göteborg och 10 i Malmö varierar det totala antalet barn mellan knappt 1 000 till nästan 15 000 barn i åldern 0–17 år (se stadsdelsbilaga 3). Detta kan jämföras med redovisning av barnfattigdomens utbredning på kommunnivå där det totala barnantalet i många mindre kommuner understiger 1 000 barn. Storstädernas stadsdelar är invånarmässigt ofta minst lika stora som mindre kommuner.

Till stor del utformas den kommunala familje- och barnpolitiken i de tre storstäderna genom de politiska nämnder och organiseringar som finns på stadsdelsnivå. Den geografiska indelning som beskrivs i det följande utgår från storstäderna officiella geografiska indelning och överensstämmer i stort med de politiska och administrativa indelningarna i respektive kommun. Barnfattigdomens utveckling i storstädernas stadsdelar kommer i det följande att redovisas från år 1991, det första året med totalräknade data som kan beskriva barnfamiljernas ekonomiska situation. Vi har, liksom i analyserna på kommunnivå, valt att därutöver särskilt studera 1997 vilket var året då barnfamiljernas ekonomiska utsatthet kulminerade i Sverige. För att säkra aktualiteten i dessa mätningar har sedan resultat för de senaste åren fram till 2010 medtagits. Rapporten är upplagd för att underlätta jämförelser med kommande år.

Innan mer inträngande resultat presenteras på stadsdelsnivå för de tre storstäderna kan det vara relevant att först följa barnfattigdomens utveckling på storstadsnivå lite mer i detalj. Som framgår av tabell 5.6 och diagram 5.7 har skillnaden totalt mellan riket och storstäderna tenderat att öka sedan början av 1990-talet. År 1991 var skillnaden drygt 6 procent för att från 1997 och framåt ligga kring 7–9 procent över riksnivån. År 2010 är skillnaden i barnfattigdom 1,5 gånger så stor i storstäderna jämfört med riket i stort. Då skall det noteras att rikssiffrorna består av totalräknat resultat, vilket inkluderar de tre storstäderna. Detta innebär att skillnaden mellan storstäderna och landet i övrigt i praktiken är betydligt större än vad dessa resultat visar.

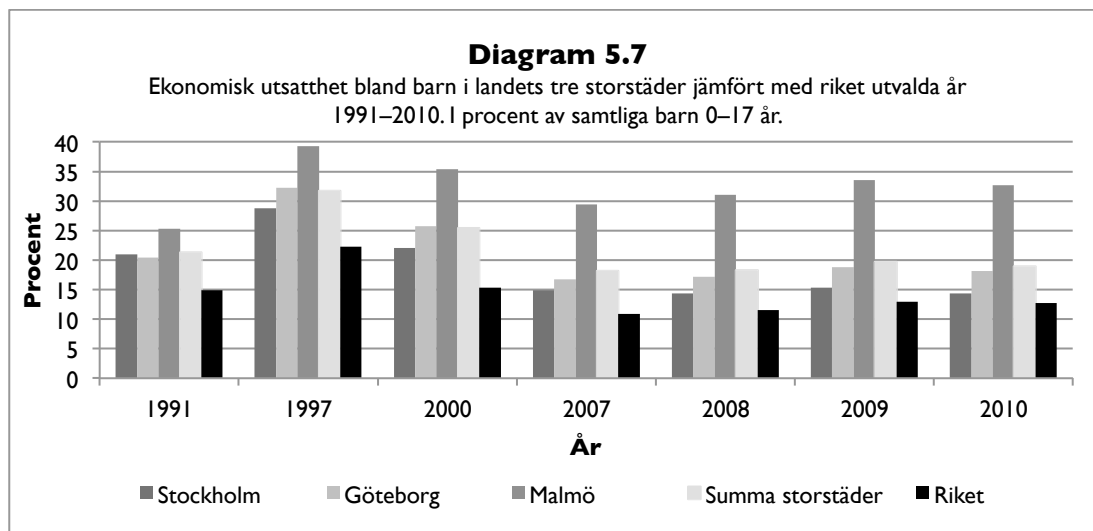
Tabell 5.6 Barn i ekonomiskt utsatta hushåll i riket och de tre storstäderna utvalda år 1991–2010. I procent av samtliga barn 0–17 år.

	1991	1997	2000	2005	2009	2010
Riket	14,9	22,3	15,3	12,6	13,0	12,7
Tre storstäder	21,3	31,7	25,4	21,1	19,7	18,9
differens till riket	6,4	9,4	10,1	8,5	6,7	6,2
Stockholm	21,0	28,8	22,0	18,1	15,3	14,4
Göteborg	20,4	32,2	25,7	20,0	18,8	18,2
Malmö	25,3	39,3	35,4	31,6	33,5	32,7
Index riket = 100						
Tre storstäder	143	142	166	168	152	149
Stockholm	141	129	144	144	118	113
Göteborg	137	144	168	159	145	143
Malmö	170	176	231	251	258	258

Den ekonomiska utsattheten fram till 1997 ökar kraftigt i samtliga geografiska områden i diagram 5.7. Den kraftigaste ökningen sker i Malmö, som redan i utgångsläget hade en barnfattigdom som låg betydligt högre än såväl riket som de två andra storstäderna. Ser vi till förändringar under hela tidsperioden 1991 till 2010 har barnfattigdomen ökat från 25 till 33 procent i Malmö, vilket motsvarar en relativ ökning med drygt 30 procent (se vidare Angelin & Salonen 2012 för en fördjupad analys av Malmös särpräglade profil i detta avseende). Under motsvarande period minskade barnfattigdomen i Stockholm från 21 till knappt 14,5 procent medan

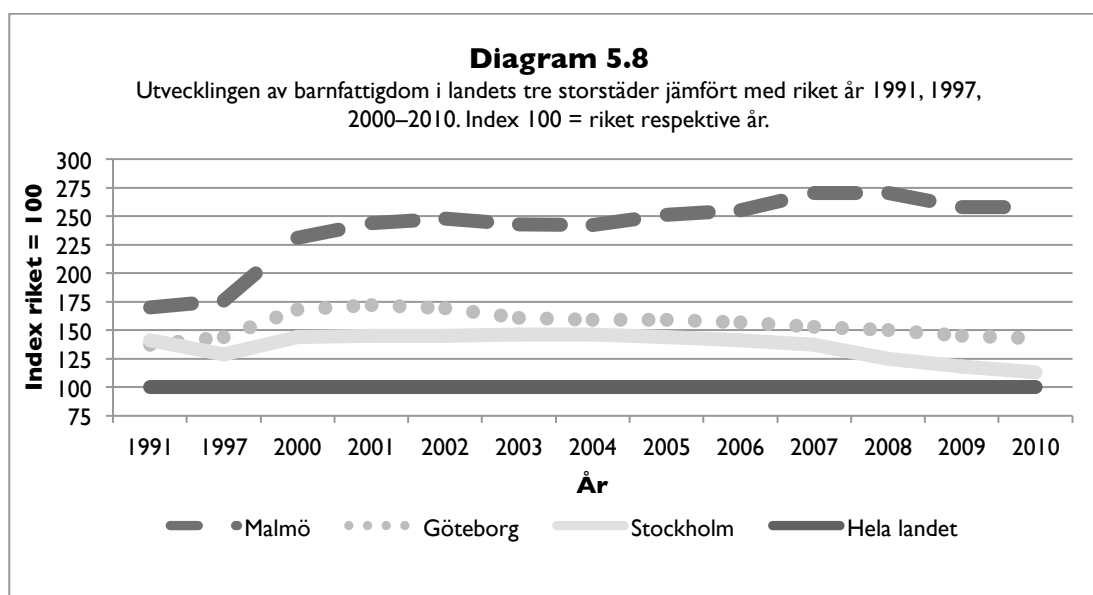
barnfattigdomen i Göteborg minskat från drygt 20 procent till 18,2 procent av samtliga barn. Dessa förändringar har i tabell 5.6 och diagram 5.7 även jämförts med nivån i riket som helhet respektive år för att kunna studera storstädernas relativa utveckling i förhållande till riskutvecklingen.

Diagram 5.7 Ekonomisk utsatthet bland barn i landets tre storstäder jämfört med riket utvalda år 1991–2010. I procent av samtliga barn 0–17 år.

Trenden mellan 2000 och 2010 är dock att barns ekonomiska utsatthet minskat snabbare i både Stockholm och Göteborg än i riket som helhet, fast från en betydligt högre nivå (se diagram 5.8). Detta gäller särskilt för de allra senaste åren 2005–2010. Däremot avviker barnfattigdomens relativa utveckling i Malmö såväl gentemot utvecklingen i riket som i de två andra storstäderna. År 2010 är barnfattigdomen i Malmö kommun 2,6 gånger högre än i riket som helhet, vilket kan jämföras med 1,7 gånger högre 1991 och 2,3 gånger högre barnfattigdom år 2000. Barnfattigdomen i Malmö är numera mer än dubbelt så hög som i Stockholm medan det skiljde enbart 20 procent vid 1990-talets inledning. För Malmös del måste dock noteras en viss överskattning beroende på gränspendlings inverkan. I en fördjupad studie uppskattas denna överskattning för Malmös del motsvara ca 3 procentenheter (Angelin & Salonen 2012).

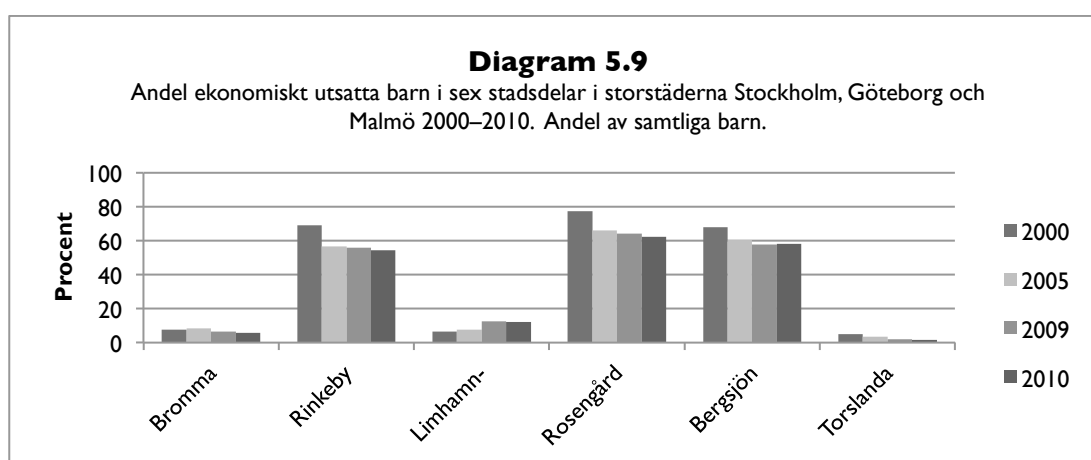
Diagram 5.8 Utvecklingen av barnfattigdom i landets tre storstäder jämfört med riket år 1991, 1997, 2000–2010. Index 100 = riket respektive år.

Hur ser det då ut i stadsdelarna i de tre storstäderna? Av stadsdelsbilagorna 1–6 presenteras en rad detaljerade uppgifter om barnfattigdomens omfattning och förändringar i de 49 stadsdelarna i landets tre storstäder. För dem som särskilt vill följa denna utveckling fram till 2010 för någon enskild stadsdel erbjuder dessa underlag goda möjligheter till fördjupade analyser. I det följande ges en mer sammanhållen beskrivning av den ekonomiska utsattheten bland storstädernas barn och deras familjer.

För att inledningsvis fokusera på variationen av barnfattigdomens utbredning bland de 49 stadsdelarna har de stadsdelar med lägst respektive högst barnfattigdom år 2010 valts ut. I diagram 5.9 presenteras dessa stadsdelars procentuella barnfattigdom mellan 2000 och 2010. Variationen i barns ekonomiska utsatthet mellan storstädernas stadsdelar är totalt sett betydligt större än motsvarande skillnader på kommunnivå. De allra fattigaste men också de allra mest ekonomiskt välmående områdena återfinns inom de tre storstäderna.

Diagram 5.9 Andel ekonomiskt utsatta barn i sex stadsdelar⁴⁰ i storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö utvalda år 2000-2010. Andel av samtliga barn.

Andelen barn i ekonomiskt utsatta hushåll har i stadsdelen Torslanda i Göteborg minskat till 1,7 procent år 2010. I den andra extremen återfinns stadsdelen Rosengård i Malmö där barnfattigdomen ökat från drygt 50 procent vid 1990-talets inledning till hela 81 procent år 1997. Därefter har denna rekordandel successivt minskat till 58,8 procent år 2007 för att därefter öka igen till 62,3 procent 2010. Barnfattigdomen i Rosengård är fem gånger så hög som i landet i stort. Jämförs barnfattigdomens utbredning mellan Rosengård och Torslanda är den mer än trettiosex gånger så stor i Rosengård år 2010. I början av 1990-talet var skillnaden drygt sju gånger så stor. Detta understryker den fördelningspolitiskt ogynnsamma utvecklingen inom landets storstäder under de senaste årtiondena. Denna översiktliga presentation av storstädernas extremt olikartade ekonomiska uppväxtförhållanden för barn visar på nödvändigheten av att studera dessa variationer närmare inom storstäderna.

Hur har då utvecklingen sett ut i stort för stadsdelarna i storstäderna? Tabell 5.10 visar hur målsättningen att barn varken skall leva i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd har utvecklats sedan 1991. Som framgår ligger den genomsnittliga måluppfyllelsen något högre 2010 jämfört med 1991, 80,3 jämfört med 78,9 procent. Noteras bör att genomsnittet för måluppfyllelsen i storstädernas stadsdelar ökade med 0,6 procent år 2010. Drygt en tredjedel av alla stadsdelar understiger en måluppfyllelse på åtminstone 80 procent år 2010. Antalet stadsdelar som kommer över 90 procent har ökat något till 18 stadsdelar det senaste året och utgör en tredjedel av storstädernas stadsdelar.

⁴⁰ För 2009 och 2010 är numera Husie den stadsdel som har lägst andel barn i ekonomiskt utsatta familjer.

Tabell 5.10 Andel barn 0–17 år som varken lever i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd i storstädernas stadsdelar utvalda år 1991–2010.

Procent	1991		1997		2000		2005		2009		2010	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
– 79	22	45	35	71	25	51	17	35	18	33	18	37
80 – 84	14	29	8	16	5	10	8	16	7	8	5	10
85 – 89	6	12	5	10	12	25	14	29	8	20	8	16
90 –	7	14	1	2	7	14	10	20	16	39	18	37
Summa	49	100	49	100	49	100	49	100	49	100	49	100
Genomsnitt	78,9		68,2		74,6		78,7		79,7		80,3	
Index 1991 = 100	100		86		95		100		101		102	

Jämför vi denna spridning mellan stadsdelar och kommuner i stort för år 2010 framträder ett tydligt mönster. Endast 3-4 procent av kommunerna i landet hamnar på en måluppfyllelse under 80 procent medan detta var fallet för 18 av storstädernas 49 stadsdelar (37 procent). I motsvarande grad uppnådde ungefär en tredjedel i såväl landets kommuner som storstädernas stadsdelar en måluppfyllelse som översteg 90 procent år 2009.

Tabell 5.11 Andel barn 0–17 år som varken lever i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd i landets kommuner och storstädernas stadsdelar år 2010.

Procent	Geografisk enhet				Totalt	
	Kommuner		Stadsdelar i storstäder			
	antal	%	antal	%	antal	%
– 79	10	3,5	18	36,7	28	8,3
80 – 84	45	15,7	5	10,2	50	14,9
85 – 89	137	47,7	8	16,3	145	43,2
90 –	95	33,1	18	36,7	113	33,6
Total	287	100,0	49	100,0	336	100,0

Av stadsdelsbilagorna 1 och 2 kan varje enskild stadsdel följas för de enskilda åren. Sammantaget har åtta av storstädernas stadsdelar minskat andelen barn i hushåll som varken är ekonomiskt fattiga eller har försörjningsstöd medan 31 stadsdelar haft en gynnsam måluppfyllelse som överstigit fem procent mellan 2000 och 2010.

Tabell 5.12 Förändring av andel barn som varken lever i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd 2000–2010 i storstädernas stadsdelar. I procent.

Procentuell förändring 2010/2000	Antal stadsdelar	%
– 0,1	8	16
0,0 – 4,9	10	20
5,0 – 9,9	21	43
10,0 –	10	20
Summa	49	100

Generellt kan man säga att skillnaderna i barns ekonomiska uppväxtvillkor mellan rikare och fattigare stadsdelar har blivit större under de senaste åren. Men, de stadsdelar där barnfattigdomen minskat som mest hör genomgående till dem som hade de högsta nivåerna från början. Bland de stadsdelar som minskat andelen fattiga barn allra mest mellan 2000 och 2010 märks Rinkeby (-14,6 procentenheter), Spånga-Tensta (-14,8 procentenheter), Kista (-12,8 procentenheter) och Liljeholmen (-12,0 procentenheter) i Stockholm och Lärjedalen (-15,7 procentenheter), Biskopsgården (-10,9 procentenheter), Bergsjön (-9,6 procentenheter) och Gunnared (-10,7 procentenheter) i Göteborg. De stadsdelar i Malmö där barnfattigdomen minskat som mest mellan 2000 och 2010 är Rosengård (-15,0 procentenheter) och Södra innerstaden (-15,9 procentenheter).

Ser vi till aktuella förändringar under 2010 ökade barnfattigdomen i 11 stadsdelar medan den minskade i 38 stadsdelar. Bland de tio stadsdelar som uppvisade procentuellt störst minskning av barn i ekonomisk utsatthet under 2010 var det fyra stadsdelar i Stockholm (Spånga-Tensta -2,0 procent, Vantör -1,4 procent, Kista -1,4 procent och Rinkeby -1,4 procent), fyra stadsdelar i Göteborg (Lärjedalen -2,3 procent, Lundby -1,8 procent, Gunnared -1,6 procent och Härlanda -1,5 procent) och två stadsdelar i Malmö (Södra innerstaden -3,9 procent och Rosengård -2,0 procent).

Dessa analyser visar på tydliga ekonomiska skillnader i barns uppväxtvillkor mellan storstädernas stadsdelar fram till år 2010. I fördelningstrappans nedersta nivå återfinns stadsdelar med en extremt hög nivå av barnfattigdom. Utvecklingen sedan år 2000 i dessa mest utsatta stadsdelar framgår av tabell 5.13.

Tabell 5.13. Utvecklingen av barnfattigdomen i storstädernas mest utsatta stadsdelar 2000, 2008–2010. Andel av samtliga barn i ekonomiskt utsatta familjer.

Stadsdel	2000	2008	2009	2010	Differens procentenheter		
					10/00	10/08	10/09
Stockholm:	22,0	14,4	15,3	14,4	-7,6	0,0	-0,9
Kista	40,4	27,3	29,0	27,6	-12,8	0,3	-1,4
Rinkeby	69,0	51,9	55,8	54,4	-14,6	2,5	-1,4
Spånga-Tensta	42,3	27,7	29,4	27,5	-14,8	-0,2	-1,9
Skärholmen	37,3	25,4	29,4	28,7	-8,6	3,3	-0,7
Göteborg:	25,7	17,2	18,8	18,2	-7,5	1,0	-0,6
Gunnared	50,3	37,2	41,2	39,7	-10,6	2,5	-1,5
Lärjedalen	55,9	39,8	42,5	40,1	-15,8	0,3	-2,4
Bergsjön	67,9	55,1	57,7	58,3	-9,6	3,2	0,6
Biskopsgården	45,2	31,2	34,9	34,2	-11,0	3,0	-0,7
Malmö:	35,4	31,1	33,5	32,7	-2,7	1,6	-0,8
Södra innerstaden	63,1	48,5	51,1	47,2	-15,9	-1,3	-3,9
Fosie	40,9	43,3	45,8	46,1	5,2	2,8	0,3
Rosengård	77,2	61,5	64,3	62,3	-14,9	0,8	-2,0

Tidigare årsrapporter och resultatet från föregående kapitel har visat att skillnader i barnfattigdomens omfattning har tenderat att öka under senare år efter föräldrars härkomst. Andel barn i fattiga hushåll är numera nästan fem gånger så vanligt bland barn med åtminstone någon förälder född utanför Sverige. I vilken grad slår dessa skillnader igenom på storstädernas stadsdelar? Är skillnaderna större mellan barn till svenska respektive utlandsfödda föräldrar i till exempel invandrartäta stadsdelar eller mellan storstäderna sinsemellan? I det följande har vi, för översiktlighetens skull, valt att begränsa dessa analyser till några enskilda år mellan 1991 och 2010

och jämförelser mellan barn med båda föräldrarna födda i Sverige och barn med någon förälder född utomlands. Detta presenteras för samtliga stadsdelar i de tre storstäderna i stadsdelsbilaga 3 och 4.

I genomsnitt har den totala andelen barn med utländsk bakgrund i de tre storstäderna ökat med 12 procentenheter, från 31,2 procent år 1991 till 44,3 procent år 2010. Mer än fyra av tio barn i landets storstäder har numera åtminstone en utlandsfödd förälder. Malmö har haft den största ökningen, från 36 till 58 procent. Numera har alltså drygt hälften av Malmös, drygt 57 000 barn, någon slags utländsk bakgrund. I Stockholm hade 40 procent av samtliga barn en förälder med utländsk bakgrund år 2010. Motsvarande andel i Göteborg var 42 procent samma år.

Tabell 5.14 Andel barn med utländsk bakgrund i storstädernas stadsdelar 1991, 2005, 2008–2010.

Antal	Stadsdelar 1991		Stadsdelar 2005		Stadsdelar 2008		Stadsdelar 2009		Stadsdelar 2010	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
– 9	0	0	1	2	1	2	1	2	1	2
10 – 24	26	53	16	33	18	37	16	33	14	28
25 – 49	15	31	19	39	16	33	16	33	17	35
50 –	8	16	13	27	14	29	16	33	17	35
Summa	49	100	49	100	49	100	49	100	49	100
Snitt, i %	31,2		39,9		42,8		43,5		44,3	

Variationen i andel barn med en utländsk bakgrund är väldigt markant mellan storstädernas stadsdelar. 1991 var spridningen mellan 10 och 90 procent. År 2010 var den ännu större, mellan 8 procent i Styrso i Göteborg och 95 procent i Rinkeby i Stockholm och 96 procent i Rosengård i Malmö. I sju stadsdelar utgör barn med utländsk bakgrund en majoritet av stadsdelens samtliga barn. I åtta stadsdelar överstiger andelen barn med utländsk bakgrund mer än 75 procent (Rosengård 96,4 procent, Rinkeby 95,1 procent, Bergsjön 91,6 procent, Kista 88,1 procent, Gunnared 86,6 procent, Skärholmen 82,8 procent, Fosie 81,7 procent och Lärjedalen 77,0 procent).

Generellt sett har skillnaden i barnfattigdom mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund ökat i storstäderna mellan 1991 och 2010. Andelen barn med svensk bakgrund har ökat måluppfyllelsen med närmare åtta procentenheter medan den ökat enbart med tre procentenheter för barn med utländsk bakgrund mellan 1991 och 2010. Av alla barn som lever i ekonomiskt utsatta familjer i de tre storstäderna år 2010 har 48 389 av samtliga 59 704 barn minst en utlandsfödd förälder, vilket utgör 81,1 procent av alla ekonomiskt utsatta barn i storstäderna.

Tabell 5.15. Andel barn som varken lever i hushåll med låg inkomststandard eller försörjningsstöd i storstäderna utifrån föräldrarnas bakgrund 1991, 2005, 2009 och 2010.

Föräldrars bakgrund	1991	2005	2009	2010	Differens procentenheter		
					10/91	10/05	10/08
Svensk	85,9	90,6	93,0	93,6	7,7	3,0	0,6
Utländsk	62,1	61,6	63,7	65,1	3,0	3,5	1,4
Differens sv/utl bakgrund	23,8	29,0	29,3	28,5			

Stora variationer förekommer mellan stadsdelarna, vilket kan studeras närmare i stadsdelsbilaga 3 och 4. Barnfattigdomen bland barn med utländsk bakgrund är inte lägre i någon stadsdel än motsvarande andel för barn med svensk bakgrund i samma stadsdel år 2010. Målsättningen att barn varken skall behöva växa upp i familjer med låg inkomststandard eller försörjningsstöd verkar vara avlägsen i många av storstadens stadsdelar. I Rosengård i Malmö har barnfattigdomen ökat från 57

till 66 procent av alla barn med utländsk bakgrund mellan 1991 och 2010 (se stadsdelsbilaga 4b). Nästan alla barn i denna stadsdel, 96 procent, hade en utländsk bakgrund år 2010. I Rinkeby i Stockholm har andelen ökat något från 53 till 56 procent mellan åren 1991 och 2010. I sammanlagt fem stadsdelar överstiger barnfattigdomskvoten hälften av alla barn med utländsk bakgrund år 2010.

Tabell 5.16 Stadsdelar med en barnfattigdom som överstiger 40 procent av samtliga barn med utländsk bakgrund år 2010.

<i>Stadsdel</i>	<i>Andel</i>
Rosengård, Malmö	63,3
Bergsjön, Göteborg	59,6
Södra innerstan, Malmö	58,6
Rinkeby, Stockholm	54,4
Fosie, Malmö	51,1
Lärjedalen, Göteborg	49,5
Hyllie, Malmö	48,9
Kirseberg, Malmö	48,4
Oxie, Malmö	45,4
Frölunda, Göteborg	43,8
Gunnared, Göteborg	42,0
Centrum, Malmö	41,8

Sammanfattningsvis visar dessa resultat på en fortsatt accentuerad ekonomisk segregation i de tre storstädernas stadsdelar när det gäller barns ekonomiska uppväxtvillkor utifrån etniska förtecken. Barnfamiljer med utländsk bakgrund tenderar att bo alltmer koncentrerat till de stadsdelar som står längst ner i storstädernas socioekonomiska fördelningsprofil. Skillnader i barnfattigdom mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund har ökat under senare år och detta förstärker en redan tidigare ekonomisk och etnisk segregation bland storstadens barnfamiljer. Under de senaste åren minskar dock den ekonomiska utsattheten relativt sett snabbare bland storstadens barn med utländsk bakgrund men skillnaderna är fortfarande markanta i jämförelse med barn till svenskfödda föräldrar.

Referenser

- Angelin, Anna & Tapio Salonen 2012. *Lokala handlingsstrategier mot barnfattigdom*. Rapport för kommissionen för ett socialt hållbart Malmö.
www.malmo.se/download/18.d8bc6b31373089f7d9800018745/AngelinHjortSalonen.pdf
- Barnombudsmannen 2003. *Vem bryr sig? Barnombudsmannens årsrapport 2003*. Stockholm: Barnombudsmannen.
- Barnombudsmannen 2010. *Upp till 18 – fakta om barn och ungdom*. Stockholm: Barnombudsmannen.
- Eriksson, Robert & Mikael Tählin 1984. 'Samgång mellan välfärdsproblem', i Eriksson R. & R. Åberg (red) *Välfärd i förändring*. Stockholm: Prisma.
- Fritzell, Johan & Olle Lundberg 2000. *Välfärd, ofärd och ojämlikhet*. SOU 2000:41. Rapport från kommittén välfärdsbokslut. Stockholm: Socialdepartementet.
- Fritzell, Johan 2001. 'Inkomstfördelningens trender under 1990-talet', i SOU 2001:57 *Välfärdens finansiering och fördelning*. Stockholm: Socialdepartementet.
- Gähler, Mikael 2001. 'Bara en mor – ensamstående mödrars ekonomiska levnadsvillkor i 1990-talets Sverige', i Bergmark Å. (red) *Ofärd i välfärden*. SOU 2001:54. Antologi Kommittén Välfärdsbokslut. Stockholm: Socialdepartementet.
- Halleröd, Björn 2000. 'Försörjningsstödtagande och fattigdom', i Puide, A. (red) *Försörjningsstöd i forskning och praktik*. Stockholm: Gothia.
- Jonsson, Jan O. & Östberg, Viveca 2004. 'Resurser och levnadsförhållanden bland ekonomiskt utsatta 10–18 åringar: Analys av Barn-LNU och Barn-ULF' i Ds 2004:41 (2004). *Ekonomiskt utsatta barn*. Stockholm: Socialdepartementet.
- Riksrevisionen 2010. *Underhållsstödet – för barnets bästa?* RiR 2010:22. Stockholm.
- Salonen, Tapio 2002a. *Barns ekonomiska utsatthet under 1990-talet. Bidrag till ett kommunalt barnindex*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2002b. *Barns ekonomiska utsatthet – 2000*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2003. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2003*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2004. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2004*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2006. *Skilda uppväxtvillkor. En analys av barns ekonomiska utsatthet utifrån föräldraskap och storstadsperspektiv*. Stockholm. Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2007. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2006*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2008. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2007*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2009. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2008*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2011a. *Barns ekonomiska utsatthet – årsrapport 2011*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2011b. *Välfärd, inte för alla. Den ekonomiska familjepolitikens betydelse för barnfattigdomen i Sverige*. Stockholm: Rädda Barnen.
- Salonen, Tapio 2012. *Barns ekonomiska utsatthet. Årsrapport 2012*. Stockholm: Rädda Barnen.
- SCB 2003. *Ensamstående och sammanboende i folkbokföringen, taxeringen och i verkligheten*. Bakgrundsdata till befolknings- och välfärdsstatistik. Nr 2003:11. Stockholm: Statistiska centralbyrån.
- SCB 2009a. *Barn i dag – En beskrivning av barns villkor med Barnkonventionen som utgångspunkt*. Temarapport 2009:2. Stockholm: Statistiska centralbyrån.
- SCB 2009b. 'Växelvis boende ökar bland skilsmässobarn'. *Välfärd* Nr 4 2009. Stockholm.

SCB 2010. *Inkomstfördelningsundersökningen 2008*. Redovisning på riksnivå. HE 21 SM 01001. Stockholm: Statistiska centralbyrån.

Socialdepartementet 2004. *Ekonomiskt utsatta barn*. Ds 2004:41. Stockholm.

Socialstyrelsen 2001. *Social rapport 2001*. Stockholm.

Socialstyrelsen 2008. *Riksnormen för försörjningsstöd 2009 – ändring i socialtjänstförordning (2001:937)*. Meddelandeblad November 2008. Stockholm

Socialstyrelsen 2010a. *Ekonomiskt bistånd årsstatistik 2009. Utbetalda belopp samt antal biståndsmottagare och antal biståndsbushåll*. Statistik Socialtjänst. Stockholm.

Socialstyrelsen 2010b. *Social rapport 2010*. Stockholm.

SOU 2001:55. *Barns och ungas välfärd*. Antologi från kommittén välfärdsbokslut. Stockholm: Socialdepartementet.

SOU 2001:79. *Välfärdsbokslut för 1990-talet*. Slutbetänkande från kommittén välfärdsbokslut. Stockholm: Socialdepartementet.

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd

Efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
1	Täby	96,0	3,3	1,0	0,3
2	Lomma	95,6	3,3	1,2	0,2
3	Danderyd	95,6	3,7	1,0	0,3
4	Vaxholm	95,4	3,4	1,3	0,2
5	Kungsbacka	95,4	2,8	2,2	0,4
6	Hammarö	95,3	2,5	2,8	0,5
7	Öckerö	95,0	3,2	2,2	0,4
8	Knivsta	95,0	3,1	2,2	0,2
9	Vallentuna	94,9	3,5	2,0	0,5
10	Härryda	94,8	3,3	2,6	0,6
11	Ekerö	94,7	3,8	1,9	0,4
12	Habo	94,6	3,3	2,6	0,6
13	Lerum	94,5	2,6	3,3	0,4
14	Lekeberg	94,4	3,9	2,7	1,0
15	Mullsjö	94,3	2,9	3,6	0,8
16	Kävlinge	94,2	4,1	2,4	0,7
17	Mörbylånga	94,2	4,3	2,2	0,7
18	Bollebygd	94,0	2,9	3,7	0,6
19	Möndal	94,0	3,6	3,4	0,9
20	Lidköping	93,9	3,4	3,5	0,8
21	Nykvarn	93,9	3,1	3,3	0,3
22	Varberg	93,8	3,6	3,2	0,6
23	Partille	93,8	3,9	3,2	1,0
24	Österåker	93,7	4,2	2,9	0,7
25	Säter	93,7	5,3	2,9	1,9
26	Ljungby	93,4	4,2	3,8	1,4
27	Piteå	93,4	3,5	4,1	1,0
28	Trosa	93,4	3,3	4,6	1,2
29	Stenungsund	93,3	4,5	3,3	1,1
30	Kungälv	93,2	4,0	3,6	0,8
31	Vellinge	93,2	6,4	0,5	0,1
32	Lidingö	93,1	5,3	2,3	0,7
33	Nacka	93,0	5,3	2,3	0,5
34	Tyresö	93,0	4,6	3,4	0,9
35	Kiruna	92,8	4,1	4,1	1,0
36	Sollentuna	92,8	5,3	2,8	0,9
37	Håbo	92,7	4,3	3,6	0,6
38	Orust	92,7	4,7	3,5	0,9

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
39	Värmdö	92,7	5,0	2,9	0,6
40	Höganäs	92,7	5,4	2,4	0,5
41	Oskarshamn	92,7	3,3	5,1	1,1
42	Ale	92,6	4,2	4,3	1,1
43	Staffanstorps	92,6	5,1	3,0	0,7
44	Söderköping	92,5	4,2	3,7	0,4
45	Ängelholm	92,5	5,4	3,4	1,2
46	Ystad	92,4	5,2	3,3	0,9
47	Mönsterås	92,4	4,9	3,7	1,1
48	Värnamo	92,3	3,7	5,5	1,5
49	Askersund	92,1	5,6	3,5	1,2
50	Åtvidaberg	92,1	5,1	4,7	1,9
51	Vindeln	92,1	5,1	3,7	0,9
52	Vännäs	92,1	5,0	3,9	1,0
53	Hjo	92,0	4,4	4,7	1,1
54	Eksjö	92,0	3,3	5,6	0,8
55	Umeå	92,0	4,2	5,1	1,3
56	Leksand	91,9	3,9	5,3	1,2
57	Skövde	91,7	5,6	4,5	1,9
58	Salem	91,7	5,3	4,5	1,4
59	Grästorp	91,7	5,5	4,9	2,1
60	Karlsborg	91,6	4,6	4,4	0,6
61	Svedala	91,6	6,9	2,0	0,4
62	Örnsköldsvik	91,6	4,7	5,2	1,5
63	Alingsås	91,6	5,8	5,0	2,4
64	Tjörn	91,5	4,6	4,3	0,4
65	Solna	91,5	7,5	1,8	0,8
66	Halmstad	91,5	6,0	4,3	1,8
67	Skellefteå	91,5	3,6	6,5	1,6
68	Östhammar	91,5	5,1	4,8	1,4
69	Älmhult	91,4	4,3	4,8	0,6
70	Tranemo	91,4	3,8	6,3	1,5
71	Gällivare	91,3	4,2	5,9	1,4
72	Vadstena	91,2	4,4	5,9	1,5
73	Krokom	91,2	5,9	4,5	1,5
74	Östersund	91,0	4,7	5,5	1,3
75	Mora	91,0	6,5	3,4	0,9
76	Norsjö	90,9	6,6	5,3	2,8
77	Vetlanda	90,9	4,8	6,2	1,9
78	Höör	90,9	6,4	4,1	1,4
79	Mark	90,8	5,6	5,2	1,6
80	Kalix	90,8	5,6	5,3	1,6
81	Robertsfors	90,7	4,0	6,5	1,3

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
82	Oxelösund	90,7	5,5	5,8	1,9
83	Mariestad	90,6	6,3	4,9	1,9
84	Luleå	90,6	5,1	5,9	1,6
85	Vara	90,6	6,3	4,4	1,3
86	Laxå	90,3	7,9	2,3	0,5
87	Karlshamn	90,3	6,6	5,0	1,9
88	Boxholm	90,3	3,1	8,1	1,5
89	Boden	90,2	5,4	6,3	2,0
90	Gagnef	90,1	5,5	5,1	0,7
91	Pajala	90,1	4,7	6,0	0,7
92	Götene	90,1	6,2	5,5	1,9
93	Enköping	90,1	5,4	6,2	1,6
94	Storuman	90,1	3,8	6,2	0,0
95	Båstad	90,0	6,6	3,9	0,5
96	Sölvesborg	90,0	6,5	5,7	2,1
97	Kumla	89,9	5,5	6,9	2,2
98	Emmaboda	89,9	6,8	6,0	2,6
99	Gnosjö	89,8	3,2	8,2	1,3
100	Bromölla	89,8	6,6	5,7	2,1
101	Falkenberg	89,8	5,2	6,0	1,0
102	Laholm	89,8	5,5	6,3	1,6
103	Skara	89,8	6,0	6,0	1,8
104	Aneby	89,8	5,1	7,1	1,9
105	Norrtälje	89,8	7,8	4,0	1,6
106	Vaggeryd	89,8	3,9	8,0	1,7
107	Nyköping	89,7	5,9	6,6	2,2
108	Åre	89,6	7,4	4,4	1,4
109	Tibro	89,6	6,2	6,9	2,8
110	Jönköping	89,6	4,9	7,5	2,0
111	Mjölby	89,5	4,5	7,9	2,0
112	Tingsryd	89,5	6,8	5,5	1,9
113	Olofström	89,5	8,4	3,7	1,7
114	Forshaga	89,5	7,0	5,9	2,4
115	Sotenäs	89,5	7,7	3,6	0,7
116	Hässleholm	89,3	8,2	5,0	2,5
117	Sunne	89,3	7,6	4,4	1,3
118	Vansbro	89,3	8,4	3,0	0,6
119	Lund	89,3	7,5	4,5	1,3
120	Herrljunga	89,3	5,5	7,6	2,4
121	Surahammar	89,3	7,0	7,0	3,3
122	Gislaved	89,3	5,3	7,6	2,2
123	Ydre	89,2	8,1	5,1	2,3
124	Arjeplog	89,2	5,8	7,0	2,0

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
125	Uppsala	89,1	6,0	6,5	1,7
126	Vårgårda	89,1	6,1	7,5	2,7
127	Ulricehamn	89,1	6,6	6,9	2,7
128	Nordmaling	89,1	5,3	8,2	2,6
129	Nybro	89,1	7,8	5,1	2,0
130	Finspång	89,1	6,2	7,1	2,4
131	Kinda	89,0	4,5	8,2	1,7
132	Karlskrona	89,0	5,6	7,6	2,2
133	Vänersborg	89,0	6,4	6,9	2,3
134	Kalmar	88,9	5,1	7,4	1,5
135	Valdemarsvik	88,9	8,3	4,4	1,6
136	Borgholm	88,9	8,0	4,4	1,2
137	Kungsör	88,8	6,8	6,0	1,7
138	Hedemora	88,7	6,9	6,4	2,1
139	Ödeshög	88,7	8,2	6,7	3,6
140	Svalöv	88,7	6,0	6,7	1,5
141	Karlskoga	88,7	6,3	7,3	2,3
142	Strängnäs	88,7	4,8	8,0	1,5
143	Jokkmokk	88,7	8,5	3,6	0,7
144	Sjöbo	88,7	9,1	3,3	1,0
145	Simrishamn	88,7	7,9	5,3	1,8
146	Upplands-Väsby	88,7	7,8	5,4	1,9
147	Västervik	88,6	5,6	8,2	2,4
148	Järfälla	88,6	6,3	6,8	1,7
149	Ragunda	88,6	6,0	8,1	2,7
150	Skurup	88,5	7,5	5,0	1,0
151	Ronneby	88,5	7,1	6,6	2,2
152	Motala	88,4	7,9	6,6	3,0
153	Smedjebacken	88,4	6,7	6,6	1,7
154	Karlstad	88,4	7,0	6,6	2,0
155	Älvkarleby	88,4	6,3	8,0	2,6
156	Sundsvall	88,4	6,1	8,1	2,6
157	Falun	88,4	4,1	8,7	1,2
158	Avesta	88,3	6,0	8,1	2,4
159	Hallsberg	88,2	6,5	7,5	2,3
160	Gnesta	88,2	6,1	7,2	1,5
161	Malå	88,2	6,9	7,7	2,7
162	Svenljunga	88,2	5,6	7,8	1,6
163	Kramfors	88,2	6,9	7,1	2,1
164	Timrå	88,2	5,9	8,5	2,6
165	Eslöv	88,1	7,0	6,8	1,9
166	Upplands-Bro	88,1	7,9	6,8	2,8
167	Hylte	88,0	6,9	7,6	2,5

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
168	Lysekil	88,0	6,3	6,9	1,3
169	Uddevalla	88,0	7,9	7,0	2,9
170	Tidaholm	88,0	7,6	6,4	2,0
171	Härnösand	87,9	6,7	8,0	2,6
172	Uppvidinge	87,8	8,0	6,9	2,6
173	Falköping	87,8	7,1	8,6	3,4
174	Nynäshamn	87,7	7,3	7,1	2,1
175	Töreboda	87,7	9,3	5,7	2,7
176	Hultsfred	87,7	9,0	6,2	2,9
177	Älvdalen	87,7	8,7	5,5	1,8
178	Huddinge	87,6	9,5	5,0	2,2
179	Östra Göinge	87,6	8,5	6,2	2,3
180	Gotland	87,6	6,7	7,3	1,6
181	Vingåker	87,6	7,1	6,9	1,6
182	Nässjö	87,5	6,4	9,2	3,1
183	Vimmerby	87,5	6,3	8,3	2,0
184	Rättvik	87,5	7,0	6,1	0,6
185	Sävsjö	87,4	6,5	8,8	2,7
186	Ovanåker	87,4	6,4	7,9	1,7
187	Haninge	87,3	9,1	5,8	2,2
188	Torsås	87,3	7,4	7,4	2,1
189	Alvesta	87,3	5,1	9,7	2,1
190	Tanum	87,3	8,8	5,1	1,3
191	Härjedalen	87,2	9,6	4,7	1,5
192	Arvidsjaur	87,1	4,9	10,2	2,3
193	Tranås	87,1	5,6	9,3	2,1
194	Osby	87,1	8,1	7,0	2,2
195	Färgelanda	87,1	9,4	5,9	2,5
196	Hallstahammar	87,1	7,8	9,1	4,0
197	Borås	87,1	8,5	7,9	3,5
198	Kil	87,0	6,6	7,4	1,1
199	Växjö	87,0	7,1	9,8	3,8
200	Åsele	86,9	5,5	9,5	1,9
201	Degerfors	86,7	7,0	9,0	2,8
202	Ånge	86,7	7,4	8,2	2,3
203	Lycksele	86,7	5,9	10,2	2,9
204	Trelleborg	86,7	10,0	5,4	2,2
205	Älvsbyn	86,7	6,7	8,8	2,1
206	Munkedal	86,7	8,3	7,1	2,0
207	Sala	86,6	7,0	9,4	3,0
208	Hudiksvall	86,5	5,5	9,8	1,9
209	Bollnäs	86,5	7,3	9,9	3,6
210	Säffle	86,4	10,8	4,8	2,0

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
211	Essunga	86,4	9,9	5,4	1,7
212	Sollefteå	86,4	7,9	8,4	2,7
213	Klippan	86,4	10,9	5,0	2,3
214	Markaryd	86,3	8,8	8,3	3,4
215	Lilla Edet	86,3	7,5	8,6	2,4
216	Kristinehamn	86,2	9,1	8,5	3,7
217	Heby	86,1	7,2	9,0	2,3
218	Nora	86,1	6,9	9,5	2,5
219	Västerås	86,1	7,4	10,4	3,8
220	Tierp	86,0	6,4	9,7	2,2
221	Gävle	86,0	9,1	9,6	4,6
222	Arvika	85,9	8,9	7,6	2,4
223	Linköping	85,8	8,0	10,7	4,5
224	Åmål	85,7	9,7	7,0	2,3
225	Tomelilla	85,6	8,8	7,9	2,4
226	Lessebo	85,6	7,3	10,7	3,6
227	Stockholm	85,6	10,7	6,3	2,5
228	Ljusdal	85,4	5,8	10,7	2,0
229	Sigtuna	85,4	9,7	7,5	2,7
230	Arboga	85,3	7,2	10,4	2,8
231	Berg	85,3	10,0	7,1	2,3
232	Skinnskatteberg	85,2	10,1	7,7	3,0
233	Sandviken	85,0	6,6	12,1	3,7
234	Sundbyberg	85,0	10,1	6,5	1,6
235	Strömstad	85,0	13,3	2,8	1,1
236	Ludvika	85,0	7,6	11,4	4,0
237	Malung	84,9	7,5	10,2	2,7
238	Söderhamn	84,8	8,0	10,1	2,9
239	Hörby	84,8	9,6	7,8	2,2
240	Hagfors	84,7	8,6	8,9	2,2
241	Bräcke	84,7	7,4	11,2	3,3
242	Överkalix	84,6	9,9	10,1	4,7
243	Munkfors	84,6	11,3	6,4	2,4
244	Fagersta	84,6	9,9	10,4	4,9
245	Grums	84,6	10,5	7,7	2,8
246	Lindesberg	84,1	7,1	12,6	3,8
247	Örebro	84,1	10,2	10,4	4,7
248	Haparanda	84,0	11,0	7,0	2,1
249	Övertorneå	83,9	11,1	8,1	3,0
250	Dals-Ed	83,9	10,4	7,1	1,4
251	Hofors	83,9	7,7	11,8	3,4
252	Ockelbo	83,8	5,8	12,7	2,4
253	Kristianstad	83,8	9,8	10,8	4,4

Kommunbilaga 1: Andel barn 0–17 år i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd efter ranking i landets kommuner år 2010.

Ranking	Kommun	Andel av samtliga barn i hushåll med			
		varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd	låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard och försörjningsstöd
254	Örkelljunga	83,6	11,1	7,6	2,3
255	Gullspång	83,6	9,6	11,2	4,4
256	Orsa	83,4	9,3	11,4	4,1
257	Norberg	83,4	10,3	10,7	4,4
258	Åstorp	83,3	11,6	8,4	3,4
259	Bjurholm	83,3	7,7	11,3	2,4
260	Torsby	83,0	12,8	6,2	2,1
261	Norrköping	82,9	8,7	12,8	4,4
262	Botkyrka	82,8	14,2	5,3	2,3
263	Bjuv	82,7	11,4	8,7	2,8
264	Strömsund	82,6	10,6	11,2	4,4
265	Vilhelmina	82,4	8,7	11,5	2,6
266	Ljusnarsberg	82,2	13,0	9,6	4,8
267	Dorotea	82,2	8,5	13,6	4,3
268	Bengtstors	82,1	12,5	7,7	2,3
269	Trollhättan	82,0	11,1	13,5	6,5
270	Göteborg	81,8	10,9	11,7	4,4
271	Köping	81,7	9,7	13,9	5,4
272	Burlöv	81,3	12,9	9,2	3,4
273	Helsingborg	81,3	12,3	10,3	3,8
274	Mellerud	81,2	12,4	9,5	3,1
275	Filipstad	81,2	12,8	10,7	4,7
276	Nordanstig	81,0	10,3	11,5	2,7
277	Högsby	80,4	12,5	10,5	3,5
278	Katrineholm	80,3	11,0	13,6	4,9
279	Storfors	80,0	11,6	15,8	7,5
280	Borlänge	79,8	10,6	16,5	6,9
281	Hällefors	79,6	13,9	14,3	7,7
282	Flen	79,4	11,3	14,6	5,3
283	Perstorp	79,4	15,9	11,3	6,5
284	Sorsele	79,2	11,3	11,9	2,3
285	Eskilstuna	78,5	11,0	17,3	6,8
286	Årjäng	77,5	18,4	5,4	1,2
287	Eda	77,0	18,3	7,8	3,0
288	Södertälje	76,3	13,4	15,6	5,3
289	Landskrona	75,3	16,3	13,9	5,5
290	Malmö	67,3	23,2	16,2	6,7

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd

Kommunvis jämförelse mellan 2009 och 2010. Efter rankingordning år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009 i procent	Förändring 2010/2009 i ranking
Täby	1	4,0	1	3,8	0,2	0
Lomma	2	4,4	4	4,6	-0,3	-2
Danderyd	3	4,4	2	4,1	0,3	1
Vaxholm	4	4,6	11	5,6	-1,0	-7
Kungsbacka	5	4,6	3	4,5	0,1	2
Hammarö	6	4,7	7	4,9	-0,2	-1
Öckerö	7	5,0	9	5,5	-0,5	-2
Knivsta	8	5,0	5	4,7	0,3	3
Vallentuna	9	5,1	8	5,4	-0,3	1
Härryda	10	5,2	6	4,9	0,4	4
Ekerö	11	5,3	10	5,5	-0,2	1
Habo	12	5,4	18	6,3	-0,9	-6
Lerum	13	5,5	13	6,0	-0,6	0
Lekeberg	14	5,6	68	9,0	-3,4	-54
Mullsjö	15	5,7	46	8,2	-2,6	-31
Kävlinge	16	5,8	12	5,9	-0,2	4
Mörbylånga	17	5,8	16	6,2	-0,4	1
Bollebygd	18	6,0	17	6,2	-0,2	1
Möln dal	19	6,0	21	6,5	-0,4	-2
Lidköping	20	6,1	26	6,9	-0,8	-6
Nykvarn	21	6,1	25	6,8	-0,7	-4
Varberg	22	6,2	20	6,4	-0,2	2
Partille	23	6,2	28	7,0	-0,7	-5
Österåker	24	6,3	14	6,1	0,2	10
Säter	25	6,3	45	8,0	-1,6	-20
Ljungby	26	6,6	23	6,8	-0,2	3
Piteå	27	6,6	15	6,1	0,6	12
Trosa	28	6,6	29	7,0	-0,4	-1
Stenungsund	29	6,7	19	6,3	0,4	10
Kungälv	30	6,8	27	6,9	-0,2	3
Vellinge	31	6,8	24	6,8	0,0	7
Lidingö	32	6,9	30	7,0	-0,1	2
Nacka	33	7,0	32	7,2	-0,1	1
Tyresö	34	7,0	43	7,9	-0,8	-9
Kiruna	35	7,2	42	7,8	-0,6	-7
Sollentuna	36	7,2	38	7,6	-0,4	-2
Häbo	37	7,3	31	7,1	0,2	6
Orust	38	7,3	70	9,1	-1,9	-32
Värmdö	39	7,3	35	7,5	-0,2	4
Höganäs	40	7,3	40	7,7	-0,4	0

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009 i procent	Förändring 2010/2009 i ranking
Oskarshamn	41	7,3	22	6,5	0,8	19
Ale	42	7,4	51	8,4	-1,0	-9
Staffanstorps	43	7,4	47	8,3	-0,9	-4
Söderköping	44	7,5	54	8,6	-1,1	-10
Ängelholm	45	7,5	34	7,4	0,1	11
Ystad	46	7,6	49	8,4	-0,8	-3
Mönsterås	47	7,6	52	8,5	-0,9	-5
Värnamo	48	7,7	33	7,4	0,3	15
Askersund	49	7,9	37	7,6	0,3	12
Åtvidaberg	50	7,9	73	9,2	-1,3	-23
Vindeln	51	7,9	53	8,5	-0,6	-2
Vännäs	52	7,9	36	7,5	0,4	16
Hjo	53	8,0	102	10,5	-2,5	-49
Eksjö	54	8,0	82	9,4	-1,4	-28
Umeå	55	8,0	60	8,8	-0,8	-5
Leksand	56	8,1	56	8,6	-0,5	0
Skövde	57	8,3	50	8,4	-0,1	7
Salem	58	8,3	39	7,7	0,6	19
Grästorp	59	8,3	119	11,2	-2,9	-60
Karlsborg	60	8,4	78	9,3	-0,9	-18
Svedala	61	8,4	48	8,3	0,1	13
Örnsköldsvik	62	8,4	61	8,8	-0,4	1
Alingsås	63	8,4	76	9,2	-0,8	-13
Tjörn	64	8,5	57	8,6	-0,1	7
Solna	65	8,5	80	9,3	-0,8	-15
Halmstad	66	8,5	81	9,4	-0,9	-15
Skellefteå	67	8,5	65	8,9	-0,4	2
Östhammar	68	8,5	58	8,6	-0,1	10
Älmhult	69	8,6	55	8,6	0,0	14
Tranemo	70	8,6	41	7,8	0,8	29
Gällivare	71	8,7	77	9,3	-0,6	-6
Vadstena	72	8,8	75	9,2	-0,4	-3
Krokom	73	8,8	79	9,3	-0,5	-6
Östersund	74	9,0	69	9,1	-0,1	5
Mora	75	9,0	93	9,8	-0,8	-18
Norsjö	76	9,1	71	9,1	-0,1	5
Vetlanda	77	9,1	86	9,6	-0,5	-9
Höör	78	9,1	96	10,0	-0,8	-18
Mark	79	9,2	67	9,0	0,2	12
Kalix	80	9,2	104	10,6	-1,4	-24
Robertsfors	81	9,3	89	9,7	-0,4	-8
Oxelösund	82	9,3	74	9,2	0,2	8
Mariestad	83	9,4	94	9,9	-0,5	-11
Luleå	84	9,4	72	9,1	0,2	12
Vara	85	9,4	63	8,9	0,5	22
Laxå	86	9,7	64	8,9	0,8	22

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009	
					i procent	i ranking
Karlshamn	87	9,7	87	9,6	0,1	0
Boxholm	88	9,7	127	11,3	-1,5	-39
Boden	89	9,8	92	9,8	0,0	-3
Gagnef	90	9,9	44	8,0	1,9	46
Pajala	91	9,9	172	12,2	-2,4	-81
Götene	92	9,9	88	9,6	0,3	4
Enköping	93	9,9	95	9,9	-0,1	-2
Storuman	94	9,9	159	12,0	-2,1	-65
Båstad	95	10,0	109	10,9	-0,9	-14
Sölvesborg	96	10,0	112	11,0	-0,9	-16
Kumla	97	10,1	107	10,7	-0,6	-10
Emmaboda	98	10,1	85	9,6	0,6	13
Gnosjö	99	10,2	103	10,6	-0,4	-4
Bromölla	100	10,2	98	10,0	0,1	2
Falkenberg	101	10,2	101	10,3	-0,1	0
Laholm	102	10,2	130	11,4	-1,2	-28
Skara	103	10,2	91	9,8	0,4	12
Aneby	104	10,2	218	14,1	-3,9	-114
Norrtälje	105	10,2	115	11,1	-0,8	-10
Vaggeryd	106	10,2	99	10,2	0,0	7
Nyköping	107	10,3	123	11,2	-0,9	-16
Åre	108	10,4	106	10,7	-0,3	2
Tibro	109	10,4	173	12,3	-1,9	-64
Jönköping	110	10,4	113	11,0	-0,5	-3
Mjölby	111	10,5	90	9,7	0,7	21
Tingsryd	112	10,5	124	11,3	-0,8	-12
Olofström	113	10,5	84	9,4	1,0	29
Forshaga	114	10,5	162	12,1	-1,6	-48
Sotenäs	115	10,5	66	8,9	1,6	49
Hässleholm	116	10,7	132	11,4	-0,8	-16
Sunne	117	10,7	153	11,9	-1,2	-36
Vansbro	118	10,7	120	11,2	-0,5	-2
Lund	119	10,7	110	10,9	-0,2	9
Herrljunga	120	10,7	62	8,9	1,8	58
Surahammar	121	10,7	187	12,7	-2,0	-66
Gislaved	122	10,7	128	11,3	-0,6	-6
Ydre	123	10,8	59	8,8	2,0	64
Arjeplog	124	10,8	193	12,8	-2,0	-69
Uppsala	125	10,9	134	11,5	-0,6	-9
Värgårda	126	10,9	138	11,5	-0,6	-12
Ulricehamn	127	10,9	83	9,4	1,5	44
Nordmaling	128	10,9	129	11,3	-0,4	-1
Nybro	129	10,9	97	10,0	1,0	32
Finspång	130	10,9	131	11,4	-0,4	-1
Kinda	131	11,0	143	11,6	-0,7	-12
Karlskrona	132	11,0	116	11,1	-0,1	16

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009	
					i procent	i ranking
Vänersborg	133	11,0	100	10,3	0,7	33
Kalmar	134	11,1	105	10,7	0,4	29
Valdemarsvik	135	11,1	133	11,5	-0,3	2
Borgholm	136	11,1	225	14,3	-3,2	-89
Kungsör	137	11,2	160	12,0	-0,9	-23
Hedemora	138	11,3	164	12,1	-0,8	-26
Ödeshög	139	11,3	209	13,8	-2,6	-70
Svalöv	140	11,3	190	12,8	-1,6	-50
Karlskoga	141	11,3	111	10,9	0,3	30
Strängnäs	142	11,3	151	11,9	-0,6	-9
Jokkmokk	143	11,3	197	13,0	-1,7	-54
Sjöbo	144	11,3	126	11,3	0,1	18
Simrishamn	145	11,3	194	12,9	-1,5	-49
Upplands-Väsby	146	11,3	114	11,0	0,3	32
Västervik	147	11,4	146	11,8	-0,4	1
Järfälla	148	11,4	125	11,3	0,1	23
Ragunda	149	11,4	108	10,9	0,5	41
Skurup	150	11,5	178	12,3	-0,9	-28
Ronneby	151	11,5	166	12,1	-0,6	-15
Motala	152	11,6	141	11,6	0,0	11
Smedjebacken	153	11,6	167	12,1	-0,6	-14
Karlstad	154	11,6	148	11,8	-0,2	6
Älvkarleby	155	11,6	118	11,2	0,4	37
Sundsvall	156	11,6	157	12,0	-0,4	-1
Falun	157	11,6	139	11,5	0,1	18
Avesta	158	11,7	171	12,2	-0,6	-13
Hallsberg	159	11,8	144	11,7	0,1	15
Gnesta	160	11,8	154	11,9	-0,1	6
Malå	161	11,8	215	13,9	-2,1	-54
Svenljunga	162	11,8	189	12,8	-1,0	-27
Kramfors	163	11,8	179	12,5	-0,6	-16
Timrå	164	11,8	140	11,6	0,3	24
Eslöv	165	11,9	175	12,3	-0,4	-10
Upplands-Bro	166	11,9	169	12,1	-0,3	-3
Hylte	167	12,0	150	11,9	0,1	17
Lysekil	168	12,0	170	12,2	-0,2	-2
Uddevalla	169	12,0	177	12,3	-0,3	-8
Tidaholm	170	12,0	145	11,7	0,3	25
Härnösand	171	12,1	185	12,7	-0,6	-14
Uppvidinge	172	12,2	122	11,2	1,0	50
Falköping	173	12,2	155	11,9	0,3	18
Nynäshamn	174	12,3	204	13,4	-1,2	-30
Töreboda	175	12,3	206	13,6	-1,3	-31
Hultsfred	176	12,3	168	12,1	0,2	8
Älvdalen	177	12,3	260	17,0	-4,6	-83
Huddinge	178	12,4	181	12,6	-0,3	-3

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009	
					i procent	i ranking
Östra Göinge	179	12,4	121	11,2	1,2	58
Gotland	180	12,4	165	12,1	0,3	15
Vingåker	181	12,4	184	12,7	-0,3	-3
Nässjö	182	12,5	192	12,8	-0,4	-10
Vimmerby	183	12,5	200	13,2	-0,7	-17
Rättvik	184	12,5	117	11,2	1,4	67
Sävsjö	185	12,6	176	12,3	0,3	9
Ovanåker	186	12,6	142	11,6	1,0	44
Haninge	187	12,7	195	13,0	-0,3	-8
Torsås	188	12,7	135	11,5	1,2	53
Alvesta	189	12,7	137	11,5	1,2	52
Tanum	190	12,7	174	12,3	0,4	16
Härjedalen	191	12,8	158	12,0	0,8	33
Arvidsjaur	192	12,9	163	12,1	0,8	29
Tranås	193	12,9	149	11,9	1,0	44
Osby	194	12,9	156	12,0	0,9	38
Färgelanda	195	12,9	202	13,3	-0,5	-7
Hallstahammar	196	12,9	183	12,7	0,2	13
Borås	197	12,9	180	12,6	0,3	17
Kil	198	13,0	205	13,6	-0,6	-7
Växjö	199	13,0	196	13,0	0,0	3
Åsele	200	13,1	136	11,5	1,6	64
Degerfors	201	13,3	212	13,9	-0,6	-11
Ånge	202	13,3	237	15,1	-1,8	-35
Lycksele	203	13,3	199	13,2	0,1	4
Trelleborg	204	13,3	208	13,8	-0,5	-4
Älvsbyn	205	13,3	147	11,8	1,5	58
Munkedal	206	13,3	216	14,0	-0,7	-10
Sala	207	13,4	198	13,1	0,3	9
Hudiksvall	208	13,5	234	14,7	-1,3	-26
Bollnäs	209	13,5	210	13,9	-0,4	-1
Säffle	210	13,6	191	12,8	0,7	19
Essunga	211	13,6	203	13,4	0,2	8
Sollefteå	212	13,6	186	12,7	0,9	26
Klippan	213	13,6	188	12,8	0,8	25
Markaryd	214	13,7	228	14,4	-0,7	-14
Lilla Edet	215	13,7	229	14,5	-0,8	-14
Kristinehamn	216	13,8	213	13,9	-0,1	3
Heby	217	13,9	161	12,1	1,8	56
Nora	218	13,9	236	15,0	-1,1	-18
Västerås	219	13,9	224	14,3	-0,4	-5
Tierp	220	14,0	220	14,1	-0,2	0
Gävle	221	14,0	221	14,2	-0,1	0
Arvika	222	14,1	214	13,9	0,1	8
Linköping	223	14,2	207	13,8	0,4	16
Åmål	224	14,3	257	16,8	-2,4	-33

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009 i procent	Förändring 2010/2009 i ranking
Tomelilla	225	14,4	201	13,3	1,1	24
Lessebo	226	14,4	230	14,6	-0,2	-4
Stockholm	227	14,4	240	15,3	-0,9	-13
Ljusdal	228	14,6	244	15,5	-1,0	-16
Sigtuna	229	14,6	219	14,1	0,5	10
Arboga	230	14,7	232	14,6	0,1	-2
Berg	231	14,7	152	11,9	2,9	79
Skinnskatteberg	232	14,8	182	12,7	2,2	50
Sandviken	233	15,0	241	15,4	-0,4	-8
Sundbyberg	234	15,0	239	15,1	-0,1	-5
Strömstad	235	15,0	227	14,3	0,7	8
Ludvika	236	15,0	233	14,7	0,4	3
Malung	237	15,1	223	14,3	0,8	14
Söderhamn	238	15,2	250	16,2	-1,1	-12
Hörby	239	15,2	246	15,8	-0,6	-7
Hagfors	240	15,3	264	17,1	-1,8	-24
Bräcke	241	15,3	243	15,5	-0,2	-2
Överkalix	242	15,4	217	14,0	1,3	25
Munkfors	243	15,4	265	17,2	-1,8	-22
Fagersta	244	15,4	211	13,9	1,5	33
Grums	245	15,4	238	15,1	0,4	7
Lindesberg	246	15,9	245	15,7	0,1	1
Örebro	247	15,9	259	16,8	-0,9	-12
Haparanda	248	16,0	255	16,6	-0,7	-7
Övertorneå	249	16,1	258	16,8	-0,7	-9
Dals-Ed	250	16,1	235	14,8	1,3	15
Hofors	251	16,1	266	17,2	-1,1	-15
Ockelbo	252	16,2	231	14,6	1,5	21
Kristianstad	253	16,2	247	16,0	0,1	6
Örkelljunga	254	16,4	222	14,2	2,1	32
Gullspång	255	16,4	256	16,7	-0,3	-1
Orsa	256	16,6	262	17,0	-0,5	-6
Norberg	257	16,6	252	16,5	0,1	5
Åstorp	258	16,7	270	17,8	-1,1	-12
Bjurholm	259	16,7	261	17,0	-0,3	-2
Torsby	260	17,0	280	19,6	-2,6	-20
Norrköping	261	17,1	269	17,7	-0,5	-8
Botkyrka	262	17,2	277	18,8	-1,6	-15
Bjuv	263	17,3	271	18,0	-0,7	-8
Strömsund	264	17,4	263	17,1	0,3	1
Vilhelmina	265	17,6	226	14,3	3,2	39
Ljusnarsberg	266	17,8	267	17,5	0,2	-1
Dorotea	267	17,8	248	16,2	1,6	19
Bengtstors	268	17,9	242	15,5	2,4	26
Trollhättan	269	18,0	249	16,2	1,9	20
Göteborg	270	18,2	276	18,7	-0,6	-6

Kommunbilaga 2: Andel barn 0–17 år som lever i hushåll med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd år 2010.

Kommun	Ranking 2010	Andel 2010	Ranking 2009	Andel 2009	Förändring 2010/2009	
					i procent	i ranking
Köping	271	18,3	274	18,4	-0,2	-3
Burlöv	272	18,7	282	20,2	-1,6	-10
Helsingborg	273	18,7	273	18,4	0,3	0
Mellerud	274	18,8	253	16,5	2,2	21
Filipstad	275	18,8	251	16,4	2,4	24
Nordanstig	276	19,0	254	16,5	2,5	22
Högsby	277	19,6	268	17,6	2,0	9
Katrineholm	278	19,7	278	19,1	0,6	0
Storfors	279	20,0	281	19,7	0,3	-2
Borlänge	280	20,2	283	20,3	-0,1	-3
Hällefors	281	20,4	275	18,6	1,9	6
Flen	282	20,6	284	20,7	-0,1	-2
Perstorp	283	20,6	279	19,5	1,1	4
Sorsele	284	20,8	272	18,2	2,7	12
Eskilstuna	285	21,5	285	21,5	0,0	0
Årjäng	286	22,5	286	22,3	0,3	0
Eda	287	23,0	287	23,2	-0,2	0
Södertälje	288	23,7	288	23,4	0,3	0
Landskrona	289	24,7	289	24,6	0,1	0
Malmö	290	32,7	290	33,5	-0,8	0

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010

Överlappning räknas i procent av antal barn i hushåll med låg inkomststandard.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Storuman	1 066	40	66	0	0,0
Vellinge	7 910	503	40	5	1,0
Vaxholm	2 902	100	39	5	5,0
Lomma	5 445	180	68	11	6,1
Svedala	4 903	336	98	22	6,5
Laxå	960	76	22	5	6,6
Årjäng	1 927	354	104	24	6,8
Danderyd	8 181	300	85	21	7,0
Knivsta	4 129	127	89	9	7,1
Vansbro	1 280	107	38	8	7,5
Båstad	2 429	161	95	13	8,1
Strömstad	2 175	290	61	24	8,3
Tjörn	2 876	131	124	11	8,4
Jokkmokk	840	71	30	6	8,5
Höganäs	5 190	280	125	24	8,6
Rättvik	1 827	128	112	11	8,6
Sotenäs	1 480	114	53	11	9,6
Söderköping	2 928	124	108	12	9,7
Nacka	22 604	1 194	514	121	10,1
Täby	15 600	518	160	53	10,2
Solna	10 856	811	195	83	10,2
Ekerö	6 812	262	127	27	10,3
Nykvarn	2 486	77	83	8	10,4
Sjöbo	3 531	320	115	35	10,9
Värmdö	10 071	507	293	62	12,2
Lidingö	10 499	557	237	70	12,6
Gagnef	2 182	119	111	15	12,6
Staffanstorps	5 534	282	166	37	13,1
Öckerö	2 818	91	61	12	13,2
Karlsborg	1 158	53	51	7	13,2
Älmhult	3 254	141	157	19	13,5
Vallentuna	7 939	281	162	38	13,5
Mora	3 730	243	125	33	13,6
Dals-Ed	843	88	60	12	13,6
Skurup	3 307	249	164	34	13,7
Kungsbacka	18 578	524	410	73	13,9
Häbo	4 894	211	174	30	14,2
Tanum	2 217	196	114	28	14,3
Borgholm	1 742	139	76	21	15,1

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Härjedalen	1 714	165	80	25	15,2
Mörbylånga	2 868	122	64	19	15,6
Torsby	2 095	269	130	43	16,0
Pajala	1 075	50	64	8	16,0
Sundbyberg	7 169	725	468	117	16,1
Varberg	11 938	430	377	70	16,3
Kil	2 476	164	184	27	16,5
Botkyrka	19 911	2 834	1 059	467	16,5
Eda	1 516	277	118	46	16,6
Lerum	9 830	252	327	43	17,1
Habo	2 799	93	74	16	17,2
Lund	20 804	1 553	942	268	17,3
Essunga	1 111	110	60	19	17,3
Sollentuna	16 467	878	467	154	17,5
Sunne	2 530	193	111	34	17,6
Kävlinge	7 142	295	169	52	17,6
Ystad	5 005	258	167	46	17,8
Österåker	9 969	414	286	74	17,9
Vindeln	987	50	37	9	18,0
Haparanda	1 849	204	129	38	18,6
Bengtstors	1 619	203	124	38	18,7
Säffle	2 915	314	140	59	18,8
Valdemarsvik	1 332	111	58	21	18,9
Åre	2 075	153	91	29	19,0
Kungälv	9 071	362	323	69	19,1
Orust	2 786	131	97	25	19,1
Härryda	9 010	297	231	58	19,5
Falkenberg	8 412	434	508	85	19,6
Olofström	2 290	193	85	38	19,7
Tyresö	10 917	499	368	99	19,8
Bollebygd	1 904	55	70	11	20,0
Lysekil	2 588	164	179	33	20,1
Sorsele	480	54	57	11	20,4
Örkelljunga	1 899	210	144	43	20,5
Vara	3 068	194	135	40	20,6
Vännäs	1 833	92	72	19	20,7
Norrtälje	10 495	821	424	170	20,7
Munkfors	638	72	41	15	20,8
Klippan	3 309	361	165	76	21,1
Älvdalen	1 312	114	72	24	21,1
Hammarö	3 578	89	99	19	21,3
Mönsterås	2 431	120	91	26	21,7
Trelleborg	8 680	870	473	189	21,7
Askersund	2 070	115	73	25	21,7

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Vingåker	1 781	127	122	28	22,0
Höör	3 366	217	138	48	22,1
Huddinge	24 052	2 286	1 211	524	22,9
Berg	1 356	135	96	31	23,0
Hörby	2 923	282	227	65	23,0
Ängelholm	7 735	416	263	96	23,1
Simrishamn	3 191	251	169	58	23,1
Stenungsund	5 664	256	185	60	23,4
Stockholm	161 711	17 310	10 126	4 088	23,6
Upplands-V.	8 716	676	475	162	24,0
Åmål	2 282	221	159	53	24,0
Haninge	17 880	1 626	1 035	392	24,1
Gnesta	2 241	136	161	33	24,3
Gotland	10 593	712	776	174	24,4
Kiruna	4 542	188	185	46	24,5
Partille	8 380	331	272	81	24,5
Munkedal	2 013	167	142	41	24,6
Lidköping	7 695	263	268	65	24,7
Svalöv	2 956	178	199	44	24,7
Bjuv	3 353	382	292	95	24,9
Kungsör	1 639	112	99	28	25,0
Smedjebacken	1 918	128	126	32	25,0
Mölndal	13 961	499	468	125	25,1
Nybro	3 567	279	181	70	25,1
Mellerud	1 640	203	156	51	25,1
Eksjö	3 027	99	169	25	25,3
Hjo	1 714	75	81	19	25,3
Hagfors	2 013	174	179	45	25,9
Tidaholm	2 440	185	156	48	25,9
Krokom	3 391	200	152	52	26,0
Färgelanda	1 304	123	77	32	26,0
Burlöv	3 729	480	342	126	26,3
Grums	1 652	173	128	46	26,6
Nordanstig	1 822	188	209	50	26,6
Ale	6 435	270	278	72	26,7
Lekeberg	1 546	60	42	16	26,7
Tomelilla	2 504	221	198	59	26,7
Eslöv	7 020	490	474	131	26,7
Ovanåker	2 085	134	165	36	26,9
Östersund	11 312	532	625	143	26,9
Järfälla	15 114	947	1 026	255	26,9
Arvika	4 801	425	366	115	27,1
Östra Göinge	2 709	231	168	63	27,3
Övertorneå	857	95	69	26	27,4

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Sigtuna	9 233	898	693	246	27,4
Tingsryd	2 151	146	119	40	27,4
Salem	4 088	215	183	59	27,4
Uppsala	39 169	2 356	2 559	647	27,5
Osby	2 548	206	179	57	27,7
Östhammar	4 150	212	201	59	27,8
Högsby	1 028	129	108	36	27,9
Piteå	7 989	278	330	79	28,4
Svenljunga	2 074	116	162	33	28,4
Kalmar	11 987	615	886	175	28,5
Ydre	693	56	35	16	28,6
Karlstad	15 668	1 101	1 031	315	28,6
Karlshamn	5 742	377	289	108	28,6
Laholm	4 582	251	288	72	28,7
Nynäshamn	5 426	396	383	114	28,8
Mark	7 277	409	377	118	28,9
Åstorp	3 459	402	291	116	28,9
Torsås	1 307	97	97	28	28,9
Mullsjö	1 570	45	57	13	28,9
Malmö	57 373	13 299	9 308	3 843	28,9
Kalix	3 028	169	159	49	29,0
Leksand	2 869	113	153	33	29,2
Falun	11 359	469	990	137	29,2
Skinnskatteberg	741	75	57	22	29,3
Töreboda	1 715	160	98	47	29,4
Halmstad	18 001	1 081	770	319	29,5
Skara	3 658	219	219	65	29,7
Götene	2 806	174	155	52	29,9
Mariestad	4 469	283	221	85	30,0
Hedemora	2 798	193	180	58	30,1
Vilhelmina	1 452	126	167	38	30,2
Ronneby	5 205	371	342	113	30,5
Kramfors	3 152	216	223	66	30,6
Bjurholm	467	36	53	11	30,6
Enköping	8 365	449	515	138	30,7
Robertsfors	1 359	55	88	17	30,9
Hässleholm	9 857	808	492	250	30,9
Umeå	22 509	943	1 157	292	31,0
Helsingborg	25 650	3 143	2 635	979	31,1
Ånge	1 815	134	149	42	31,3
Bromölla	2 472	162	140	51	31,5
Älvsbyn	1 563	104	137	33	31,7
Heby	2 639	189	238	60	31,7
Örnsköldsvik	10 826	509	565	162	31,8

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Hultsfred	2 361	213	146	68	31,9
Strängnäs	7 081	341	568	109	32,0
Sölvesborg	3 147	203	178	65	32,0
Luleå	13 949	714	824	229	32,1
Oskarshamn	5 081	168	259	54	32,1
Lilla Edet	2 546	191	220	62	32,5
Vimmerby	3 026	190	251	62	32,6
Gällivare	3 127	131	184	43	32,8
Uppvidinge	1 819	145	125	48	33,1
Skövde	10 022	564	454	187	33,2
Ljungby	5 365	226	202	75	33,2
Vadstena	1 300	57	77	19	33,3
Landskrona	8 435	1 375	1 175	463	33,7
Tierp	3 962	255	384	86	33,7
Hudiksvall	7 115	394	696	133	33,8
Forshaga	2 423	170	142	58	34,1
Ljusdal	3 505	205	375	70	34,1
Sollefteå	3 575	283	300	97	34,3
Åsele	526	29	50	10	34,5
Arjeplog	498	29	35	10	34,5
Hallsberg	3 095	201	233	70	34,8
Upplands-Bro	5 525	437	373	154	35,2
Malung	1 918	144	196	51	35,4
Säter	2 080	110	61	39	35,5
Oxelösund	1 904	104	111	37	35,6
Vänersborg	7 665	492	531	177	36,0
Nora	2 099	144	200	52	36,1
Söderhamn	4 519	360	456	130	36,1
Hylte	2 123	146	161	53	36,3
Karlskoga	5 550	349	404	127	36,4
Filipstad	1 782	228	190	83	36,4
Uddevalla	10 570	836	738	305	36,5
Boden	5 170	279	328	102	36,6
Ljusnarsberg	794	103	76	38	36,9
Nyköping	10 311	612	683	228	37,3
Trosa	2 550	83	117	31	37,3
Kinda	1 963	88	160	33	37,5
Motala	8 449	669	559	251	37,5
Åtvidaberg	2 372	122	111	46	37,7
Tranås	3 701	209	346	79	37,8
Finspång	3 982	247	283	94	38,1
Aneby	1 244	63	88	24	38,1
Emmaboda	1 577	107	94	41	38,3
Grästorp	1 176	65	58	25	38,5

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Karlskrona	12 870	723	976	279	38,6
Härnösand	4 629	308	371	119	38,6
Markaryd	1 834	161	153	63	39,1
Tranemo	2 415	92	152	36	39,1
Degerfors	1 770	124	160	49	39,5
Malå	627	43	48	17	39,5
Södertälje	19 138	2 564	2 989	1 015	39,6
Arboga	2 566	184	266	73	39,7
Vetlanda	5 400	259	335	103	39,8
Kumla	4 725	258	324	103	39,9
Ulricehamn	4 673	310	324	124	40,0
Göteborg	96 821	10 534	11 291	4 233	40,2
Värnamo	6 919	253	383	102	40,3
Avesta	3 766	226	305	92	40,7
Borås	20 861	1 782	1 646	728	40,9
Kristinehamn	4 304	391	365	160	40,9
Jönköping	26 162	1 294	1 968	530	41,0
Ockelbo	1 052	61	134	25	41,0
Alingsås	8 024	463	405	190	41,0
Perstorp	1 424	226	161	93	41,2
Gnosjö	2 098	68	173	28	41,2
Strömsund	2 083	220	233	91	41,4
Gislaved	6 405	340	489	141	41,5
Sävsjö	2 280	149	200	62	41,6
Alvesta	3 878	199	377	83	41,7
Älvkarleby	1 776	111	142	47	42,3
Norsjö	814	54	43	23	42,6
Sala	4 140	288	390	123	42,7
Norberg	1 073	110	115	47	42,7
Sundsvall	18 896	1 147	1 538	491	42,8
Vaggeryd	2 898	113	233	49	43,4
Västervik	6 536	366	535	159	43,4
Skellefteå	14 002	506	907	220	43,5
Herrljunga	1 863	103	142	45	43,7
Hofors	1 790	137	212	60	43,8
Mjölby	5 335	241	423	106	44,0
Ödeshög	1 030	84	69	37	44,0
Timrå	3 827	227	326	100	44,1
Orsa	1 272	118	145	52	44,1
Vårgårda	2 440	149	183	66	44,3
Bräcke	1 305	97	146	43	44,3
Katrineholm	6 536	717	891	318	44,4
Tibro	2 148	134	149	60	44,8
Kristianstad	16 137	1 579	1 741	709	44,9

Kommunbilaga 3: Överlappning av låg inkomststandard och försörjningsstöd för barn 0–17 år kommunvis år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Antal barn i hushåll med			Överlappning %
		låg inkomststandard	försörjningsstöd	både låg inkomststandard o försörjningsstöd	
Gullspång	845	81	95	37	45,7
Ragunda	983	59	80	27	45,8
Örebro	28 067	2 864	2 919	1 314	45,9
Arvidsjaur	1 136	56	116	26	46,4
Surahammar	1 956	137	137	64	46,7
Flen	3 167	357	462	168	47,1
Överkalix	534	53	54	25	47,2
Falköping	6 424	453	552	219	48,3
Boxholm	996	31	81	15	48,4
Nässjö	6 073	390	556	189	48,5
Nordmaling	1 328	70	109	34	48,6
Lycksele	2 371	140	243	68	48,6
Lessebo	1 684	123	180	60	48,8
Fagersta	2 288	227	238	112	49,3
Bollnäs	4 881	355	483	178	50,1
Hallstahammar	3 032	237	275	120	50,6
Norrköping	26 692	2 323	3 426	1 180	50,8
Gävle	18 598	1 688	1 782	858	50,8
Dorotea	484	41	66	21	51,2
Västerås	28 124	2 071	2 913	1 069	51,6
Ludvika	4 639	352	530	184	52,3
Lindesberg	4 482	317	565	171	53,9
Växjö	17 122	1 214	1 673	657	54,1
Köping	4 766	463	664	257	55,5
Hällefors	1 218	169	174	94	55,6
Sandviken	7 005	464	846	260	56,0
Linköping	29 237	2 326	3 141	1 323	56,9
Trollhättan	11 697	1 295	1 574	761	58,8
Eskilstuna	19 802	2 181	3 423	1 338	61,3
Storfors	816	95	129	61	64,2
Borlänge	10 111	1 068	1 671	701	65,6

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010

Efter differens i procent mellan barn till svenska respektive utländska föräldrar.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk-utländsk, i %	
Ekerö	15,8	95,5	90,1	5,4	29,3
Häbo	20,2	93,9	88,2	5,7	33,0
Vansbro	9,1	89,9	83,6	6,2	13,9
Storuman	8,3	90,6	84,1	6,5	13,2
Öckerö	7,8	95,6	88,7	6,9	17,9
Vallentuna	20,6	96,3	89,4	7,0	43,0
Pajala	26,7	92,0	85,0	7,0	40,6
Täby	23,0	97,8	89,8	8,0	58,6
Gagnef	14,5	91,3	83,3	8,0	24,7
Danderyd	21,6	97,4	88,9	8,5	54,1
Lekeberg	7,1	95,1	86,2	8,8	17,4
Vaxholm	15,3	96,7	87,9	8,9	40,3
Trosa	17,5	95,0	85,9	9,1	37,3
Haparanda	54,9	89,1	79,9	9,2	69,2
Kungsbacka	11,9	96,5	87,0	9,4	33,2
Knivsta	19,2	96,9	87,0	9,9	49,8
Bollebygd	15,4	95,5	85,7	9,9	36,8
Nykvarn	15,3	95,4	85,3	10,1	36,8
Solna	41,3	95,7	85,5	10,2	70,4
Tyresö	22,4	95,3	84,9	10,4	48,2
Sotenäs	14,5	91,0	80,5	10,5	26,9
Askersund	7,1	92,9	82,3	10,6	16,0
Härryda	16,3	96,5	85,9	10,6	44,0
Lerum	15,8	96,2	85,5	10,7	42,0
Lomma	12,2	97,0	86,0	11,0	39,2
Salem	26,3	94,6	83,5	11,1	52,2
Kiruna	14,6	94,5	83,2	11,3	34,3
Söderköping	9,6	93,6	82,3	11,3	22,7
Partille	23,5	96,5	84,9	11,5	56,9
Piteå	8,5	94,4	82,6	11,8	22,3
Orust	11,6	94,1	82,1	12,0	28,6
Dals-Ed	19,2	86,2	74,1	12,1	30,9
Ale	21,6	95,3	82,9	12,4	50,0
Värmdö	16,6	94,8	82,1	12,6	40,4
Mölnadal	23,9	97,0	84,3	12,7	62,1

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk-utländsk, i %	
Hjo	12,8	93,6	80,8	12,8	30,7
Hammarö	10,9	96,7	83,8	12,8	37,3
Österåker	20,4	96,4	83,3	13,1	54,3
Oxelösund	22,0	93,5	80,4	13,1	46,1
Upplands-Bro	36,6	92,9	79,8	13,2	62,3
Mark	16,8	93,1	79,7	13,4	37,1
Olofström	27,7	93,2	79,8	13,4	53,3
Grums	11,3	86,1	72,2	14,0	20,4
Varberg	16,6	96,1	82,2	14,0	47,9
Tjörn	11,8	93,2	79,1	14,1	29,1
Stenungsund	14,7	95,4	80,9	14,5	41,7
Gnesta	16,9	90,7	76,2	14,5	34,1
Mullsjö	14,5	96,4	81,9	14,5	46,1
Nacka	26,6	96,9	82,2	14,7	67,5
Laxå	15,0	92,5	77,8	14,7	34,4
Leksand	11,3	93,6	78,8	14,8	29,6
Ljungby	23,2	96,9	82,0	14,9	63,7
Gnosjö	35,5	95,2	80,1	15,1	69,5
Kävlinge	13,5	96,3	81,1	15,2	44,4
Åsele	9,9	88,4	73,1	15,3	20,3
Lidingö	21,5	96,4	81,0	15,4	59,3
Höganäs	18,8	95,6	80,1	15,4	50,9
Skinnskatteberg	18,6	88,1	72,5	15,6	34,5
Ljusnarsberg	19,0	85,2	69,5	15,7	32,6
Sollentuna	31,6	97,8	82,0	15,8	78,9
Norrälja	16,5	92,4	76,4	15,9	38,0
Upplands-Väsby	37,3	94,6	78,6	16,1	70,4
Staffanstorps	19,6	95,7	79,6	16,1	53,8
Mörbylånga	8,6	95,6	79,4	16,1	30,5
Svedala	16,7	94,3	78,1	16,2	43,7
Kalix	14,7	93,2	76,9	16,3	36,9
Övertorneå	44,5	91,2	74,8	16,4	69,6
Tidaholm	14,8	90,4	74,0	16,4	32,1
Strömstad	35,3	90,8	74,3	16,4	60,2
Värnamo	29,7	97,2	80,7	16,5	74,3
Nordmaling	12,0	91,1	74,4	16,7	28,3
Oskarshamn	17,8	95,7	78,7	16,9	51,5
Kungälv	15,4	95,8	78,8	17,0	48,2
Mora	12,1	93,1	76,0	17,1	32,2
Järfälla	41,2	95,7	78,5	17,2	77,8
Strängnäs	17,9	91,8	74,5	17,2	40,4
Sunne	10,1	91,1	73,7	17,4	24,8

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk–utländsk, i %	
Sölvesborg	18,0	93,1	75,5	17,7	44,0
Åre	12,9	91,9	74,3	17,7	32,1
Botkyrka	62,7	93,9	76,2	17,7	86,7
Vellinge	14,3	95,7	78,0	17,7	46,3
Laholm	17,4	92,9	75,2	17,7	42,4
Lidköping	14,3	96,5	78,7	17,8	50,4
Arjeplog	15,5	91,9	74,0	17,9	37,0
Lilla Edet	20,7	90,0	72,1	17,9	42,1
Haninge	36,5	94,0	75,7	18,3	70,0
Gislaved	31,6	95,0	76,7	18,3	68,5
Svalöv	21,1	92,7	74,1	18,6	48,6
Finspång	17,9	92,4	73,7	18,6	42,9
Nynäshamn	23,4	92,1	73,4	18,7	50,7
Båstad	18,5	93,5	74,6	18,9	46,9
Tranemo	19,5	95,1	76,2	18,9	53,8
Halmstad	25,6	96,3	77,4	18,9	68,0
Alingsås	16,8	94,8	75,7	19,0	48,4
Habo	11,0	96,7	77,5	19,2	45,7
Gällivare	13,5	93,9	74,6	19,3	39,3
Ängelholm	17,8	95,9	76,6	19,3	55,2
Skövde	22,3	96,0	76,7	19,4	62,7
Surahammar	20,1	93,2	73,8	19,4	49,0
Torsås	12,9	89,8	70,4	19,4	30,1
Sundbyberg	45,2	93,8	74,3	19,4	77,2
Höör	17,9	94,4	74,9	19,4	49,2
Karlsborg	8,2	93,2	73,7	19,5	25,8
Älmhult	24,4	96,2	76,6	19,6	66,7
Hylte	27,5	93,4	73,8	19,7	60,2
Gotland	9,6	89,5	69,8	19,7	23,4
Lund	30,6	95,3	75,5	19,8	69,8
Östhammar	12,2	93,9	74,0	19,9	37,3
Ystad	14,0	95,2	75,3	20,0	45,6
Markaryd	28,5	92,0	72,0	20,0	58,2
Mönsterås	13,9	95,2	75,1	20,0	45,4
Simrishamn	16,3	91,9	71,9	20,0	40,3
Huddinge	39,8	95,7	75,4	20,3	79,1
Sigtuna	40,7	93,7	73,4	20,3	74,3
Nybro	19,2	93,0	72,5	20,5	48,2
Älvkarleby	16,4	91,8	71,2	20,5	40,8
Bromölla	17,6	93,5	72,9	20,6	47,0
Grästorp	11,7	94,1	73,2	20,9	37,8
Luleå	16,8	94,2	73,1	21,1	48,1

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk-utländsk, i %	
Mariestad	15,6	94,0	72,5	21,4	45,6
Hedemora	15,4	92,1	70,5	21,5	40,3
Älvdalen	9,3	89,7	68,0	21,6	24,1
Emmaboda	20,0	94,2	72,5	21,7	54,4
Skara	20,3	94,3	72,2	22,0	55,2
Uppsala	29,3	95,6	73,5	22,1	71,3
Eksjö	15,9	95,5	73,3	22,2	52,7
Fagersta	27,4	90,7	68,5	22,2	56,1
Östra Göinge	14,2	90,8	68,5	22,3	36,0
Eslöv	25,9	93,9	71,6	22,3	61,9
Torsby	16,2	86,6	64,3	22,3	34,0
Vara	12,1	93,3	71,0	22,3	37,4
Forshaga	10,1	91,8	69,4	22,4	29,5
Smedjebacken	13,6	91,5	69,0	22,5	36,5
Skurup	19,1	92,9	70,3	22,6	49,6
Stockholm	40,1	94,6	72,1	22,6	77,7
Borgholm	12,8	91,8	69,1	22,7	35,6
Krokom	9,4	93,3	70,5	22,8	31,3
Jokkmokk	14,3	91,9	69,2	22,8	38,9
Götene	15,2	93,6	70,7	23,0	45,1
Vadstena	11,6	93,8	70,9	23,0	38,3
Arvika	19,5	90,4	67,3	23,2	45,3
Umeå	17,1	95,9	72,8	23,2	57,9
Klippan	22,7	91,7	68,5	23,2	52,7
Karlskoga	21,1	93,7	70,3	23,4	55,6
Nyköping	20,9	94,5	71,2	23,4	58,2
Säter	10,4	96,1	72,7	23,4	44,7
Tanum	18,0	91,5	67,9	23,6	45,4
Östersund	11,9	93,9	70,1	23,7	39,6
Jönköping	25,9	95,8	71,7	24,1	70,3
Burlöv	49,5	93,3	69,2	24,1	81,8
Sala	17,3	90,8	66,7	24,1	43,1
Hässleholm	22,1	94,7	70,5	24,1	61,0
Åtvidaberg	9,6	94,4	70,2	24,3	36,4
Essunga	10,2	88,9	64,6	24,3	26,5
Ödeshög	14,9	92,4	68,0	24,4	42,2
Falkenberg	22,0	95,3	70,5	24,8	63,7
Svenljunga	19,2	93,1	67,7	25,4	52,7
Västervik	15,1	92,5	67,0	25,5	43,8
Vaggeryd	25,3	96,3	70,5	25,7	72,7
Södertälje	55,1	90,5	64,7	25,8	82,0
Karlstad	20,9	93,8	68,0	25,8	57,7

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk–utländsk, i %	
Kinda	11,0	91,9	66,0	25,8	34,0
Kungsör	17,0	93,2	67,4	25,9	49,7
Munkedal	14,1	90,3	64,4	25,9	37,7
Örkelljunga	23,0	89,6	63,6	26,0	51,1
Enköping	19,3	95,2	69,1	26,1	60,4
Degerfors	17,9	91,4	65,3	26,1	46,8
Västerås	31,4	94,3	68,2	26,1	71,8
Uddevalla	24,4	94,4	68,2	26,2	64,8
Borås	30,9	95,2	68,8	26,4	74,4
Hallsberg	18,2	93,1	66,5	26,5	51,6
Trelleborg	26,2	93,7	67,0	26,7	65,0
Motala	18,5	93,4	66,7	26,7	53,4
Hudiksvall	12,8	90,0	63,2	26,7	34,9
Aneby	15,9	94,1	67,2	26,9	51,2
Säffle	12,9	89,9	62,9	27,0	35,2
Sjöbo	13,3	92,3	65,2	27,0	40,8
Vetlanda	18,4	95,9	68,8	27,1	62,9
Hagfors	13,8	88,5	61,0	27,5	35,1
Vännäs	10,7	95,0	67,5	27,5	44,1
Uppvidinge	21,9	93,9	66,2	27,7	60,8
Årjäng	26,8	84,9	57,2	27,7	50,9
Kramfors	10,8	91,2	63,3	27,8	33,5
Göteborg	42,0	93,6	65,6	28,0	79,5
Valdemarsvik	12,2	92,3	64,2	28,1	39,2
Hultsfred	21,9	93,8	65,7	28,1	60,8
Vindeln	10,0	94,9	66,7	28,3	42,3
Tingsryd	16,6	94,3	65,8	28,4	54,2
Kumla	18,5	95,2	66,4	28,8	61,2
Vänersborg	19,1	94,5	65,6	28,8	59,6
Herrljunga	16,3	94,0	65,0	29,0	53,0
Ronneby	16,7	93,3	64,3	29,1	51,8
Vårgårda	17,5	94,2	65,0	29,2	56,0
Bjuv	30,6	91,7	62,5	29,2	66,5
Boden	13,0	94,0	64,7	29,4	46,9
Falun	15,2	92,8	63,4	29,5	47,7
Perstorp	33,0	89,1	59,6	29,5	64,6
Tierp	14,6	90,4	60,8	29,6	41,0
Norberg	15,7	88,1	58,3	29,7	39,3
Hallstahammar	23,6	94,1	64,3	29,8	65,3
Ragunda	13,0	92,5	62,5	30,0	42,9
Töreboda	12,5	91,5	61,2	30,3	39,3
Bjurholm	16,3	88,2	57,9	30,3	41,0

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk–utländsk, i %	
Boxholm	8,8	93,0	62,5	30,5	34,0
Kristinehamn	16,4	91,2	60,6	30,6	46,6
Bengtstors	20,4	88,4	57,7	30,7	48,4
Karlshamn	16,6	95,4	64,6	30,8	60,4
Åstorp	33,3	93,6	62,8	30,8	74,4
Robertstors	12,4	94,5	63,7	30,9	48,4
Tranås	17,2	92,5	61,6	30,9	51,5
Lysekil	17,5	93,4	62,6	30,9	54,8
Tomelilla	15,7	90,5	59,5	30,9	44,2
Åmål	17,4	91,1	59,9	31,1	48,6
Arboga	18,4	91,0	59,9	31,2	50,1
Nora	18,5	91,9	60,7	31,2	52,4
Heby	16,0	91,1	59,9	31,2	46,0
Ulricehamn	15,6	94,0	62,6	31,4	53,3
Mjölby	12,9	93,6	62,1	31,5	46,8
Kalmar	19,9	95,2	63,6	31,6	65,4
Skellefteå	11,6	95,2	63,4	31,8	50,0
Kil	11,4	90,7	58,9	31,8	36,1
Helsingborg	37,3	93,2	61,3	31,9	77,3
Eda	35,8	88,4	56,5	31,9	67,6
Sundsvall	15,7	93,4	61,3	32,1	52,3
Norrköping	30,1	92,6	60,4	32,2	69,7
Alvesta	21,5	94,2	61,9	32,3	64,5
Örnsköldsvik	12,2	95,5	63,0	32,5	53,5
Avesta	16,4	93,7	61,0	32,6	54,7
Ånge	11,3	90,4	57,8	32,7	36,1
Örebro	32,1	94,6	61,8	32,8	77,0
Mellerud	20,0	87,8	54,9	32,9	48,1
Gävle	22,3	93,4	59,9	33,5	63,6
Sollefteå	14,9	91,4	57,7	33,7	46,3
Hörby	20,1	91,6	57,8	33,8	55,9
Eskilstuna	33,7	89,9	56,0	33,9	68,9
Sävsjö	21,8	94,8	60,9	33,9	67,6
Växjö	27,7	96,4	62,4	34,0	80,0
Köping	25,7	90,5	56,3	34,3	61,5
Vimmerby	16,2	93,0	58,7	34,3	53,3
Rättvik	8,0	90,2	55,8	34,5	28,4
Nordanstig	13,2	85,5	51,0	34,5	34,0
Färgelanda	16,3	92,8	58,2	34,5	53,0
Osby	20,6	94,3	59,5	34,8	64,9
Ydre	13,0	93,7	58,9	34,8	49,3
Arvidsjaur	12,3	91,5	56,4	35,0	41,8

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk-utländsk, i %	
Kristianstad	28,9	94,1	58,6	35,5	73,9
Ljusdal	12,1	89,8	54,1	35,7	38,2
Hofors	18,4	90,4	54,7	35,7	51,6
Sandviken	20,9	92,5	56,5	36,1	60,7
Tibro	17,6	96,0	59,9	36,1	68,2
Trollhättan	33,0	93,9	57,7	36,2	77,3
Falköping	18,6	94,5	58,3	36,2	63,5
Ovanåker	9,7	90,9	54,7	36,2	35,0
Härnösand	14,8	93,3	57,0	36,2	52,5
Nässjö	21,6	95,4	59,1	36,3	70,9
Linköping	26,7	95,6	59,1	36,5	77,1
Timrå	14,3	93,4	56,7	36,7	52,3
Karlskrona	17,8	95,5	58,7	36,8	66,4
Älvsbyn	14,5	92,1	55,1	37,0	49,0
Landskrona	45,4	92,2	54,9	37,2	82,7
Härjedalen	10,7	91,2	53,8	37,4	38,6
Lindesberg	18,3	91,1	53,2	37,8	54,0
Gullspång	19,4	90,9	53,0	37,8	55,4
Vingåker	15,2	93,4	55,4	38,0	54,8
Ludvika	18,7	92,1	53,7	38,4	57,4
Malmö	57,6	89,7	50,8	39,0	86,7
Katrineholm	29,6	91,9	52,7	39,2	70,9
Filipstad	16,4	87,7	48,3	39,4	45,1
Bollnäs	14,1	92,0	52,5	39,5	49,4
Malung	15,7	91,2	51,7	39,5	50,5
Lessebo	23,2	94,7	55,1	39,6	72,0
Flen	27,9	90,6	50,6	40,1	67,1
Storfors	22,5	89,1	48,9	40,2	57,7
Berg	10,1	89,3	48,9	40,4	35,0
Lycksele	15,9	93,3	51,9	41,4	57,5
Orsa	15,0	89,6	48,2	41,5	46,9
Dorotea	19,8	90,5	49,0	41,5	57,0
Högsby	21,2	89,3	47,7	41,6	56,7
Söderhamn	14,5	91,0	48,2	42,9	49,4
Munkfors	12,7	90,1	46,9	43,2	43,9
Norsjö	11,9	96,1	52,6	43,5	62,2
Malå	9,6	92,4	48,3	44,1	41,9
Ockelbo	14,4	90,2	46,1	44,2	48,2
Bräcke	12,6	90,3	46,1	44,2	44,5
Överkalix	20,0	94,1	46,7	47,4	69,5
Borlänge	26,8	92,9	44,1	48,8	74,4
Hällefors	27,0	93,7	41,3	52,4	77,5

Kommunbilaga 4: Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd efter föräldrars bakgrund i kommunerna år 2010.

Kommun	Totalt andel barn med utländsk bakgrund, i %	Andel barn i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd			Andel barn med utländsk bakgrund av samtliga barn i ekonomisk utsatthet, i %
		Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Differens svensk-utländsk, i %	
Strömsund	15,6	91,5	34,8	56,7	58,6
Vilhelmina	11,2	88,8	31,9	56,9	43,5
Sorsele	17,9	91,9	20,9	70,9	68,0

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Stockholms län	443 761	38 133	8,6	23 461	5,3	8 578	1,9
Upplands-Väsby	8 716	676	7,8	475	5,4	162	1,9
Vallentuna	7 939	281	3,5	162	2,0	38	0,5
Österåker	9 969	414	4,2	286	2,9	74	0,7
Värmdö	10 071	507	5,0	293	2,9	62	0,6
Järfälla	15 114	947	6,3	1 026	6,8	255	1,7
Ekerö	6 812	262	3,8	127	1,9	27	0,4
Huddinge	24 052	2 286	9,5	1 211	5,0	524	2,2
Botkyrka	19 911	2 834	14,2	1 059	5,3	467	2,3
Salem	4 088	215	5,3	183	4,5	59	1,4
Haninge	17 880	1 626	9,1	1 035	5,8	392	2,2
Tyresö	10 917	499	4,6	368	3,4	99	0,9
Upplands-Bro	5 525	437	7,9	373	6,8	154	2,8
Nykvarn	2 486	77	3,1	83	3,3	8	0,3
Täby	15 600	518	3,3	160	1,0	53	0,3
Danderyd	8 181	300	3,7	85	1,0	21	0,3
Sollentuna	16 467	878	5,3	467	2,8	154	0,9
Stockholm	161 711	17 310	10,7	10 126	6,3	4 088	2,5
Södertälje	19 138	2 564	13,4	2 989	15,6	1 015	5,3
Nacka	22 604	1 194	5,3	514	2,3	121	0,5
Sundbyberg	7 169	725	10,1	468	6,5	117	1,6
Solna	10 856	811	7,5	195	1,8	83	0,8
Lidingö	10 499	557	5,3	237	2,3	70	0,7
Vaxholm	2 902	100	3,4	39	1,3	5	0,2
Norrköping	10 495	821	7,8	424	4,0	170	1,6
Sigtuna	9 233	898	9,7	693	7,5	246	2,7
Nynäshamn	5 426	396	7,3	383	7,1	114	2,1
Uppsala län	69 084	3 910	5,7	4 302	6,2	1 076	1,6
Håbo	4 894	211	4,3	174	3,6	30	0,6
Älvkarleby	1 776	111	6,3	142	8,0	47	2,6
Knivsta	4 129	127	3,1	89	2,2	9	0,2
Heby	2 639	189	7,2	238	9,0	60	2,3
Tierp	3 962	255	6,4	384	9,7	86	2,2
Uppsala	39 169	2 356	6,0	2 559	6,5	647	1,7
Enköping	8 365	449	5,4	515	6,2	138	1,6
Östhammar	4 150	212	5,1	201	4,8	59	1,4
Södermanlands län	55 373	4 658	8,4	6 538	11,8	2 290	4,1
Vingåker	1 781	127	7,1	122	6,9	28	1,6

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Gnesta	2 241	136	6,1	161	7,2	33	1,5
Nyköping	10 311	612	5,9	683	6,6	228	2,2
Oxelösund	1 904	104	5,5	111	5,8	37	1,9
Flen	3 167	357	11,3	462	14,6	168	5,3
Katrineholm	6 536	717	11,0	891	13,6	318	4,9
Eskilstuna	19 802	2 181	11,0	3 423	17,3	1 338	6,8
Strängnäs	7 081	341	4,8	568	8,0	109	1,5
Trosa	2 550	83	3,3	117	4,6	31	1,2
Östergötlands län	86 309	6 479	7,5	8 531	9,9	3 153	3,7
Ödeshög	1 030	84	8,2	69	6,7	37	3,6
Ydre	693	56	8,1	35	5,1	16	2,3
Kinda	1 963	88	4,5	160	8,2	33	1,7
Boxholm	996	31	3,1	81	8,1	15	1,5
Åtvidaberg	2 372	122	5,1	111	4,7	46	1,9
Finspång	3 982	247	6,2	283	7,1	94	2,4
Valdemarsvik	1 332	111	8,3	58	4,4	21	1,6
Linköping	29 237	2 326	8,0	3 141	10,7	1 323	4,5
Norrköping	26 692	2 323	8,7	3 426	12,8	1 180	4,4
Söderköping	2 928	124	4,2	108	3,7	12	0,4
Motala	8 449	669	7,9	559	6,6	251	3,0
Vadstena	1 300	57	4,4	77	5,9	19	1,5
Mjölby	5 335	241	4,5	423	7,9	106	2,0
Jönköpings län	70 576	3 375	4,8	5 071	7,2	1 361	1,9
Aneby	1 244	63	5,1	88	7,1	24	1,9
Gnosjö	2 098	68	3,2	173	8,2	28	1,3
Mullsjö	1 570	45	2,9	57	3,6	13	0,8
Habo	2 799	93	3,3	74	2,6	16	0,6
Gislaved	6 405	340	5,3	489	7,6	141	2,2
Vaggeryd	2 898	113	3,9	233	8,0	49	1,7
Jönköping	26 162	1 294	4,9	1 968	7,5	530	2,0
Nässjö	6 073	390	6,4	556	9,2	189	3,1
Värnamo	6 919	253	3,7	383	5,5	102	1,5
Sävsjö	2 280	149	6,5	200	8,8	62	2,7
Vetlanda	5 400	259	4,8	335	6,2	103	1,9
Eksjö	3 027	99	3,3	169	5,6	25	0,8
Tranås	3 701	209	5,6	346	9,3	79	2,1
Kronobergs län	37 107	2 355	6,3	2 986	8,0	1 045	2,8
Uppvidinge	1 819	145	8,0	125	6,9	48	2,6
Lessebo	1 684	123	7,3	180	10,7	60	3,6
Tingsryd	2 151	146	6,8	119	5,5	40	1,9
Alvesta	3 878	199	5,1	377	9,7	83	2,1

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Älmhult	3 254	141	4,3	157	4,8	19	0,6
Markaryd	1 834	161	8,8	153	8,3	63	3,4
Växjö	17 122	1 214	7,1	1 673	9,8	657	3,8
Ljungby	5 365	226	4,2	202	3,8	75	1,4
Kalmar län	43 511	2 545	5,8	2 788	6,4	759	1,7
Högsby	1 028	129	12,5	108	10,5	36	3,5
Torsås	1 307	97	7,4	97	7,4	28	2,1
Mörbylånga	2 868	122	4,3	64	2,2	19	0,7
Hultsfred	2 361	213	9,0	146	6,2	68	2,9
Mönsterås	2 431	120	4,9	91	3,7	26	1,1
Emmaboda	1 577	107	6,8	94	6,0	41	2,6
Kalmar	11 987	615	5,1	886	7,4	175	1,5
Nybro	3 567	279	7,8	181	5,1	70	2,0
Oskarshamn	5 081	168	3,3	259	5,1	54	1,1
Västervik	6 536	366	5,6	535	8,2	159	2,4
Vimmerby	3 026	190	6,3	251	8,3	62	2,0
Borgholm	1 742	139	8,0	76	4,4	21	1,2
Gotlands län	10 593	712	6,7	776	7,3	174	1,6
Gotland	10 593	712	6,7	776	7,3	174	1,6
Blekinge län	29 254	1 867	6,4	1 870	6,4	603	2,1
Olofström	2 290	193	8,4	85	3,7	38	1,7
Karlskrona	12 870	723	5,6	976	7,6	279	2,2
Ronneby	5 205	371	7,1	342	6,6	113	2,2
Karlshamn	5 742	377	6,6	289	5,0	108	1,9
Sölvesborg	3 147	203	6,5	178	5,7	65	2,1
Skåne län	251 929	30 206	12,0	21 523	8,5	8 201	3,3
Svalöv	2 956	178	6,0	199	6,7	44	1,5
Staffanstorps	5 534	282	5,1	166	3,0	37	0,7
Burlöv	3 729	480	12,9	342	9,2	126	3,4
Vellinge	7 910	503	6,4	40	0,5	5	0,1
Östra Göinge	2 709	231	8,5	168	6,2	63	2,3
Örkelljunga	1 899	210	11,1	144	7,6	43	2,3
Bjuv	3 353	382	11,4	292	8,7	95	2,8
Kävlinge	7 142	295	4,1	169	2,4	52	0,7
Lomma	5 445	180	3,3	68	1,2	11	0,2
Svedala	4 903	336	6,9	98	2,0	22	0,4
Skurup	3 307	249	7,5	164	5,0	34	1,0
Sjöbo	3 531	320	9,1	115	3,3	35	1,0
Hörby	2 923	282	9,6	227	7,8	65	2,2
Höör	3 366	217	6,4	138	4,1	48	1,4

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Tomelilla	2 504	221	8,8	198	7,9	59	2,4
Bromölla	2 472	162	6,6	140	5,7	51	2,1
Osby	2 548	206	8,1	179	7,0	57	2,2
Perstorp	1 424	226	15,9	161	11,3	93	6,5
Klippan	3 309	361	10,9	165	5,0	76	2,3
Åstorp	3 459	402	11,6	291	8,4	116	3,4
Båstad	2 429	161	6,6	95	3,9	13	0,5
Malmö	57 373	13 299	23,2	9 308	16,2	3 843	6,7
Lund	20 804	1 553	7,5	942	4,5	268	1,3
Landskrona	8 435	1 375	16,3	1 175	13,9	463	5,5
Helsingborg	25 650	3 143	12,3	2 635	10,3	979	3,8
Höganäs	5 190	280	5,4	125	2,4	24	0,5
Eslöv	7 020	490	7,0	474	6,8	131	1,9
Ystad	5 005	258	5,2	167	3,3	46	0,9
Trelleborg	8 680	870	10,0	473	5,4	189	2,2
Kristianstad	16 137	1 579	9,8	1 741	10,8	709	4,4
Simrishamn	3 191	251	7,9	169	5,3	58	1,8
Ängelholm	7 735	416	5,4	263	3,4	96	1,2
Hässleholm	9 857	808	8,2	492	5,0	250	2,5
Hallands län	63 634	2 866	4,5	2 514	4,0	672	1,1
Hylte	2 123	146	6,9	161	7,6	53	2,5
Halmstad	18 001	1 081	6,0	770	4,3	319	1,8
Laholm	4 582	251	5,5	288	6,3	72	1,6
Falkenberg	8 412	434	5,2	508	6,0	85	1,0
Varberg	11 938	430	3,6	377	3,2	70	0,6
Kungsbacka	18 578	524	2,8	410	2,2	73	0,4
Västra Götalands län	320 271	24 229	7,6	24 058	7,5	8 743	2,7
Härryda	9 010	297	3,3	231	2,6	58	0,6
Partille	8 380	331	3,9	272	3,2	81	1,0
Öckerö	2 818	91	3,2	61	2,2	12	0,4
Stenungsund	5 664	256	4,5	185	3,3	60	1,1
Tjörn	2 876	131	4,6	124	4,3	11	0,4
Orust	2 786	131	4,7	97	3,5	25	0,9
Sotenäs	1 480	114	7,7	53	3,6	11	0,7
Munkedal	2 013	167	8,3	142	7,1	41	2,0
Tanum	2 217	196	8,8	114	5,1	28	1,3
Dals-Ed	843	88	10,4	60	7,1	12	1,4
Färgelanda	1 304	123	9,4	77	5,9	32	2,5
Ale	6 435	270	4,2	278	4,3	72	1,1
Lerum	9 830	252	2,6	327	3,3	43	0,4
Vårgårda	2 440	149	6,1	183	7,5	66	2,7
Bollebygd	1 904	55	2,9	70	3,7	11	0,6

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Grästorp	1 176	65	5,5	58	4,9	25	2,1
Essunga	1 111	110	9,9	60	5,4	19	1,7
Karlsborg	1 158	53	4,6	51	4,4	7	0,6
Gullspång	845	81	9,6	95	11,2	37	4,4
Tranemo	2 415	92	3,8	152	6,3	36	1,5
Bengtsfors	1 619	203	12,5	124	7,7	38	2,3
Mellerud	1 640	203	12,4	156	9,5	51	3,1
Lilla Edet	2 546	191	7,5	220	8,6	62	2,4
Mark	7 277	409	5,6	377	5,2	118	1,6
Svenljunga	2 074	116	5,6	162	7,8	33	1,6
Herrljunga	1 863	103	5,5	142	7,6	45	2,4
Vara	3 068	194	6,3	135	4,4	40	1,3
Götene	2 806	174	6,2	155	5,5	52	1,9
Tibro	2 148	134	6,2	149	6,9	60	2,8
Töreboda	1 715	160	9,3	98	5,7	47	2,7
Göteborg	96 821	10 534	10,9	11 291	11,7	4 233	4,4
Mölnadal	13 961	499	3,6	468	3,4	125	0,9
Kungälv	9 071	362	4,0	323	3,6	69	0,8
Lysekil	2 588	164	6,3	179	6,9	33	1,3
Uddevalla	10 570	836	7,9	738	7,0	305	2,9
Strömstad	2 175	290	13,3	61	2,8	24	1,1
Vänersborg	7 665	492	6,4	531	6,9	177	2,3
Trollhättan	11 697	1 295	11,1	1 574	13,5	761	6,5
Alingsås	8 024	463	5,8	405	5,0	190	2,4
Borås	20 861	1 782	8,5	1 646	7,9	728	3,5
Ulricehamn	4 673	310	6,6	324	6,9	124	2,7
Åmål	2 282	221	9,7	159	7,0	53	2,3
Mariestad	4 469	283	6,3	221	4,9	85	1,9
Lidköping	7 695	263	3,4	268	3,5	65	0,8
Skara	3 658	219	6,0	219	6,0	65	1,8
Skövde	10 022	564	5,6	454	4,5	187	1,9
Hjo	1 714	75	4,4	81	4,7	19	1,1
Tidaholm	2 440	185	7,6	156	6,4	48	2,0
Falköping	6 424	453	7,1	552	8,6	219	3,4
Värmlands län	51 134	4 489	8,8	3 457	6,8	1 150	2,2
Kil	2 476	164	6,6	184	7,4	27	1,1
Eda	1 516	277	18,3	118	7,8	46	3,0
Torsby	2 095	269	12,8	130	6,2	43	2,1
Storfors	816	95	11,6	129	15,8	61	7,5
Hammarö	3 578	89	2,5	99	2,8	19	0,5
Munkfors	638	72	11,3	41	6,4	15	2,4
Forshaga	2 423	170	7,0	142	5,9	58	2,4
Grums	1 652	173	10,5	128	7,7	46	2,8

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Årjäng	1 927	354	18,4	104	5,4	24	1,2
Sunne	2 530	193	7,6	111	4,4	34	1,3
Karlstad	15 668	1 101	7,0	1 031	6,6	315	2,0
Kristinehamn	4 304	391	9,1	365	8,5	160	3,7
Filipstad	1 782	228	12,8	190	10,7	83	4,7
Hagfors	2 013	174	8,6	179	8,9	45	2,2
Arvika	4 801	425	8,9	366	7,6	115	2,4
Säffle	2 915	314	10,8	140	4,8	59	2,0
Örebro län	56 376	4 780	8,5	5 192	9,2	2 064	3,7
Lekeberg	1 546	60	3,9	42	2,7	16	1,0
Laxå	960	76	7,9	22	2,3	5	0,5
Hallsberg	3 095	201	6,5	233	7,5	70	2,3
Degerfors	1 770	124	7,0	160	9,0	49	2,8
Hällefors	1 218	169	13,9	174	14,3	94	7,7
Ljusnarsberg	794	103	13,0	76	9,6	38	4,8
Örebro	28 067	2 864	10,2	2 919	10,4	1 314	4,7
Kumla	4 725	258	5,5	324	6,9	103	2,2
Askersund	2 070	115	5,6	73	3,5	25	1,2
Karlskoga	5 550	349	6,3	404	7,3	127	2,3
Nora	2 099	144	6,9	200	9,5	52	2,5
Lindesberg	4 482	317	7,1	565	12,6	171	3,8
Västmanlands län	50 325	3 904	7,8	5 154	10,2	1 915	3,8
Skinnskatteberg	741	75	10,1	57	7,7	22	3,0
Surahammar	1 956	137	7,0	137	7,0	64	3,3
Kungsör	1 639	112	6,8	99	6,0	28	1,7
Hallstahammar	3 032	237	7,8	275	9,1	120	4,0
Norberg	1 073	110	10,3	115	10,7	47	4,4
Västerås	28 124	2 071	7,4	2 913	10,4	1 069	3,8
Sala	4 140	288	7,0	390	9,4	123	3,0
Fagersta	2 288	227	9,9	238	10,4	112	4,9
Köping	4 766	463	9,7	664	13,9	257	5,4
Arboga	2 566	184	7,2	266	10,4	73	2,8
Dalarnas län	53 061	3 632	6,8	4 815	9,1	1 470	2,8
Vansbro	1 280	107	8,4	38	3,0	8	0,6
Malung	1 918	144	7,5	196	10,2	51	2,7
Gagnef	2 182	119	5,5	111	5,1	15	0,7
Leksand	2 869	113	3,9	153	5,3	33	1,2
Rättvik	1 827	128	7,0	112	6,1	11	0,6
Orsa	1 272	118	9,3	145	11,4	52	4,1
Älvdalen	1 312	114	8,7	72	5,5	24	1,8
Smedjebacken	1 918	128	6,7	126	6,6	32	1,7

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Mora	3 730	243	6,5	125	3,4	33	0,9
Falun	11 359	469	4,1	990	8,7	137	1,2
Borlänge	10 111	1 068	10,6	1 671	16,5	701	6,9
Säter	2 080	110	5,3	61	2,9	39	1,9
Hedemora	2 798	193	6,9	180	6,4	58	2,1
Avesta	3 766	226	6,0	305	8,1	92	2,4
Ludvika	4 639	352	7,6	530	11,4	184	4,0
Gävleborgs län	52 372	3 986	7,6	5 358	10,2	1 800	3,4
Ockelbo	1 052	61	5,8	134	12,7	25	2,4
Hofors	1 790	137	7,7	212	11,8	60	3,4
Ovanåker	2 085	134	6,4	165	7,9	36	1,7
Nordanstig	1 822	188	10,3	209	11,5	50	2,7
Ljusdal	3 505	205	5,8	375	10,7	70	2,0
Gävle	18 598	1 688	9,1	1 782	9,6	858	4,6
Sandviken	7 005	464	6,6	846	12,1	260	3,7
Söderhamn	4 519	360	8,0	456	10,1	130	2,9
Bollnäs	4 881	355	7,3	483	9,9	178	3,6
Hudiksvall	7 115	394	5,5	696	9,8	133	1,9
Västernorrlands län	46 720	2 824	6,0	3 472	7,4	1 077	2,3
Ånge	1 815	134	7,4	149	8,2	42	2,3
Timrå	3 827	227	5,9	326	8,5	100	2,6
Härnösand	4 629	308	6,7	371	8,0	119	2,6
Sundsvall	18 896	1 147	6,1	1 538	8,1	491	2,6
Kramfors	3 152	216	6,9	223	7,1	66	2,1
Sollefteå	3 575	283	7,9	300	8,4	97	2,7
Örnsköldsvik	10 826	509	4,7	565	5,2	162	1,5
Jämtlands län	24 219	1 561	6,4	1 503	6,2	441	1,8
Ragunda	983	59	6,0	80	8,1	27	2,7
Bräcke	1 305	97	7,4	146	11,2	43	3,3
Krokom	3 391	200	5,9	152	4,5	52	1,5
Strömsund	2 083	220	10,6	233	11,2	91	4,4
Åre	2 075	153	7,4	91	4,4	29	1,4
Berg	1 356	135	10,0	96	7,1	31	2,3
Härjedalen	1 714	165	9,6	80	4,7	25	1,5
Östersund	11 312	532	4,7	625	5,5	143	1,3
Västerbottens län	50 305	2 279	4,5	3 163	6,3	792	1,6
Nordmaling	1 328	70	5,3	109	8,2	34	2,6
Bjurholm	467	36	7,7	53	11,3	11	2,4
Vindeln	987	50	5,1	37	3,7	9	0,9
Robertsfors	1 359	55	4,0	88	6,5	17	1,3

Kommunbilaga 5: Barn 0-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Norsjö	814	54	6,6	43	5,3	23	2,8
Malå	627	43	6,9	48	7,7	17	2,7
Storuman	1 066	40	3,8	66	6,2	0	0,0
Sorsele	480	54	11,3	57	11,9	11	2,3
Dorotea	484	41	8,5	66	13,6	21	4,3
Vännäs	1 833	92	5,0	72	3,9	19	1,0
Vilhelmina	1 452	126	8,7	167	11,5	38	2,6
Åsele	526	29	5,5	50	9,5	10	1,9
Umeå	22 509	943	4,2	1 157	5,1	292	1,3
Lycksele	2 371	140	5,9	243	10,2	68	2,9
Skellefteå	14 002	506	3,6	907	6,5	220	1,6
Norrbottens län	46 157	2 421	5,2	2 644	5,7	720	1,6
Arvidsjaur	1 136	56	4,9	116	10,2	26	2,3
Arjeplog	498	29	5,8	35	7,0	10	2,0
Jokkmokk	840	71	8,5	30	3,6	6	0,7
Överkalix	534	53	9,9	54	10,1	25	4,7
Kalix	3 028	169	5,6	159	5,3	49	1,6
Övertorneå	857	95	11,1	69	8,1	26	3,0
Pajala	1 075	50	4,7	64	6,0	8	0,7
Gällivare	3 127	131	4,2	184	5,9	43	1,4
Älvsbyn	1 563	104	6,7	137	8,8	33	2,1
Luleå	13 949	714	5,1	824	5,9	229	1,6
Piteå	7 989	278	3,5	330	4,1	79	1,0
Boden	5 170	279	5,4	328	6,3	102	2,0
Haparanda	1 849	204	11,0	129	7,0	38	2,1
Kiruna	4 542	188	4,1	185	4,1	46	1,0
Hela riket	1 912 071	151 211	7,9	139 176	7,3	48 084	2,5

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Stockholms län	193 048	18 713	9,7	9 680	5,0	4 273	2,2
Upplands-Väsby	3 541	346	9,8	206	5,8	83	2,3
Vallentuna	3 203	116	3,6	57	1,8	19	0,6
Österåker	3 920	164	4,2	103	2,6	28	0,7
Värmdö	4 021	217	5,4	101	2,5	27	0,7
Järfälla	6 162	502	8,1	395	6,4	141	2,3
Ekerö	2 677	107	4,0	43	1,6	12	0,4
Huddinge	10 003	1 168	11,7	540	5,4	260	2,6
Botkyrka	8 245	1 335	16,2	384	4,7	205	2,5
Salem	1 547	98	6,3	70	4,5	27	1,7
Haninge	7 319	776	10,6	421	5,8	201	2,7
Tyresö	4 165	268	6,4	140	3,4	51	1,2
Upplands-Bro	2 384	230	9,6	168	7,0	79	3,3
Nykvarn	969	24	2,5	25	2,6
Täby	6 203	237	3,8	71	1,1	33	0,5
Danderyd	3 103	104	3,4	42	1,4	13	0,4
Sollentuna	6 824	416	6,1	207	3,0	79	1,2
Stockholm	76 766	8 617	11,2	4 196	5,5	1 988	2,6
Södertälje	7 757	1 329	17,1	1 265	16,3	530	6,8
Nacka	9 755	578	5,9	203	2,1	74	0,8
Sundbyberg	3 613	390	10,8	210	5,8	62	1,7
Solna	5 874	475	8,1	86	1,5	45	0,8
Lidingö	4 317	232	5,4	110	2,5	41	0,9
Vaxholm	1 171	38	3,2	12	1,0
Norrtälje	3 812	341	8,9	168	4,4	73	1,9
Sigtuna	3 655	434	11,9	305	8,3	142	3,9
Nynäshamn	2 042	171	8,4	152	7,4	54	2,6
Uppsala län	28 035	1 883	6,7	1 761	6,3	562	2,0
Häbo	1 892	92	4,9	63	3,3	19	1,0
Älvkarleby	709	47	6,6	72	10,2	22	3,1
Knivsta	1 815	52	2,9	36	2,0	4	0,2
Heby	878	68	7,7	89	10,1	27	3,1
Tierp	1 415	114	8,1	152	10,7	48	3,4
Uppsala	16 725	1 220	7,3	1 048	6,3	339	2,0
Enköping	3 107	209	6,7	221	7,1	75	2,4
Östhammar	1 494	81	5,4	80	5,4	28	1,9
Södermanlands län	21 273	2 322	10,9	2 783	13,1	1 258	5,9
Vingåker	602	51	8,5	32	5,3	10	1,7

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Gnesta	848	59	7,0	59	7,0	15	1,8
Nyköping	4 091	302	7,4	304	7,4	123	3,0
Oxelösund	760	58	7,6	48	6,3	20	2,6
Flen	1 041	156	15,0	194	18,6	91	8,7
Katrineholm	2 418	350	14,5	418	17,3	177	7,3
Eskilstuna	7 792	1 133	14,5	1 460	18,7	754	9,7
Strängnäs	2 791	176	6,3	219	7,8	54	1,9
Trosa	930	37	4,0	49	5,3	14	1,5
Östergötlands län	33 772	3 084	9,1	3 711	11,0	1 627	4,8
Ödeshög	359	41	11,4	35	9,7	23	6,4
Ydre	250	19	7,6	18	7,2	8	3,2
Kinda	719	50	7,0	79	11,0	25	3,5
Boxholm	340	16	4,7	33	9,7	8	2,4
Åtvidaberg	819	48	5,9	46	5,6	24	2,9
Finspång	1 465	134	9,1	130	8,9	63	4,3
Valdemarsvik	462	39	8,4	21	4,5	6	1,3
Linköping	11 910	1 051	8,8	1 324	11,1	609	5,1
Norrköping	10 813	1 163	10,8	1 506	13,9	638	5,9
Söderköping	1 029	43	4,2	38	3,7	6	0,6
Motala	3 124	333	10,7	250	8,0	143	4,6
Vadstena	400	23	5,8	27	6,8	9	2,3
Mjölby	2 082	124	6,0	204	9,8	65	3,1
Jönköpings län	27 253	1 644	6,0	2 136	7,8	759	2,8
Aneby	440	23	5,2	25	5,7	8	1,8
Gnosjö	739	22	3,0	60	8,1	11	1,5
Mullsjö	596	24	4,0	22	3,7	9	1,5
Habo	1 236	53	4,3	25	2,0	11	0,9
Gislaved	2 302	158	6,9	215	9,3	83	3,6
Vaggeryd	1 160	61	5,3	99	8,5	31	2,7
Jönköping	10 754	664	6,2	830	7,7	297	2,8
Nässjö	2 202	181	8,2	250	11,4	98	4,5
Värnamo	2 589	117	4,5	136	5,3	44	1,7
Sävsjö	818	81	9,9	89	10,9	38	4,6
Vetlanda	1 957	114	5,8	153	7,8	62	3,2
Eksjö	1 083	44	4,1	72	6,6	15	1,4
Tranås	1 377	102	7,4	160	11,6	52	3,8
Kronobergs län	14 599	1 163	8,0	1 318	9,0	566	3,9
Uppvidinge	624	68	10,9	54	8,7	25	4,0
Lessebo	626	61	9,7	73	11,7	33	5,3
Tingsryd	743	60	8,1	44	5,9	23	3,1
Alvesta	1 534	97	6,3	181	11,8	54	3,5

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Älmhult	1 276	64	5,0	57	4,5	8	0,6
Markaryd	701	82	11,7	67	9,6	37	5,3
Växjö	7 052	632	9,0	755	10,7	356	5,0
Ljungby	2 043	99	4,8	87	4,3	30	1,5
Kalmar län	16 059	1 130	7,0	1 127	7,0	372	2,3
Högsby	319	44	13,8	37	11,6	14	4,4
Torsås	487	44	9,0	43	8,8	18	3,7
Mörbylånga	1 144	51	4,5	27	2,4	11	1,0
Hultsfred	776	88	11,3	54	7,0	30	3,9
Mönsterås	844	54	6,4	32	3,8	10	1,2
Emmaboda	531	41	7,7	46	8,7	25	4,7
Kalmar	4 776	309	6,5	367	7,7	91	1,9
Nybro	1 316	129	9,8	87	6,6	33	2,5
Oskarshamn	1 859	76	4,1	106	5,7	26	1,4
Västervik	2 344	162	6,9	195	8,3	71	3,0
Vimmerby	1 074	74	6,9	104	9,7	32	3,0
Borgholm	589	58	9,8	29	4,9	11	1,9
Gotlands län	3 869	320	8,3	321	8,3	102	2,6
Gotland	3 869	320	8,3	321	8,3	102	2,6
Blekinge län	11 452	941	8,2	823	7,2	323	2,8
Olofström	798	100	12,5	45	5,6	22	2,8
Karlskrona	5 328	407	7,6	456	8,6	166	3,1
Ronneby	1 999	170	8,5	135	6,8	54	2,7
Karlshamn	2 118	173	8,2	122	5,8	54	2,5
Sölvesborg	1 209	91	7,5	65	5,4	27	2,2
Skåne län	104 054	15 921	15,3	9 062	8,7	4 354	4,2
Svalöv	1 115	82	7,4	76	6,8	23	2,1
Staffanstorps	2 183	138	6,3	65	3,0	18	0,8
Burlöv	1 537	265	17,2	145	9,4	71	4,6
Vellinge	2 900	270	9,3	10	0,3
Östra Göinge	980	107	10,9	83	8,5	38	3,9
Örkelljunga	705	81	11,5	65	9,2	17	2,4
Bjuv	1 306	181	13,9	126	9,6	59	4,5
Kävlinge	3 081	143	4,6	66	2,1	31	1,0
Lomma	2 284	72	3,2	27	1,2	5	0,2
Svedala	2 019	182	9,0	34	1,7	8	0,4
Skurup	1 237	129	10,4	58	4,7	20	1,6
Sjöbo	1 356	144	10,6	46	3,4	19	1,4
Hörby	1 147	144	12,6	99	8,6	40	3,5
Höör	1 326	90	6,8	45	3,4	21	1,6

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Tomelilla	1 023	122	11,9	82	8,0	37	3,6
Bromölla	985	66	6,7	59	6,0	26	2,6
Osby	936	92	9,8	81	8,7	26	2,8
Perstorp	543	99	18,2	69	12,7	44	8,1
Klippan	1 210	165	13,6	69	5,7	40	3,3
Åstorp	1 369	160	11,7	130	9,5	56	4,1
Båstad	902	68	7,5	37	4,1	4	0,4
Malmö	26 965	7 680	28,5	3 915	14,5	2 077	7,7
Lund	8 861	846	9,5	422	4,8	162	1,8
Landskrona	3 476	742	21,3	507	14,6	257	7,4
Helsingborg	10 510	1 585	15,1	1 106	10,5	539	5,1
Höganäs	1 926	111	5,8	39	2,0	16	0,8
Eslöv	2 789	249	8,9	200	7,2	57	2,0
Ystad	1 939	128	6,6	82	4,2	31	1,6
Trelleborg	3 493	433	12,4	206	5,9	103	2,9
Kristianstad	6 332	696	11,0	732	11,6	323	5,1
Simrishamn	1 057	106	10,0	63	6,0	23	2,2
Ängelholm	2 944	178	6,0	103	3,5	42	1,4
Hässleholm	3 618	367	10,1	215	5,9	120	3,3
Hallands län	24 682	1 287	5,2	984	4,0	337	1,4
Hylte	798	75	9,4	71	8,9	34	4,3
Halmstad	7 209	525	7,3	333	4,6	165	2,3
Laholm	1 668	108	6,5	112	6,7	36	2,2
Falkenberg	3 071	191	6,2	184	6,0	34	1,1
Varberg	4 790	180	3,8	137	2,9	35	0,7
Kungsbacka	7 146	208	2,9	147	2,1	33	0,5
Västra Götalands län	129 574	11 790	9,1	10 274	7,9	4 566	3,5
Härryda	3 770	123	3,3	93	2,5	27	0,7
Partille	3 253	159	4,9	103	3,2	38	1,2
Öckerö	1 060	47	4,4	19	1,8	11	1,0
Stenungsund	2 280	135	5,9	85	3,7	44	1,9
Tjörn	1 077	65	6,0	51	4,7	8	0,7
Orust	935	40	4,3	38	4,1	9	1,0
Sotenäs	494	61	12,3	18	3,6	8	1,6
Munkedal	735	77	10,5	56	7,6	24	3,3
Tanum	836	79	9,4	44	5,3	12	1,4
Dals-Ed	314	45	14,3	25	8,0	9	2,9
Färgelanda	454	57	12,6	33	7,3	15	3,3
Ale	2 454	117	4,8	114	4,6	44	1,8
Lerum	3 846	104	2,7	102	2,7	23	0,6
Vårgårda	928	56	6,0	71	7,7	28	3,0
Bollebygd	762	29	3,8	29	3,8	8	1,0

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Grästorp	420	26	6,2	25	6,0	10	2,4
Essunga	386	47	12,2	25	6,5	14	3,6
Karlsborg	421	19	4,5	20	4,8	5	1,2
Gullspång	276	38	13,8	39	14,1	16	5,8
Tranemo	819	45	5,5	71	8,7	24	2,9
Bengtstors	557	86	15,4	49	8,8	19	3,4
Mellerud	557	97	17,4	64	11,5	27	4,8
Lilla Edet	949	102	10,7	99	10,4	37	3,9
Mark	2 770	196	7,1	178	6,4	71	2,6
Svenljunga	705	56	7,9	68	9,6	20	2,8
Herrljunga	662	53	8,0	61	9,2	23	3,5
Vara	1 109	62	5,6	46	4,1	18	1,6
Götene	1 040	76	7,3	69	6,6	26	2,5
Tibro	784	61	7,8	56	7,1	22	2,8
Töreboda	617	76	12,3	51	8,3	29	4,7
Göteborg	43 413	5 397	12,4	4 936	11,4	2 246	5,2
Mölnadal	5 886	265	4,5	169	2,9	60	1,0
Kungälv	3 786	170	4,5	106	2,8	36	1,0
Lysekil	938	65	6,9	69	7,4	15	1,6
Uddevalla	4 194	440	10,5	337	8,0	171	4,1
Strömstad	852	132	15,5	24	2,8	14	1,6
Vänersborg	2 914	249	8,5	253	8,7	116	4,0
Trollhättan	4 503	617	13,7	692	15,4	372	8,3
Alingsås	3 259	199	6,1	153	4,7	88	2,7
Borås	8 343	861	10,3	707	8,5	355	4,3
Ulricehamn	1 706	121	7,1	146	8,6	55	3,2
Åmål	788	84	10,7	56	7,1	15	1,9
Mariestad	1 622	122	7,5	92	5,7	44	2,7
Lidköping	2 892	110	3,8	116	4,0	34	1,2
Skara	1 334	114	8,5	111	8,3	43	3,2
Skövde	3 957	286	7,2	202	5,1	94	2,4
Hjo	625	32	5,1	28	4,5	12	1,9
Tidaholm	852	86	10,1	62	7,3	27	3,2
Falköping	2 440	206	8,4	213	8,7	100	4,1
Värmlands län	19 118	2 000	10,5	1 440	7,5	563	2,9
Kil	961	81	8,4	79	8,2	15	1,6
Eda	538	105	19,5	48	8,9	20	3,7
Torsby	699	104	14,9	55	7,9	23	3,3
Storfors	276	32	11,6	52	18,8	19	6,9
Hammarö	1 395	46	3,3	43	3,1	9	0,6
Munkfors	233	30	12,9	15	6,4	7	3,0
Forshaga	866	55	6,4	54	6,2	21	2,4
Grums	630	73	11,6	46	7,3	21	3,3

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Årjäng	682	149	21,8	42	6,2	11	1,6
Sunne	846	76	9,0	37	4,4	13	1,5
Karlstad	6 370	567	8,9	445	7,0	179	2,8
Kristinehamn	1 546	186	12,0	175	11,3	79	5,1
Filipstad	604	97	16,1	75	12,4	32	5,3
Hagfors	649	71	10,9	70	10,8	32	4,9
Arvika	1 788	180	10,1	147	8,2	49	2,7
Säffle	1 035	148	14,3	57	5,5	33	3,2
Örebro län	21 825	2 188	10,0	2 167	9,9	1 010	4,6
Lekeberg	656	26	4,0	16	2,4	5	0,8
Laxå	320	27	8,4	9	2,8
Hallsberg	1 134	90	7,9	95	8,4	34	3,0
Degerfors	559	62	11,1	54	9,7	27	4,8
Hällefors	432	73	16,9	66	15,3	44	10,2
Ljusnarsberg	248	44	17,7	33	13,3	15	6,0
Örebro	11 571	1 311	11,3	1 216	10,5	638	5,5
Kumla	1 813	117	6,5	123	6,8	47	2,6
Askersund	748	58	7,8	43	5,7	17	2,3
Karlskoga	2 035	173	8,5	206	10,1	80	3,9
Nora	752	62	8,2	80	10,6	24	3,2
Lindesberg	1 557	145	9,3	226	14,5	77	4,9
Västmanlands län	19 354	1 908	9,9	2 191	11,3	1 008	5,2
Skinnskatteberg	266	36	13,5	24	9,0	12	4,5
Surahammar	730	57	7,8	57	7,8	35	4,8
Kungsör	568	52	9,2	41	7,2	14	2,5
Hallstahammar	1 164	107	9,2	108	9,3	60	5,2
Norberg	384	45	11,7	55	14,3	25	6,5
Västerås	11 081	1 024	9,2	1 208	10,9	541	4,9
Sala	1 563	140	9,0	179	11,5	70	4,5
Fagersta	918	123	13,4	117	12,7	71	7,7
Köping	1 818	238	13,1	291	16,0	143	7,9
Arboga	862	86	10,0	111	12,9	37	4,3
Dalarnas län	20 123	1 675	8,3	2 036	10,1	744	3,7
Vansbro	480	44	9,2	17	3,5	4	0,8
Malung	700	52	7,4	70	10,0	13	1,9
Gagnef	785	45	5,7	35	4,5	8	1,0
Leksand	1 005	50	5,0	61	6,1	14	1,4
Rättvik	643	66	10,3	49	7,6	10	1,6
Orsa	436	51	11,7	54	12,4	20	4,6
Älvdalen	526	52	9,9	32	6,1	16	3,0
Smedjebacken	702	57	8,1	52	7,4	20	2,8

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Mora	1 440	106	7,4	51	3,5	14	1,0
Falun	4 372	231	5,3	373	8,5	70	1,6
Borlänge	4 095	520	12,7	770	18,8	362	8,8
Säter	818	51	6,2	27	3,3	18	2,2
Hedemora	1 021	91	8,9	76	7,4	35	3,4
Avesta	1 407	92	6,5	123	8,7	42	3,0
Ludvika	1 693	167	9,9	246	14,5	98	5,8
Gävleborgs län	19 832	1 834	9,2	2 209	11,1	929	4,7
Ockelbo	378	18	4,8	58	15,3	12	3,2
Hofors	663	72	10,9	89	13,4	35	5,3
Ovanåker	750	59	7,9	78	10,4	18	2,4
Nordanstig	712	82	11,5	92	12,9	29	4,1
Ljusdal	1 332	80	6,0	131	9,8	33	2,5
Gävle	7 342	799	10,9	766	10,4	436	5,9
Sandviken	2 540	236	9,3	312	12,3	143	5,6
Söderhamn	1 557	150	9,6	194	12,5	61	3,9
Bollnäs	1 829	162	8,9	208	11,4	94	5,1
Hudiksvall	2 729	176	6,4	281	10,3	68	2,5
Västernorrlands län	18 041	1 342	7,4	1 504	8,3	567	3,1
Ånge	643	49	7,6	57	8,9	15	2,3
Timrå	1 424	113	7,9	129	9,1	56	3,9
Härnösand	1 699	143	8,4	154	9,1	56	3,3
Sundsvall	7 728	581	7,5	686	8,9	272	3,5
Kramfors	1 062	96	9,0	96	9,0	37	3,5
Sollefteå	1 297	107	8,2	119	9,2	40	3,1
Örnsköldsvik	4 188	253	6,0	263	6,3	91	2,2
Jämtlands län	9 537	705	7,4	581	6,1	205	2,1
Ragunda	349	28	8,0	33	9,5	12	3,4
Bräcke	398	30	7,5	44	11,1	11	2,8
Krokom	1 431	92	6,4	58	4,1	16	1,1
Strömsund	706	102	14,4	98	13,9	48	6,8
Åre	803	64	8,0	29	3,6	11	1,4
Berg	480	57	11,9	36	7,5	16	3,3
Härjedalen	575	65	11,3	25	4,3	8	1,4
Östersund	4 795	267	5,6	258	5,4	83	1,7
Västerbottens län	19 790	1 153	5,8	1 251	6,3	421	2,1
Nordmaling	474	36	7,6	45	9,5	19	4,0
Bjurholm	161	20	12,4	18	11,2	9	5,6
Vindeln	387	32	8,3	13	3,4	5	1,3
Robertsfors	521	34	6,5	43	8,3	14	2,7

Kommunbilaga 6: Barn 0-6 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Norsjö	304	28	9,2	16	5,3	9	3,0
Malå	233	22	9,4	23	9,9	12	5,2
Storuman	390	19	4,9	22	5,6
Sorsele	163	25	15,3	14	8,6
Dorotea	176	24	13,6	23	13,1	11	6,3
Vännäs	686	37	5,4	35	5,1	13	1,9
Vilhelmina	525	59	11,2	58	11,0	17	3,2
Åsele	169	11	6,5	16	9,5	5	3,0
Umeå	9 536	496	5,2	489	5,1	148	1,6
Lycksele	891	66	7,4	105	11,8	39	4,4
Skellefteå	5 174	244	4,7	331	6,4	116	2,2
Norrbottnens län	17 167	1 171	6,8	1 068	6,2	361	2,1
Arvidsjaur	425	22	5,2	37	8,7	9	2,1
Arjeplog	177	11	6,2	14	7,9	4	2,3
Jokkmokk	272	38	14,0	10	3,7
Överkalix	180	32	17,8	23	12,8	13	7,2
Kalix	1 098	73	6,6	65	5,9	18	1,6
Övertorneå	262	38	14,5	26	9,9	12	4,6
Pajala	363	19	5,2	24	6,6
Gällivare	1 110	65	5,9	72	6,5	22	2,0
Älvsbyn	540	51	9,4	56	10,4	23	4,3
Luleå	5 529	347	6,3	345	6,2	115	2,1
Piteå	2 955	125	4,2	138	4,7	47	1,6
Boden	1 845	140	7,6	124	6,7	49	2,7
Haparanda	718	116	16,2	66	9,2	24	3,3
Kiruna	1 693	94	5,6	68	4,0	20	1,2
Hela riket	772 457	74 174	9,6	58 427	7,6	24 907	3,2

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Stockholms län	250 713	19 420	7,7	13 781	5,5	4 305	1,7
Upplands-Väsby	5 175	330	6,4	269	5,2	79	1,5
Vallentuna	4 736	165	3,5	105	2,2	19	0,4
Österåker	6 049	250	4,1	183	3,0	46	0,8
Värmdö	6 050	290	4,8	192	3,2	35	0,6
Järfälla	8 952	445	5,0	631	7,0	114	1,3
Ekerö	4 135	155	3,7	84	2,0	15	0,4
Huddinge	14 049	1 118	8,0	671	4,8	264	1,9
Botkyrka	11 666	1 499	12,8	675	5,8	262	2,2
Salem	2 541	117	4,6	113	4,4	32	1,3
Haninge	10 561	850	8,0	614	5,8	191	1,8
Tyresö	6 752	231	3,4	228	3,4	48	0,7
Upplands-Bro	3 141	207	6,6	205	6,5	75	2,4
Nykvarn	1 517	53	3,5	58	3,8	5	0,3
Täby	9 397	281	3,0	89	0,9	20	0,2
Danderyd	5 078	196	3,9	43	0,8	8	0,2
Sollentuna	9 643	462	4,8	260	2,7	75	0,8
Stockholm	84 945	8 693	10,2	5 930	7,0	2 100	2,5
Södertälje	11 381	1 235	10,9	1 724	15,1	485	4,3
Nacka	12 849	616	4,8	311	2,4	47	0,4
Sundbyberg	3 556	335	9,4	258	7,3	55	1,5
Solna	4 982	336	6,7	109	2,2	38	0,8
Lidingö	6 182	325	5,3	127	2,1	29	0,5
Vaxholm	1 731	62	3,6	27	1,6
Norrtälje	6 683	480	7,2	256	3,8	97	1,5
Sigtuna	5 578	464	8,3	388	7,0	104	1,9
Nynäshamn	3 384	225	6,6	231	6,8	60	1,8
Uppsala län	41 049	2 027	4,9	2 541	6,2	514	1,3
Häbo	3 002	119	4,0	111	3,7	11	0,4
Älvkarleby	1 067	64	6,0	70	6,6	25	2,3
Knivsta	2 314	75	3,2	53	2,3	5	0,2
Heby	1 761	121	6,9	149	8,5	33	1,9
Tierp	2 547	141	5,5	232	9,1	38	1,5
Uppsala	22 444	1 136	5,1	1 511	6,7	308	1,4
Enköping	5 258	240	4,6	294	5,6	63	1,2
Östhammar	2 656	131	4,9	121	4,6	31	1,2
Södermanlands län	34 100	2 336	6,9	3 755	11,0	1 032	3,0
Vingåker	1 179	76	6,4	90	7,6	18	1,5

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Gnesta	1 393	77	5,5	102	7,3	18	1,3
Nyköping	6 220	310	5,0	379	6,1	105	1,7
Oxelösund	1 144	46	4,0	63	5,5	17	1,5
Flen	2 126	201	9,5	268	12,6	77	3,6
Katrineholm	4 118	367	8,9	473	11,5	141	3,4
Eskilstuna	12 010	1 048	8,7	1 963	16,3	584	4,9
Strängnäs	4 290	165	3,8	349	8,1	55	1,3
Trosa	1 620	46	2,8	68	4,2	17	1,0
Östergötlands län	52 537	3 395	6,5	4 820	9,2	1 526	2,9
Ödeshög	671	43	6,4	34	5,1	14	2,1
Ydre	443	37	8,4	17	3,8	8	1,8
Kinda	1 244	38	3,1	81	6,5	8	0,6
Boxholm	656	15	2,3	48	7,3	7	1,1
Åtvidaberg	1 553	74	4,8	65	4,2	22	1,4
Finspång	2 517	113	4,5	153	6,1	31	1,2
Valdemarsvik	870	72	8,3	37	4,3	15	1,7
Linköping	17 327	1 275	7,4	1 817	10,5	714	4,1
Norrköping	15 879	1 160	7,3	1 920	12,1	542	3,4
Söderköping	1 899	81	4,3	70	3,7	6	0,3
Motala	5 325	336	6,3	309	5,8	108	2,0
Vadstena	900	34	3,8	50	5,6	10	1,1
Mjölby	3 253	117	3,6	219	6,7	41	1,3
Jönköpings län	43 323	1 731	4,0	2 935	6,8	602	1,4
Aneby	804	40	5,0	63	7,8	16	2,0
Gnosjö	1 359	46	3,4	113	8,3	17	1,3
Mullsjö	974	21	2,2	35	3,6	4	0,4
Habo	1 563	40	2,6	49	3,1	5	0,3
Gislaved	4 103	182	4,4	274	6,7	58	1,4
Vaggeryd	1 738	52	3,0	134	7,7	18	1,0
Jönköping	15 408	630	4,1	1 138	7,4	233	1,5
Nässjö	3 871	209	5,4	306	7,9	91	2,4
Värnamo	4 330	136	3,1	247	5,7	58	1,3
Sävsjö	1 462	68	4,7	111	7,6	24	1,6
Vetlanda	3 443	145	4,2	182	5,3	41	1,2
Eksjö	1 944	55	2,8	97	5,0	10	0,5
Tranås	2 324	107	4,6	186	8,0	27	1,2
Kronobergs län	22 508	1 192	5,3	1 668	7,4	479	2,1
Uppvidinge	1 195	77	6,4	71	5,9	23	1,9
Lessebo	1 058	62	5,9	107	10,1	27	2,6
Tingsryd	1 408	86	6,1	75	5,3	17	1,2
Alvesta	2 344	102	4,4	196	8,4	29	1,2

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Älmhult	1 978	77	3,9	100	5,1	11	0,6
Markaryd	1 133	79	7,0	86	7,6	26	2,3
Växjö	10 070	582	5,8	918	9,1	301	3,0
Ljungby	3 322	127	3,8	115	3,5	45	1,4
Kalmar län	27 452	1 415	5,2	1 661	6,1	387	1,4
Högsby	709	85	12,0	71	10,0	22	3,1
Torsås	820	53	6,5	54	6,6	10	1,2
Mörbylånga	1 724	71	4,1	37	2,1	8	0,5
Hultsfred	1 585	125	7,9	92	5,8	38	2,4
Mönsterås	1 587	66	4,2	59	3,7	16	1,0
Emmaboda	1 046	66	6,3	48	4,6	16	1,5
Kalmar	7 211	306	4,2	519	7,2	84	1,2
Nybro	2 251	150	6,7	94	4,2	37	1,6
Oskarshamn	3 222	92	2,9	153	4,7	28	0,9
Västervik	4 192	204	4,9	340	8,1	88	2,1
Vimmerby	1 952	116	5,9	147	7,5	30	1,5
Borgholm	1 153	81	7,0	47	4,1	10	0,9
Gotlands län	6 724	392	5,8	455	6,8	72	1,1
Gotland	6 724	392	5,8	455	6,8	72	1,1
Blekinge län	17 802	926	5,2	1 047	5,9	280	1,6
Olofström	1 492	93	6,2	40	2,7	16	1,1
Karlskrona	7 542	316	4,2	520	6,9	113	1,5
Ronneby	3 206	201	6,3	207	6,5	59	1,8
Karlshamn	3 624	204	5,6	167	4,6	54	1,5
Sölvesborg	1 938	112	5,8	113	5,8	38	2,0
Skåne län	147 875	14 285	9,7	12 461	8,4	3 847	2,6
Svalöv	1 841	96	5,2	123	6,7	21	1,1
Staffanstorps	3 351	144	4,3	101	3,0	19	0,6
Burlöv	2 192	215	9,8	197	9,0	55	2,5
Vellinge	5 010	233	4,7	30	0,6	4	0,1
Östra Göinge	1 729	124	7,2	85	4,9	25	1,4
Örkelljunga	1 194	129	10,8	79	6,6	26	2,2
Bjuv	2 047	201	9,8	166	8,1	36	1,8
Kävlinge	4 061	152	3,7	103	2,5	21	0,5
Lomma	3 161	108	3,4	41	1,3	6	0,2
Svedala	2 884	154	5,3	64	2,2	14	0,5
Skurup	2 070	120	5,8	106	5,1	14	0,7
Sjöbo	2 175	176	8,1	69	3,2	16	0,7
Hörby	1 776	138	7,8	128	7,2	25	1,4
Höör	2 040	127	6,2	93	4,6	27	1,3

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Tomelilla	1 481	99	6,7	116	7,8	22	1,5
Bromölla	1 487	96	6,5	81	5,4	25	1,7
Osby	1 612	114	7,1	98	6,1	31	1,9
Perstorp	881	127	14,4	92	10,4	49	5,6
Klippan	2 099	196	9,3	96	4,6	36	1,7
Åstorp	2 090	242	11,6	161	7,7	60	2,9
Båstad	1 527	93	6,1	58	3,8	9	0,6
Malmö	30 408	5 619	18,5	5 393	17,7	1 766	5,8
Lund	11 943	707	5,9	520	4,4	106	0,9
Landskrona	4 959	633	12,8	668	13,5	206	4,2
Helsingborg	15 140	1 558	10,3	1 529	10,1	440	2,9
Höganäs	3 264	169	5,2	86	2,6	8	0,2
Eslöv	4 231	241	5,7	274	6,5	74	1,7
Ystad	3 066	130	4,2	85	2,8	15	0,5
Trelleborg	5 187	437	8,4	267	5,1	86	1,7
Kristianstad	9 805	883	9,0	1 009	10,3	386	3,9
Simrishamn	2 134	145	6,8	106	5,0	35	1,6
Ängelholm	4 791	238	5,0	160	3,3	54	1,1
Hässleholm	6 239	441	7,1	277	4,4	130	2,1
Hallands län	38 952	1 579	4,1	1 530	3,9	335	0,9
Hylte	1 325	71	5,4	90	6,8	19	1,4
Halmstad	10 792	556	5,2	437	4,0	154	1,4
Laholm	2 914	143	4,9	176	6,0	36	1,2
Falkenberg	5 341	243	4,5	324	6,1	51	1,0
Varberg	7 148	250	3,5	240	3,4	35	0,5
Kungsbacka	11 432	316	2,8	263	2,3	40	0,3
Västra Götalands län	190 697	12 439	6,5	13 784	7,2	4 177	2,2
Härryda	5 240	174	3,3	138	2,6	31	0,6
Partille	5 127	172	3,4	169	3,3	43	0,8
Öckerö	1 758	44	2,5	42	2,4
Stenungsund	3 384	121	3,6	100	3,0	16	0,5
Tjörn	1 799	66	3,7	73	4,1
Orust	1 851	91	4,9	59	3,2	16	0,9
Sotenäs	986	53	5,4	35	3,5
Munkedal	1 278	90	7,0	86	6,7	17	1,3
Tanum	1 381	117	8,5	70	5,1	16	1,2
Dals-Ed	529	43	8,1	35	6,6
Färgelanda	850	66	7,8	44	5,2	17	2,0
Ale	3 981	153	3,8	164	4,1	28	0,7
Lerum	5 984	148	2,5	225	3,8	20	0,3
Värgårda	1 512	93	6,2	112	7,4	38	2,5
Bollebygd	1 142	26	2,3	41	3,6

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Grästorp	756	39	5,2	33	4,4	15	2,0
Essunga	725	63	8,7	35	4,8	5	0,7
Karlsborg	737	34	4,6	31	4,2
Gullspång	569	43	7,6	56	9,8	21	3,7
Tranemo	1 596	47	2,9	81	5,1	12	0,8
Bengtstors	1 062	117	11,0	75	7,1	19	1,8
Mellerud	1 083	106	9,8	92	8,5	24	2,2
Lilla Edet	1 597	89	5,6	121	7,6	25	1,6
Mark	4 507	213	4,7	199	4,4	47	1,0
Svenljunga	1 369	60	4,4	94	6,9	13	0,9
Herrljunga	1 201	50	4,2	81	6,7	22	1,8
Vara	1 959	132	6,7	89	4,5	22	1,1
Götene	1 766	98	5,5	86	4,9	26	1,5
Tibro	1 364	73	5,4	93	6,8	38	2,8
Töreboda	1 098	84	7,7	47	4,3	18	1,6
Göteborg	53 408	5 137	9,6	6 355	11,9	1 987	3,7
Mölnadal	8 075	234	2,9	299	3,7	65	0,8
Kungälv	5 285	192	3,6	217	4,1	33	0,6
Lysekil	1 650	99	6,0	110	6,7	18	1,1
Uddevalla	6 376	396	6,2	401	6,3	134	2,1
Strömstad	1 323	158	11,9	37	2,8	10	0,8
Vänersborg	4 751	243	5,1	278	5,9	61	1,3
Trollhättan	7 194	678	9,4	882	12,3	389	5,4
Alingsås	4 765	264	5,5	252	5,3	102	2,1
Borås	12 518	921	7,4	939	7,5	373	3,0
Ulricehamn	2 967	189	6,4	178	6,0	69	2,3
Åmål	1 494	137	9,2	103	6,9	38	2,5
Mariestad	2 847	161	5,7	129	4,5	41	1,4
Lidköping	4 803	153	3,2	152	3,2	31	0,6
Skara	2 324	105	4,5	108	4,6	22	0,9
Skövde	6 065	278	4,6	252	4,2	93	1,5
Hjo	1 089	43	3,9	53	4,9	7	0,6
Tidaholm	1 588	99	6,2	94	5,9	21	1,3
Falköping	3 984	247	6,2	339	8,5	119	3,0
Värmlands län	32 016	2 489	7,8	2 017	6,3	587	1,8
Kil	1 515	83	5,5	105	6,9	12	0,8
Eda	978	172	17,6	70	7,2	26	2,7
Torsby	1 396	165	11,8	75	5,4	20	1,4
Storfors	540	63	11,7	77	14,3	42	7,8
Hammarö	2 183	43	2,0	56	2,6	10	0,5
Munkfors	405	42	10,4	26	6,4	8	2,0
Forshaga	1 557	115	7,4	88	5,7	37	2,4
Grums	1 022	100	9,8	82	8,0	25	2,4

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Årjäng	1 245	205	16,5	62	5,0	13	1,0
Sunne	1 684	117	6,9	74	4,4	21	1,2
Karlstad	9 298	534	5,7	586	6,3	136	1,5
Kristinehamn	2 758	205	7,4	190	6,9	81	2,9
Filipstad	1 178	131	11,1	115	9,8	51	4,3
Hagfors	1 364	103	7,6	109	8,0	13	1,0
Arvika	3 013	245	8,1	219	7,3	66	2,2
Säffle	1 880	166	8,8	83	4,4	26	1,4
Örebro län	34 551	2 592	7,5	3 025	8,8	1 054	3,1
Lekeberg	890	34	3,8	26	2,9	11	1,2
Laxå	640	49	7,7	13	2,0
Hallsberg	1 961	111	5,7	138	7,0	36	1,8
Degerfors	1 211	62	5,1	106	8,8	22	1,8
Hällefors	786	96	12,2	108	13,7	50	6,4
Ljusnarsberg	546	59	10,8	43	7,9	23	4,2
Örebro	16 496	1 553	9,4	1 703	10,3	676	4,1
Kumla	2 912	141	4,8	201	6,9	56	1,9
Askersund	1 322	57	4,3	30	2,3	8	0,6
Karlskoga	3 515	176	5,0	198	5,6	47	1,3
Nora	1 347	82	6,1	120	8,9	28	2,1
Lindesberg	2 925	172	5,9	339	11,6	94	3,2
Västmanlands län	30 971	1 996	6,4	2 963	9,6	907	2,9
Skinnskatteberg	475	39	8,2	33	6,9	10	2,1
Surahammar	1 226	80	6,5	80	6,5	29	2,4
Kungsör	1 071	60	5,6	58	5,4	14	1,3
Hallstahammar	1 868	130	7,0	167	8,9	60	3,2
Norberg	689	65	9,4	60	8,7	22	3,2
Västerås	17 043	1 047	6,1	1 705	10,0	528	3,1
Sala	2 577	148	5,7	211	8,2	53	2,1
Fagersta	1 370	104	7,6	121	8,8	41	3,0
Köping	2 948	225	7,6	373	12,7	114	3,9
Arboga	1 704	98	5,8	155	9,1	36	2,1
Dalarnas län	32 938	1 957	5,9	2 779	8,4	726	2,2
Vansbro	800	63	7,9	21	2,6	4	0,5
Malung	1 218	92	7,6	126	10,3	38	3,1
Gagnef	1 397	74	5,3	76	5,4	7	0,5
Leksand	1 864	63	3,4	92	4,9	19	1,0
Rättvik	1 184	62	5,2	63	5,3
Orsa	836	67	8,0	91	10,9	32	3,8
Älvdalen	786	62	7,9	40	5,1	8	1,0
Smedjebacken	1 216	71	5,8	74	6,1	12	1,0

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjningsstöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Mora	2 290	137	6,0	74	3,2	19	0,8
Falun	6 987	238	3,4	617	8,8	67	1,0
Borlänge	6 016	548	9,1	901	15,0	339	5,6
Säter	1 262	59	4,7	34	2,7	21	1,7
Hedemora	1 777	102	5,7	104	5,9	23	1,3
Avesta	2 359	134	5,7	182	7,7	50	2,1
Ludvika	2 946	185	6,3	284	9,6	86	2,9
Gävleborgs län	32 540	2 152	6,6	3 149	9,7	871	2,7
Ockelbo	674	43	6,4	76	11,3	13	1,9
Hofors	1 127	65	5,8	123	10,9	25	2,2
Ovanåker	1 335	75	5,6	87	6,5	18	1,3
Nordanstig	1 110	106	9,5	117	10,5	21	1,9
Ljusdal	2 173	125	5,8	244	11,2	37	1,7
Gävle	11 256	889	7,9	1 016	9,0	422	3,7
Sandviken	4 465	228	5,1	534	12,0	117	2,6
Söderhamn	2 962	210	7,1	262	8,8	69	2,3
Bollnäs	3 052	193	6,3	275	9,0	84	2,8
Hudiksvall	4 386	218	5,0	415	9,5	65	1,5
Västernorrlands län	28 679	1 482	5,2	1 968	6,9	510	1,8
Ånge	1 172	85	7,3	92	7,8	27	2,3
Timrå	2 403	114	4,7	197	8,2	44	1,8
Härnösand	2 930	165	5,6	217	7,4	63	2,2
Sundsvall	11 168	566	5,1	852	7,6	219	2,0
Kramfors	2 090	120	5,7	127	6,1	29	1,4
Sollefteå	2 278	176	7,7	181	7,9	57	2,5
Örnsköldsvik	6 638	256	3,9	302	4,5	71	1,1
Jämtlands län	14 682	856	5,8	922	6,3	236	1,6
Ragunda	634	31	4,9	47	7,4	15	2,4
Bräcke	907	67	7,4	102	11,2	32	3,5
Krokom	1 960	108	5,5	94	4,8	36	1,8
Strömsund	1 377	118	8,6	135	9,8	43	3,1
Åre	1 272	89	7,0	62	4,9	18	1,4
Berg	876	78	8,9	60	6,8	15	1,7
Härjedalen	1 139	100	8,8	55	4,8	17	1,5
Östersund	6 517	265	4,1	367	5,6	60	0,9
Västerbottens län	30 515	1 126	3,7	1 912	6,3	371	1,2
Nordmaling	854	34	4,0	64	7,5	15	1,8
Bjurholm	306	16	5,2	35	11,4
Vindeln	600	18	3,0	24	4,0	4	0,7
Robertsfors	838	21	2,5	45	5,4

Kommunbilaga 7: Barn 7-17 år i familjer med ekonomisk utsatthet år 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med försörjn.stöd och låg inkomststandard	
		Antal	Andel i %	Antal	Andel i %	Antal	Andel i %
Norsjö	510	26	5,1	27	5,3	14	2,7
Malå	394	21	5,3	25	6,3	5	1,3
Storuman	676	21	3,1	44	6,5
Sorsele	317	29	9,1	43	13,6	8	2,5
Dorotea	308	17	5,5	43	14,0	10	3,2
Vännäs	1 147	55	4,8	37	3,2	6	0,5
Vilhelmina	927	67	7,2	109	11,8	21	2,3
Åsele	357	18	5,0	34	9,5	5	1,4
Umeå	12 973	447	3,4	668	5,1	144	1,1
Lycksele	1 480	74	5,0	138	9,3	29	2,0
Skellefteå	8 828	262	3,0	576	6,5	104	1,2
Norrbottens län	28 990	1 250	4,3	1 576	5,4	359	1,2
Arvidsjaur	711	34	4,8	79	11,1	17	2,4
Arjeplog	321	18	5,6	21	6,5	6	1,9
Jokkmokk	568	33	5,8	20	3,5
Överkalix	354	21	5,9	31	8,8	12	3,4
Kalix	1 930	96	5,0	94	4,9	31	1,6
Övertorneå	595	57	9,6	43	7,2	14	2,4
Pajala	712	31	4,4	40	5,6	6	0,8
Gällivare	2 017	66	3,3	112	5,6	21	1,0
Älvsbyn	1 023	53	5,2	81	7,9	10	1,0
Luleå	8 420	367	4,4	479	5,7	114	1,4
Piteå	5 034	153	3,0	192	3,8	32	0,6
Boden	3 325	139	4,2	204	6,1	53	1,6
Haparanda	1 131	88	7,8	63	5,6	14	1,2
Kiruna	2 849	94	3,3	117	4,1	26	0,9
Hela riket	1 139 614	77 037	6,8	80 749	7,1	23 177	2,0

Stadsdelsbilaga 1a: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd

Per stadsdel i de landets tre storstäder år 1991, 1997, 2000, 2005, 2009–2010. I procent av samtliga barn.

Stadsdel	1991	1997	2000	2005	2009	2010
Stockholm	79,0	71,2	78,0	81,9	84,7	85,6
Kista	71,4	51,7	59,6	66,7	71,0	72,4
Rinkeby	47,9	19,3	31,0	43,3	44,2	45,6
Spånga-Tensta	66,5	51,2	57,7	67,0	70,6	72,5
Hässelby-Vällingby	87,5	81,6	85,6	84,4	83,9	84,1
Bromma	90,1	87,8	92,3	91,7	93,4	94,1
Kungsholmen	80,4	80,3	87,6	90,7	93,1	93,9
Norrmalm	79,0	79,5	87,2	89,6	92,2	92,9
Östermalm	83,2	81,0	86,9	89,4	91,0	90,9
Maria-Gamla stan	80,3	78,2	86,5	88,9	91,5	92,6
Katarina-Sofia	80,9	78,2	88,0	89,7	93,2	94,0
Enskede-Årsta	81,1	74,9	80,9	85,5	89,6	90,7
Skarpnäck	75,8	71,5	79,4	80,8	85,0	86,3
Farsta	79,6	70,8	78,6	81,0	83,3	84,2
Vantör	75,3	62,8	69,8	70,9	72,9	74,3
Älvsjö	88,4	83,8	88,6	90,7	93,9	93,8
Liljeholmen	78,6	71,9	78,8	88,1	89,9	90,8
Hägersten	83,8	79,8	86,5	89,5	92,6	93,2
Skärholmen	77,1	54,3	62,7	68,5	70,6	71,3
Göteborg	79,6	67,8	74,3	80,0	81,2	81,8
Gunnared	68,3	46,0	49,7	58,5	58,8	60,3
Lärjedalen	66,0	38,3	44,1	54,4	57,5	59,9
Kortedala	77,1	61,6	71,6	78,9	76,9	76,6
Bergsjön	58,6	28,0	32,1	39,6	42,3	41,7
Härlanda	85,2	79,9	86,3	88,9	90,5	92,0
Örgryte	84,2	81,4	88,3	90,5	90,8	90,6
Centrum	81,5	75,6	83,4	86,1	87,9	89,2
Linnestaden	80,2	75,3	82,1	87,8	90,3	91,6
Majorna	76,4	70,4	79,4	85,3	88,8	87,9
Högsbo	80,5	66,1	76,9	81,3	84,7	85,5
Älvsborg	93,3	92,1	94,9	95,6	97,0	97,2
Frölunda	69,0	54,5	62,0	66,2	67,3	67,1
Askim	93,5	87,4	92,4	94,8	96,2	96,7
Tynnered	84,7	75,0	78,2	81,7	82,2	82,3
Styrsö	89,1	83,9	86,9	89,4	92,9	93,6
Torslanda	92,8	89,6	94,9	96,6	97,9	98,3
Biskopsgård	68,2	45,9	54,8	65,9	65,1	65,8
Lundby	75,2	64,7	76,1	83,1	84,9	86,7
Tuve-Säve	88,5	77,1	83,3	88,9	89,6	89,9

Stadsdelsbilaga 1a: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i de landets tre storstäder år 1991, 1997, 2000, 2005, 2009–2010. I procent av samtliga barn.

Stadsdel	1991	1997	2000	2005	2009	2010
Backa	82,9	70,5	76,2	83,4	83,6	83,3
Kärra-Rödbo	92,1	82,8	90,4	94,1	96,2	96,5
Malmö	74,7	60,7	64,6	68,4	66,5	67,3
Centrum	70,6	61,4	68,3	72,5	72,6	72,7
Södra innerstan	54,0	32,8	36,9	44,7	48,9	52,8
Västra innerstan	84,7	82,3	87,2	86,8	83,4	84,5
Limhamn-Bunkeflo	93,1	89,1	93,6	92,5	87,4	87,7
Hyllie	70,2	55,7	63,4	67,5	62,5	62,2
Fosie	74,1	56,6	59,1	59,2	54,2	53,9
Oxie	87,5	79,3	83,3	82,9	77,1	75,2
Rosengård	47,7	19,8	22,8	33,9	35,7	37,7
Husie	91,5	88,3	91,6	92,2	88,5	88,6
Kirseberg	83,3	73,8	76,4	74,5	69,3	69,1
Stockholm	79,0	71,2	78,0	81,9	84,7	85,6
Kista	71,4	51,7	59,6	66,7	71,0	72,4

Stadsdelsbilaga 1 b: Andel barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll per stadsdel i landets tre storstäder

År 1991, 1997, 2000, 2005, 2009–2010. I procent av samtliga barn.

Stadsdel	1991	1997	2000	2005	2009	2010
Stockholm	21,0	28,8	22,0	18,1	15,3	14,4
Kista	28,6	48,3	40,4	33,3	29,0	27,6
Rinkeby	52,1	80,7	69,0	56,7	55,8	54,4
Spånga-Tensta	33,5	48,8	42,3	33,0	29,4	27,5
Hässelby-Vällingby	12,5	18,4	14,4	15,6	16,1	15,9
Bromma	9,9	12,2	7,7	8,3	6,6	5,9
Kungsholmen	19,6	19,7	12,4	9,3	6,9	6,1
Norrmalm	21,0	20,5	12,8	10,4	7,8	7,1
Östermalm	16,8	19,0	13,1	10,6	9,0	9,1
Maria-Gamla stan	19,7	21,8	13,5	11,1	8,5	7,4
Katarina-Sofia	19,1	21,8	12,0	10,3	6,8	6,0
Enskede-Årsta	18,9	25,1	19,1	14,5	10,4	9,3
Skarpnäck	24,2	28,5	20,6	19,2	15,0	13,7
Farsta	20,4	29,2	21,4	19,0	16,7	15,8
Vantör	24,7	37,2	30,2	29,1	27,1	25,7
Älvsjö	11,6	16,2	11,4	9,3	6,1	6,2
Liljeholmen	21,4	28,1	21,2	11,9	10,1	9,2
Hägersten	16,2	20,2	13,5	10,5	7,4	6,8
Skärholmen	22,9	45,7	37,3	31,5	29,4	28,7
Göteborg	20,4	32,2	25,7	20,0	18,8	18,2
Gunnared	31,7	54,0	50,3	41,5	41,2	39,7
Lärjedalen	34,0	61,7	55,9	45,6	42,5	40,1
Kortedala	22,9	38,4	28,4	21,1	23,1	23,4
Bergsjön	41,4	72,0	67,9	60,4	57,7	58,3
Härlanda	14,8	20,1	13,7	11,1	9,5	8,0
Örgryte	15,8	18,6	11,7	9,5	9,2	9,4
Centrum	18,5	24,4	16,6	13,9	12,1	10,8
Linnestaden	19,8	24,7	17,9	12,2	9,7	8,4
Majorna	23,6	29,6	20,6	14,7	11,2	12,1
Högsbo	19,5	33,9	23,1	18,7	15,3	14,5
Älvsborg	6,7	7,9	5,1	4,4	3,0	2,8
Frölunda	31,0	45,5	38,0	33,8	32,7	32,9
Askim	6,5	12,6	7,6	5,2	3,8	3,3
Tynnered	15,3	25,0	21,8	18,3	17,8	17,7
Styrsö	10,9	16,1	13,1	10,6	7,1	6,4
Torslanda	7,2	10,4	5,1	3,4	2,1	1,7
Biskopsgård	31,8	54,1	45,2	34,1	34,9	34,2
Lundby	24,8	35,3	23,9	16,9	15,1	13,3
Tuve-Säve	11,5	22,9	16,7	11,1	10,4	10,1
Backa	17,1	29,5	23,8	16,6	16,4	16,7

Stadsdelsbilaga 1b: Andel barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll per stadsdel i landets tre storstäder år 1991, 1997, 2000, 2005, 2009–2010. I procent av samtliga barn.

Stadsdel	1991	1997	2000	2005	2009	2010
Kärra-Rödbo	7,9	17,2	9,6	5,9	3,8	3,5
Malmö	25,3	39,3	35,4	31,6	33,5	32,7
Centrum	29,4	38,6	31,7	27,5	27,4	27,3
Södra inner	46,0	67,2	63,1	55,3	51,1	47,2
Västra inne	15,3	17,7	12,8	13,2	16,6	15,5
Limhamn-Bunkeflo	6,9	10,9	6,4	7,5	12,6	12,3
Hyllie	29,8	44,3	36,6	32,5	37,5	37,8
Fosie	25,9	43,4	40,9	40,8	45,8	46,1
Oxie	12,5	20,7	16,7	17,1	22,9	24,8
Rosengård	52,3	80,2	77,2	66,1	64,3	62,3
Husie	8,5	11,7	8,4	7,8	11,5	11,4
Kirseberg	16,7	26,2	23,6	25,5	30,7	30,9
Stockholm	21,0	28,8	22,0	18,1	15,3	14,4
Kista	28,6	48,3	40,4	33,3	29,0	27,6

Stadsdelsbilaga 2: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i de landets tre storstäder

Procentuella förändringar 1991–2010. Efter ranking 2010.

Stadsdel	Ranking	Procentuella förändringar				
		2010/1991	2010/1997	2010/2000	2010/2005	2010/2009
Torslanda	1	-5,5	-8,7	-3,4	-1,7	-0,4
Älvsborg	2	-3,9	-5,1	-2,3	-1,6	-0,2
Askim	3	-3,2	-9,3	-4,3	-1,9	-0,5
Kärra-Rödbo	4	-4,4	-13,6	-6,1	-2,4	-0,3
Bromma	5	-4,0	-6,2	-1,8	-2,3	-0,6
Katarina-Sofia	6	-13,1	-15,8	-5,9	-4,3	-0,8
Kungsholmen	7	-13,5	-13,7	-6,4	-3,2	-0,9
Älvsjö	8	-5,3	-9,9	-5,1	-3,1	0,1
Styrsö	9	-4,5	-9,7	-6,8	-4,2	-0,7
Hägersten	10	-9,4	-13,4	-6,8	-3,8	-0,6
Norrmalm	11	-13,9	-13,4	-5,7	-3,4	-0,7
Maria-Gamla stan	12	-12,3	-14,4	-6,1	-3,7	-1,2
Härlanda	13	-6,8	-12,2	-5,7	-3,1	-1,5
Linnestaden	14	-11,4	-16,3	-9,5	-3,8	-1,3
Östermalm	15	-7,7	-10,0	-4,0	-1,5	0,1
Liljeholmen	16	-12,2	-18,9	-12,0	-2,6	-0,8
Enskede-Årsta	17	-9,6	-15,8	-9,8	-5,2	-1,0
Örgryte	18	-6,4	-9,2	-2,3	0,0	0,3
Tuve-Säve	19	-1,4	-12,8	-6,6	-1,0	-0,3
Centrum Göteborg	20	-7,6	-13,6	-5,7	-3,0	-1,2
Husie	21	3,0	-0,3	3,0	3,7	-0,1
Majorna	22	-11,5	-17,5	-8,5	-2,6	0,8
Limhamn-Bunkeflo	23	5,4	1,5	5,9	4,9	-0,2
Lundby	24	-11,4	-21,9	-10,6	-3,6	-1,8
Skarpnäck	25	-10,5	-14,8	-6,9	-5,5	-1,3
Högsbo	26	-4,9	-19,3	-8,5	-4,1	-0,8
Västra innestan	27	0,1	-2,2	2,7	2,2	-1,1
Farsta	28	-4,7	-13,4	-5,6	-3,2	-1,0
Hässelby-Vällingby	29	3,4	-2,6	1,4	0,3	-0,3
Backa	30	-0,4	-12,9	-7,1	0,1	0,3
Tynnered	31	2,4	-7,3	-4,0	-0,6	-0,1
Kortedala	32	0,5	-15,0	-5,0	2,3	0,2
Oxie	33	12,4	4,1	8,1	7,8	2,0
Vantör	34	1,0	-11,5	-4,5	-3,4	-1,4
Centrum Malmö	35	-2,1	-11,3	-4,4	-0,2	-0,1
Spånga-Tensta	36	-6,1	-21,3	-14,8	-5,6	-2,0
Kista	37	-1,1	-20,7	-12,8	-5,8	-1,4
Skärholmen	38	5,9	-17,0	-8,6	-2,7	-0,6
Kirseberg	39	14,2	4,8	7,4	5,4	0,3

Stadsdelsbilaga 2: Andel barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i de landets tre storstäder. Procentuella förändringar 1991–2010. Efter ranking 2010.

Stadsdel	Ranking	Procentuella förändringar				
		2010/1991	2010/1997	2010/2000	2010/2005	2010/2009
Frölunda	40	1,9	-12,6	-5,1	-0,9	0,2
Biskopsgården	41	2,4	-19,8	-10,9	0,1	-0,7
Hyllie	42	8,0	-6,5	1,1	5,3	0,3
Gunnared	43	7,9	-14,3	-10,7	-1,9	-1,6
Lärjedalen	44	6,1	-21,6	-15,7	-5,5	-2,3
Fosie	45	20,2	2,7	5,2	5,2	0,3
Södra innerstan	46	1,1	-20,0	-15,9	-8,1	-3,9
Rinkeby	47	2,3	-26,3	-14,6	-2,3	-1,4
Bergsjön	48	16,9	-13,7	-9,6	-2,1	0,6
Rosengård	49	10,0	-17,9	-15,0	-3,9	-2,0

Stadsdelsbilaga 3a: Barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010

I procent av samtliga barn.

Stadsdel	Totalt antal barn	Andel barn med utländsk bakgrund	Andel barn i hushåll varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd		
			svensk bakgrund	utländsk bakgrund	Differens sv/utl i %
Stockholm	161 711	40,1	94,6	72,1	22,6
Kista	6 033	88,1	84,1	70,9	13,2
Rinkeby	4 972	95,1	45,5	45,6	-0,1
Spånga-Tensta	10 483	64,8	95,5	60,1	35,5
Hässelby-Vällingby	15 257	46,6	94,5	72,3	22,2
Bromma	14 627	21,3	97,1	82,9	14,2
Kungsholmen	7 946	24,2	95,8	88,2	7,6
Norrmalm	10 018	25,2	95,0	86,9	8,0
Östermalm	9 182	23,3	93,3	83,0	10,3
Maria-Gamla stan	9 287	22,0	94,3	86,9	7,4
Katarina-Sofia	9 284	21,2	95,4	88,6	6,9
Enskede-Årsta	10 032	32,5	95,8	80,0	15,8
Skarpnäck	8 863	36,4	93,3	74,2	19,1
Farsta	10 088	40,9	92,3	72,7	19,6
Vantör	8 001	59,6	91,0	63,0	28,1
Älvsjö	6 236	24,8	97,3	83,1	14,2
Liljeholmen	7 176	28,7	95,1	80,0	15,1
Hägersten	6 290	26,8	95,8	86,3	9,4
Skärholmen	7 935	82,8	87,0	68,0	18,9
Göteborg	96 821	42,0	93,6	65,6	28,0
Gunnared	5 775	86,6	75,5	58,0	17,5
Lärjedalen	7 336	77,0	91,2	50,5	40,6
Kortedala	4 986	53,6	89,7	65,3	24,4
Bergsjön	4 103	91,6	55,7	40,4	15,3
Härlanda	3 562	22,9	95,4	80,8	14,6
Örgryte	5 206	24,5	94,0	80,1	13,9
Centrum	5 711	29,2	93,2	79,4	13,7
Linnestaden	4 486	23,8	94,3	83,0	11,2
Majorna	4 713	23,2	90,5	79,5	11,0
Högsbo	2 441	37,3	91,0	76,2	14,8
Älvsborg	4 661	14,6	98,4	90,2	8,2
Frölunda	1 888	59,8	83,3	56,2	27,0
Askim	6 024	17,1	97,7	91,9	5,7
Tynnered	6 504	40,3	93,2	66,2	27,0
Styrsö	960	7,9	95,4	73,7	21,7
Torslanda	6 970	11,0	98,8	94,1	4,7

Stadsdelsbilaga 3a: Barn 0–17 år i hushåll med varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010.

Stadsdel	Totalt antal barn	Andel barn med utländsk bakgrund	Andel barn i hushåll varken låg inkomststandard eller försörjningsstöd		
			svensk bakgrund	utländsk bakgrund	Differens sv/utl i %
Biskopsgården	5 302	74,0	80,2	60,7	19,6
Lundby	6 024	41,0	93,2	77,3	15,9
Tuve-Säve	2 411	33,9	94,2	81,5	12,6
Backa	4 692	53,1	91,8	75,9	15,9
Kärra-Rödbo	2 957	23,3	97,4	93,3	4,1
Malmö	57 373	57,6	89,7	50,8	39,0
Centrum	5 943	48,7	86,4	58,2	28,2
Södra innerstan	5 037	70,6	80,2	41,4	38,7
Västra innerstan	4 250	28,6	90,7	68,9	21,8
Limhamn-Bunkeflo	10 034	26,6	95,3	66,7	28,6
Hyllie	5 889	68,1	86,0	51,1	35,0
Fosie	8 942	81,7	76,6	48,9	27,7
Oxie	2 954	45,5	92,2	54,7	37,6
Rosengård	6 927	96,4	66,3	36,7	29,6
Husie	4 373	39,6	94,3	79,8	14,6
Kirseberg	2 915	53,4	89,1	51,6	37,5

Stadsdelsbilaga 3b: Barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll bidrag per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010

I procent av samtliga barn.

Stadsdel	Totalt antal barn	Andel barn med utländsk bakgrund	Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll		
			svensk bakgrund	utländsk bakgrund	Differens sv/utl i %
Stockholm	161 711	40,1	5,4	27,9	22,6
Kista	6 033	88,1	15,9	29,1	13,2
Rinkeby	4 972	95,1	54,5	54,4	-0,1
Spånga-Tensta	10 483	64,8	4,5	39,9	35,5
Hässelby-Vällingby	15 257	46,6	5,5	27,7	22,2
Bromma	14 627	21,3	2,9	17,1	14,2
Kungsholmen	7 946	24,2	4,2	11,8	7,6
Norrmalm	10 018	25,2	5,0	13,1	8,0
Östermalm	9 182	23,3	6,7	17,0	10,3
Maria-Gamla stan	9 287	22,0	5,7	13,1	7,4
Katarina-Sofia	9 284	21,2	4,6	11,4	6,9
Enskede-Årsta	10 032	32,5	4,2	20,0	15,8
Skarpnäck	8 863	36,4	6,7	25,8	19,1
Farsta	10 088	40,9	7,7	27,3	19,6
Vantör	8 001	59,6	9,0	37,0	28,1
Älvsjö	6 236	24,8	2,7	16,9	14,2
Liljeholmen	7 176	28,7	4,9	20,0	15,1
Hägersten	6 290	26,8	4,2	13,7	9,4
Skärholmen	7 935	82,8	13,0	32,0	18,9
Göteborg	96 821	42,0	6,4	34,4	28,0
Gunnared	5 775	86,6	24,5	42,0	17,5
Lärjedalen	7 336	77,0	8,8	49,5	40,6
Kortedala	4 986	53,6	10,3	34,7	24,4
Bergsjön	4 103	91,6	44,3	59,6	15,3
Härlanda	3 562	22,9	4,6	19,2	14,6
Örgryte	5 206	24,5	6,0	19,9	13,9
Centrum	5 711	29,2	6,8	20,6	13,7
Linnestaden	4 486	23,8	5,7	17,0	11,2
Majorna	4 713	23,2	9,5	20,5	11,0
Högsbo	2 441	37,3	9,0	23,8	14,8
Älvsborg	4 661	14,6	1,6	9,8	8,2
Frölunda	1 888	59,8	16,7	43,8	27,0
Askim	6 024	17,1	2,3	8,1	5,7
Tynnered	6 504	40,3	6,8	33,8	27,0
Styrsö	960	7,9	4,6	26,3	21,7
Torslanda	6 970	11,0	1,2	5,9	4,7
Biskopsgården	5 302	74,0	19,8	39,3	19,6
Lundby	6 024	41,0	6,8	22,7	15,9
Tuve-Säve	2 411	33,9	5,8	18,5	12,6

Stadsdelsbilaga 3b: Barn 0–17 år i ekonomiskt utsatta hushåll bidrag per stadsdel i landets tre storstäder efter föräldrars bakgrund år 2010.

Stadsdel	Totalt antal barn	Andel barn med utländsk bakgrund	Andel barn i ekonomiskt utsatta hushåll		
			svensk bakgrund	utländsk bakgrund	Differens sv/utl i %
Backa	4 692	53,1	8,2	24,1	15,9
Kärra-Rödbo	2 957	23,3	2,6	6,7	4,1
Malmö	57 373	57,6	10,3	49,2	39,0
Centrum	5 943	48,7	13,6	41,8	28,2
Södra innerstan	5 037	70,6	19,8	58,6	38,7
Västra innerstan	4 250	28,6	9,3	31,1	21,8
Limhamn-Bunkeflo	10 034	26,6	4,7	33,3	28,6
Hyllie	5 889	68,1	14,0	48,9	35,0
Fosie	8 942	81,7	23,4	51,1	27,7
Oxie	2 954	45,5	7,8	45,3	37,6
Rosengård	6 927	96,4	33,7	63,3	29,6
Husie	4 373	39,6	5,7	20,2	14,6
Kirseberg	2 915	53,4	10,9	48,4	37,5

Stadsdelsbilaga 4: Barn 0-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Stockholm	161 711	17 310	10,7	10 126	6,3	4 088	2,5
Kista	6 033	1 297	21,5	717	11,9	351	5,8
Rinkeby	4 972	2 033	40,9	1 357	27,3	685	13,8
Spånga-Tensta	10 483	2 019	19,3	1 528	14,6	669	6,4
Hässelby-Vällin	15 257	1 624	10,6	1 297	8,5	501	3,3
Bromma	14 627	622	4,3	323	2,2	78	0,5
Kungsholmen	7 946	432	5,4	69	0,9	20	0,3
Norrmalm	10 018	637	6,4	94	0,9	24	0,2
Östermalm	9 182	802	8,7	54	0,6	22	0,2
Maria-Gamla st	9 287	581	6,3	135	1,5	33	0,4
Katarina-Sofia	9 284	488	5,3	116	1,2	45	0,5
Enskede-Årsta	10 032	657	6,5	395	3,9	117	1,2
Skarpnäck	8 863	857	9,7	548	6,2	192	2,2
Farsta	10 088	1 081	10,7	761	7,5	253	2,5
Vantör	8 001	1 357	17,0	1 143	14,3	443	5,5
Älvsjö	6 236	306	4,9	164	2,6	81	1,3
Liljeholmen	7 176	474	6,6	269	3,7	80	1,1
Hägersten	6 290	332	5,3	130	2,1	36	0,6
Skärholmen	7 935	1 711	21,6	1 026	12,9	458	5,8
Göteborg	96 821	10 534	10,9	11 291	11,7	4 233	4,4
Gunnared	5 775	1 483	25,7	1 502	26,0	695	12,0
Lärjedalen	7 336	1 799	24,5	2 124	29,0	978	13,3
Kortedala	4 986	695	13,9	800	16,0	329	6,6
Bergsjön	4 103	1 494	36,4	1 654	40,3	756	18,4
Härlanda	3 562	169	4,7	166	4,7	51	1,4
Örgryte	5 206	315	6,1	232	4,5	56	1,1
Centrum	5 711	461	8,1	226	4,0	68	1,2
Linnestaden	4 486	252	5,6	150	3,3	25	0,6
Majorna	4 713	364	7,7	283	6,0	78	1,7
Högsbo	2 441	188	7,7	220	9,0	53	2,2
Älvsborg	4 661	107	2,3	24	0,5
Frölunda	1 888	269	14,2	477	25,3	125	6,6
Askim	6 024	147	2,4	59	1,0	7	0,1
Tynnered	6 504	495	7,6	797	12,3	140	2,2
Styrsö	960	45	4,7	16	1,7

Stadsdelsbilaga 4: Barn 0-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010.

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Torslanda	6 970	92	1,3	37	0,5	10	0,1
Biskopsgården	5 302	1 067	20,1	1 207	22,8	459	8,7
Lundby	6 024	451	7,5	516	8,6	163	2,7
Tuve-Säve	2 411	120	5,0	158	6,6	34	1,4
Backa	4 692	408	8,7	538	11,5	164	3,5
Kärra-Rödbo	2 957	67	2,3	50	1,7	13	0,4
Malmö	57 373	13 299	23,2	9 308	16,2	3 843	6,7
Centrum	5 943	1 170	19,7	621	10,4	168	2,8
Södra innerstan	5 037	1 491	29,6	1 444	28,7	559	11,1
Västra innerstan	4 250	493	11,6	230	5,4	65	1,5
Limham-Bunkef	10 034	1 081	10,8	217	2,2	61	0,6
Hyllie	5 889	1 407	23,9	1 304	22,1	487	8,3
Fosie	8 942	2 916	32,6	2 149	24,0	947	10,6
Oxie	2 954	625	21,2	165	5,6	56	1,9
Rosengård	6 927	3 080	44,5	2 502	36,1	1 269	18,3
Husie	4 373	423	9,7	116	2,7	39	0,9
Kirseberg	2 915	550	18,9	527	18,1	175	6,0

Stadsdelsbilaga 5: Barn 0-6 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Stockholm	76 766	8 617	11,2	4 196	5,5	1 988	2,6
Kista	2 600	652	25,1	287	11,0	165	6,3
Rinkeby	2 144	913	42,6	554	25,8	302	14,1
Spånga-Tensta	4 319	909	21,0	571	13,2	281	6,5
Hässelby-Vä.	6 242	839	13,4	548	8,8	257	4,1
Bromma	6 277	314	5,0	129	2,1	45	0,7
Kungsholmen	4 719	240	5,1	28	0,6	9	0,2
Norrmalm	5 663	320	5,7	34	0,6	10	0,2
Östermalm	4 634	416	9,0	21	0,5	12	0,3
Maria-Gamla st.	4 394	312	7,1	42	1,0	16	0,4
Katarina-Sofia	5 144	236	4,6	45	0,9	21	0,4
Enskede-Årsta	4 887	346	7,1	161	3,3	67	1,4
Skarpnäck	4 208	463	11,0	238	5,7	110	2,6
Farsta	4 513	559	12,4	340	7,5	130	2,9
Vantör	3 622	696	19,2	535	14,8	246	6,8
Älvsjö	2 824	153	5,4	58	2,1	31	1,1
Liljeholmen	4 309	275	6,4	115	2,7	41	1,0
Hägersten	3 001	187	6,2	45	1,5	15	0,5
Skärholmen	3 266	787	24,1	445	13,6	230	7,0
Göteborg	43 413	5 397	12,4	4 936	11,4	2 246	5,2
Gunnared	2 496	747	29,9	675	27,0	365	14,6
Lärjedalen	2 936	850	29,0	850	29,0	459	15,6
Kortedala	2 367	401	16,9	429	18,1	208	8,8
Bergsjön	1 829	798	43,6	784	42,9	435	23,8
Härlanda	1 649	96	5,8	85	5,2	35	2,1
Örgryte	2 439	167	6,8	79	3,2	30	1,2
Centrum	3 156	249	7,9	98	3,1	34	1,1
Linnestaden	2 402	130	5,4	52	2,2	8	0,3
Majorna	2 495	226	9,1	120	4,8	48	1,9
Högsbo	1 232	107	8,7	87	7,1	27	2,2
Älvsborg	1 759	37	2,1	5	0,3
Frölunda	820	120	14,6	209	25,5	61	7,4
Askim	2 349	63	2,7	17	0,7	5	0,2
Tynnerad	2 465	240	9,7	290	11,8	68	2,8
Styrsö	372	23	6,2	5	1,3
Torslanda	2 961	37	1,2	13	0,4	5	0,2
Biskopsgården	2 498	554	22,2	600	24,0	265	10,6

Stadsdelsbilaga 5: Barn 0-6 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Lundby	2 957	235	7,9	212	7,2	71	2,4
Tuve-Säve	940	59	6,3	68	7,2	21	2,2
Backa	2 045	215	10,5	224	11,0	89	4,4
Kärra-Rödbo	1 195	25	2,1	10	0,8
Malmö	26 965	7 680	28,5	3 915	14,5	2 077	7,7
Centrum	3 468	721	20,8	237	6,8	93	2,7
Södra innerstan	2 619	834	31,8	565	21,6	280	10,7
Västra innerst.	2 254	299	13,3	95	4,2	41	1,8
Limham-B.	4 559	684	15,0	103	2,3	36	0,8
Hyllie	2 592	819	31,6	549	21,2	253	9,8
Fosie	4 146	1 784	43,0	982	23,7	552	13,3
Oxie	1 306	353	27,0	54	4,1	22	1,7
Rosengård	3 000	1 612	53,7	1 057	35,2	674	22,5
Husie	1 715	224	13,1	44	2,6	20	1,2
Kirseberg	1 251	319	25,5	213	17,0	97	7,8

Stadsdelsbilaga 6: Barn 7-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Stockholm	84 945	8 693	10,2	5 930	7,0	2 100	2,5
Kista	3 433	645	18,8	430	12,5	186	5,4
Rinkeby	2 828	1 120	39,6	803	28,4	383	13,5
Spånga-Tensta	6 164	1 110	18,0	957	15,5	388	6,3
Hässelby-Vällingby	9 015	785	8,7	749	8,3	244	2,7
Bromma	8 350	308	3,7	194	2,3	33	0,4
Kungsholmen	3 227	192	5,9	41	1,3	11	0,3
Norrmalm	4 355	317	7,3	60	1,4	14	0,3
Östermalm	4 548	386	8,5	33	0,7	10	0,2
Maria-Gamla stan	4 893	269	5,5	93	1,9	17	0,3
Katarina-Sofia	4 140	252	6,1	71	1,7	24	0,6
Enskede-Årsta	5 145	311	6,0	234	4,5	50	1,0
Skarpnäck	4 655	394	8,5	310	6,7	82	1,8
Farsta	5 575	522	9,4	421	7,6	123	2,2
Vantör	4 379	661	15,1	608	13,9	197	4,5
Älvsjö	3 412	153	4,5	106	3,1	50	1,5
Liljeholmen	2 867	199	6,9	154	5,4	39	1,4
Hägersten	3 289	145	4,4	85	2,6	21	0,6
Skärholmen	4 669	924	19,8	581	12,4	228	4,9
Göteborg	53 408	5 137	9,6	6 355	11,9	1 987	3,7
Gunnared	3 279	736	22,4	827	25,2	330	10,1
Lärjedalen	4 400	949	21,6	1 274	29,0	519	11,8
Kortedala	2 619	294	11,2	371	14,2	121	4,6
Bergsjön	2 274	696	30,6	870	38,3	321	14,1
Härlanda	1 913	73	3,8	81	4,2	16	0,8
Örgryte	2 767	148	5,3	153	5,5	26	0,9
Centrum	2 555	212	8,3	128	5,0	34	1,3
Linnestaden	2 084	122	5,9	98	4,7	17	0,8
Majorna	2 218	138	6,2	163	7,3	30	1,4
Högsbo	1 209	81	6,7	133	11,0	26	2,2
Älvsborg	2 902	70	2,4	19	0,7
Frölunda	1 068	149	14,0	268	25,1	64	6,0
Askim	3 675	84	2,3	42	1,1
Tynnered	4 039	255	6,3	507	12,6	72	1,8
Styrsö	588	22	3,7	11	1,9
Torslanda	4 009	55	1,4	24	0,6	5	0,1
Biskopsgården	2 804	513	18,3	607	21,6	194	6,9
Lundby	3 067	216	7,0	304	9,9	92	3,0

Stadsdelsbilaga 6: Barn 7-17 år i familjer med låg inkomststandard och/eller försörjningsstöd 2010

Kommun	Totalt antal barn	Barn i hushåll med låg inkomststandard		Barn i hushåll med försörjningsstöd		Barn i hushåll med låg inkomststandard och försörjningsstöd	
		Antal	Andel %	Antal	Andel %	Antal	Andel %
Tuve-Säve	1 471	61	4,1	90	6,1	13	0,9
Backa	2 647	193	7,3	314	11,9	75	2,8
Kärra-Rödbo	1 762	42	2,4	40	2,3	10	0,6
Malmö	30 408	5 619	18,5	5 393	17,7	1 766	5,8
Centrum	2 475	449	18,1	384	15,5	75	3,0
Södra innerstan	2 418	657	27,2	879	36,4	279	11,5
Västra innerstan	1 996	194	9,7	135	6,8	24	1,2
Limham-Bunkeflo	5 475	397	7,3	114	2,1	25	0,5
Hyllie	3 297	588	17,8	755	22,9	234	7,1
Fosie	4 796	1 132	23,6	1 167	24,3	395	8,2
Oxie	1 648	272	16,5	111	6,7	34	2,1
Rosengård	3 927	1 468	37,4	1 445	36,8	595	15,2
Husie	2 658	199	7,5	72	2,7	19	0,7
Kirseberg	1 664	231	13,9	314	18,9	78	4,7